

U.C.D. LIBRARY

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE
EDITAE

VOLVMEN XII

FASCICVLVS III

SVPPLEMENTVM

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

MCMIV

INSCRIPTIONES
INSVLARVM MARIS AEGAEI

FASCICVLI III SVPPLEMENTVM

INSCRIPTIONES SYMES SEVTLVSSAE ALIMNIAE TELI NISYRI
ASTYPALAEAE ANAPHES THERAE ET THERASIAE PHOLEGANDRI

MELI CIMOLI

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVM

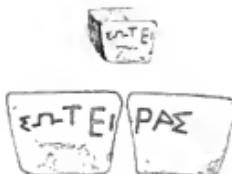
MCMIV

U.C.D. LIBRARY

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC SVPPLEMENTO CONTINENTVR.

	versus	parva		versus	parva
I. SYME	1269—1279	273—275	Sectio altera. Nomina re- centioria actatis	1694—1697	315—324
II.a. SEVTLVSSA hodie <i>SESKLI</i>	1280	276	PARS OCTAVA. Monumenta se- pulcralia	1698—1637	326—330
II.b. Insula hodie <i>LEMONIA, LI- MONIA</i> sive <i>ALIMNIA</i> ap- pellata	—	PARS NONA. Instrumentum do- mesticum	1638—1651	331—332	
III. TELOS	—	276	PARS DECIMA. Varia et Inscripta	1652—1669	332—334
IV. NISYROS	1281—1285	277	PARS VNDECIMA. Thesaurus	—	[334]
V. ASTYPALAEA	1286	278—279	VIII. PHOLEGANDRVS	—	334
VI. ANAPHE	1287—1288	279	IX. MELOS	1661—1670	335—336
VII. THIERA ET THERASIA . . .	1289—1660	280—334	X. CIMOLVS	—	336
PARS PRIMA. Decreta et alia do- cumenta publica	1289—1294	280—283	INDICES		
PARS ALTERA. Decreta collegio- rum	1295—1296	284—285	I. Nomina virorum et mulierum	339—342	
PARS TERTIA. Catalogi	1297—1306	285—290	II. Nomina Romanorum	342	
PARS QVINTA. Res asceae	1307—1308	290—301	III. Nomina civitatum populum locorum	342	
PARS SEXTA. Thuii honorarium	1308—1409	302—307	IV. Republieae Graecae	343—344	
PARS SEPTIMA. Nomina honi- orium sive nominis Inscripta	—	—	V. Republieae Romanorum	344	
Sectio prior. Nomina anti- quissima	1410—1493	307—315	VI.VII. Rer. sacrae. Collegia	344—345	
			VIII. Statuarii	345	
			IX. Res sepulcralis	345	
			X. Carnis	345	
			XI. Compendia. Numeri. Interpunctio	346	
			XII. Verba potiora	346—349	
			XIII. Grammatica et orthographica selecta	350—352	
			XIV. Auctores	352—354	
			XV. Comparatio numerorum	355—356	

1671 Postquam tituli ipsi typis iam expressi, indices exprimi coepi sunt, eore mihi adfertur Adolphus Wilhelm epistula, cui axis parvulae Terrae ex volcanio lapide factae imago erat addita. Frustula nunc Viennae in Museo Imperiali adservantur.

Σατηνας scilicet aut Togger aut Agrivense aut Krieger cognomen omnis causa ultimum huius supplementi numerum ostineat.

I.

SYME.

Novas inscriptioes inventae Demosthenes Chabiarum Symeum; ed. idem Ost. Jakov. V 1902, 13 sqq. ab E. Hula, ibid. VII 1904, 81 sqq. ab huius syloge editore adiutus.

I.260 (ante n. 1) Stola marmoris albi L. 0,26—0,263, cr. 0,13—0,14, s. ante 0,31. In superiore latere a sinistra unum foramen est; in sisma parte deperdita aliud foramen foisse censent; his foraminibus aitomatis dentes duas impositas fusae [hanc stolam verisimiliter sit haec opinio; prouant vel postea addita esse frenum]. Litterae n. 0,006—0,009 secundo alteri attribuuntur; ε vel recentius, ξ antiquas esse videntur, sed nemo graues necit, quid bis tribuendum sit. Ed. Ost. Jakov. V 1902, 16 sqq. 5 ex Chabiaro imagines photographies et epigraphie. Hula certus modo litteras recepi; paulo plures adieci estimantes utemque perspicaces.

Vn. 2 [ΜΑΝΙΟΣ] Chab.; A quod Hula displices illi videtur non credere. || 7 ΚΥΗΑΙ Chab.; littera ΕΑΕΙ, tertium N., ΜΑΙ non video. || 8. 12 ΣΥΝΤΑΝ non ΟΥΝΤΑΝ ut priores. || 8 [ΤΟΙΚ] Chab. Restat omnium litterarum vestigia. || 9 ΣΤΕ. ΘΑΑ, ΣΤΕΦΑΝΩ idem. || 10 ΡΕΤΑΞ idem, sibili Hula. || 11 [Ν]ΔΙΑΤΕΛΕΙ (μέ) Chab., nihil Hula. ||

ΙΥ Chab. || 12 ΜΑΙ Chab. || ΟΕ Chab. || 13 ΗΡΑΚΛΕΙΔΕΙ[Α] Chab., Ηρακλειδεῖο[αι] Hula. || ΔΑΜ Chab. || quae Chab. in fine habet, displices; μετά Την + Hula. || 15 [Π]ΟΚΡΑΤΗ Chab. || 16 . . . . . Chab., [τίν] ουρανοῖς Hula. || Epicharmus Solis sacerdos eponymus Rhodius = Prus CIG III p. XV, 22 ex schedis Kumasiidis. || Karpathia: cf. ad n. 1272.

I (Michel n°73).

1271 (post n. 8) Lapis l. 0,36, a. 0,45, cr. 0,13, alius horreo Ph. Petridis inedificatus. Littere bonae stirios a. Chr. n. sacculi a. 0,011—0,013. Lapis a dextra desectus esse videatur, cum vni 3 et 7 speciem supplementis necessaria non sufficit (Hila). Ed. Oest. Jader. V 1902, 14 supp. 4 imagine photographica addita optime facta et exemplari Clibanariorum ex illa suppleando. Mainosculas ex utroque contaminata.

Εἰς τούτους οἱ τέλοι καὶ τὰ πράγματα
πουν τὸ βασίει μηδέποτε ταῦτα στήριξεν
μηδὲ μεταπέπειραν τὸ δέρμα τοῦ θεοῦ τοῦτο
καὶ δὲ λαζανίαν τρέψαντα τοῦ προτοτύπου
μηδὲ τὸ περιττόν τοιούτον τοῦ προτοτύπου
μηδὲ τὸ περιττόν τοιούτον τοῦ προτοτύπου

τρέψαντα τοῦ προτοτύπου τοῦ προτοτύπου
τοῦ προτοτύπου τοῦ προτοτύπου τοῦ προτοτύπου

1272 (post n. 11) Stela marmori nigricantia, l. 0,30, a. plus 0,50, cr. 0,25; littere bonis alterius s. Chr. n. sacculi a. 0,014—0,017. Nunc est basis tabulae sanctae in ecclesia Panagiae Myrtiotissa, spuma in eccle siti ad oppido dimidiata ferre horae partem abest. Ed. Oest. Jader. V 1902, 13 ep. 1.

ΤΙΜΑΚΡΑΤΗ
ΠΡΑΣΙΚΡΑΤΕΥΣ
ΚΑΣΑΡΙΣ

Τραπεζίτη
Προσωπίτη
Κασαρίς

Τραπεζίτη ex Trapeziatis constructus (W. Schulz). Kasarīs pagus Rhodius cf. n. 1269, 4 et XII 1, 275.

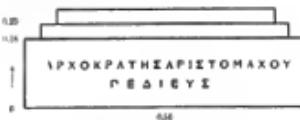
1273 (post n. 11) Basis lapidis Synesi ferre quadrata, superne trochilio rotundo ad imponendum stram idoneo ornata. l. 0,65, a. 0,25, cr. 0,61; littera a. 0,025. Nunc est in tabula sancta ecclesiae parvae Panagiae Karpotissae. Ed. Oest. Jader. VII 1904, 89, 11.

ΑΛΕΞΙΚΑΗΣ
ΑΓΗΣ ΔΥΟΡΑ
ΚΡΥΑΣΣΕΥΣ

Αλεξική
Αγησδύορα
Κρυασσεύς

Krasseus pagus Rhodius.

1274 (post n. 11) Basis eae cylindrica ferre quadrata, l. 0,56, a. 0,23, cr. 0,54, lapidio significanti, trochile rotundo superne ornata. Nunc est in tabula sancta ecclesiae S. Nicolai in regione Eiree. Ed. Oest. Jader. VII 1904, 89, 8.

[Διεργασίαι Ἀρπασσάγην
βαθεῖα]

Eadem genit. est Ἀρπασσάγη ἀρπασσάγης ἡλιού. Lindius scilicet IG XII 1, 761, 18.

1275 (post n. 13) Ara cylindrica expedita bovinis et aliis ornamentis circufo instructa. A. 0,395, dm. 0,50, littere a. 0,012—0,013. Ed. Oest. Jader. VII 1904, 89, 9.

ΝΕΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ

Nīōn
Ἀλεξανδρέα

1276 (post n. 13) Stela l. 0,25, a. 0,34, cr. 0,7 (corr. 0,077 Hila), littera a. 0,016—0,019; intenta in Demetri Zanotika aedificis hereto, ad portum Lazaropoli. Ed. Oest. Jader. V 1902, 14, 2.

ΜΗΝΙΑΣ
ΕΦΕΣΙΑ

Mēnias
Ἐφεσία

1277 (post n. 14) Stela marmoris albi sfomatici ornata, l. 0,24—0,27, a. 0,08, cr. 0,075—0,12; littera a. 0,01—0,015. Inventa in promunturo orientali oppidi a metropolitam meridionem versus, inter sepulcra antiqua. Ed. Oest. Jader. VII 1904, 87 sqq. 7.

ΠΑΡΟΝΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΩΤΙΚΗ
ΧΑΙΡΕ
ΝΙΚΑΙΑΣ
ΤΑΙΑΔΕΛΦΑΙ

Paronion Herakleotikē
χαῖρε
Νικαιας
ταιαδελφαι

1278 (post n. 19) Fragmentum stelae marmoris alta, l. 0,27—0,31, a. max. 0,17, cr. 0,09—0,11. Littere bonae stirios a. Chr. n. sacculi a. 0,012—0,014. Inventa est in regione Δραματών in Macri Aracis hereto. Ed. Oest. Jader. V 1902, 14, 3.

ΕΠΙΚΑΡΠΙΑ ΛΑΡΗΣΤΑ
ΧΑΙΡΕ

Epiκarpiā Larhestā
χαῖρε

1279 (post n. 21) Fragmentum stelae infra cymatio ornata marmoris albi, l. 0,30, a. max. 0,49, cr. 0,095. Littere a. 0,012—0,018. Ed. Oest. Jader. VII 1904, 89, 10.

ΘΑΡΞΙΑΛΟΧΩΣ
Θαρξιαλοχώσ

Tharxiālōchos

IIa.

SEVTLVSSA, HODIE SESKLI.

Seuthusam insulam sive Teuthusam a Thucydide et Plini maxime commemorant et esse insulam parvulum Chaleas vicinam Aranis sive Amoris sive Asoris, sed potius insulam hodie *Xerxes* i. e. *Khore* ap-

pelatam, exicit Chabrias *Ost. Jader*. VII 1904, 90 seqq. Idem vir doctus primum inde edidit tunc; inventa insuper multa amphorarum manufacta.

1880 (ante n. 29) Ad portum Argos Φερας και την αστραφη (i. e. αστροφην, nempe locis ubi piaces capiuntur), qui est in insula parte europea versus vergente, basis a. sec invata est, l. 0,45, a. 0,30, cr. 0,21. Literae a. 0,015—0,025.

ΦΙΑΙΟΕ	Φερας
ΔΙΙ	Διι
ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ	χαριστηριον.

IIb.

INSVLA HODIE LEMONIA, LIMONIA SIVE ALIMNIA APPELLATA.

Non est Seuthusa, v. supra sub n. IIa.

III.

TELOS.

Eadem inscriptiones, quae in Helleneis edidit L. Ross (n. 30, 33, 34, 40, 50, 52, 68, 73, 75, 76), etiam in *Merc. Berl. Akad.* 1844, 277/78 ex eius schedis publice iuri factae erant.

31 Vx. I malo ινθενε και αντηγηρας ιπαται[?].

33 (coer.) Vx. 14 ΚΑΙΤΩΝ legendum; est igitur Κάιτων Apollon idem qui n. 34, a.

36, 4 [ΚΠροσθετε] Ε[γκλημα], et 34, a.

Ad ergo excedendas Teliorum res aliquam lucem effere videtur Coorum indicum sententia de Teliorum causis quarto s. Chr. n. secundo Col in Aesculapii fano lapidi inscripta. Cf. E. Herzog *Arch. Anz.* 1903, 191.

38 Ultimas primi versus litteras cum nec dispicerim, venor ne fuerint aut (A vel adhuc in scripta apparet), et legendum sit:

Στοιχεον Απεριον Τελος Κακουρη[ληληλη]
κονταδεκ ανθετ, η θε περιστη Αθην ειν.

67 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 2.

78 Ed. Bent *Journ. hell. stud.* VI 1885, 234, 1.

IV.

NISYROS.

In praefatione commemoranda erat Ἀλεξανδρεῖος Νείσυρος, CIG III 4702, unus ex Chabrias mercenariis a. 360 a. Chr. n. in Aegyptum profectis (Franz).

86 (ex Rossii hancit Dittenberger Syll.⁸ 458). ΡΩΣΣΟΣ Ross (ut mons in eozigendis).

87 (Dittenberger Syll.⁸ 890; Insr. juriſ. II p. 41).

89, § 207. [τὸν τὸν] τοῦ πρέπειον γένεσιν.

91 (Dittenberger Syll.⁸ 263). Vs. 16 debet, . 20 [τούτοις τῷ] Καρποῦ
δια[ρ]η[ν]αι -- ita potius quam [τούτοις τῷ]
καὶ ἄλλα, ut Dittenberger
I. l. et W. Jüdeich.

98, τὸν Θεόν τούτον τούτοντον A. Wilhelm.

101 Ex Parnasso corruptiorum repetitur Rev. arch. XXXV 1878, 274.

103 Tractaverunt B. Niese Greek. II 587, 1; R. Herzog Zeitl. alio Grec. (C. F. Lehmann) II 1902, 328 sq. Creticum bellum inter annos 201—
197 fuisse censet Herzog.

104 Cf. A. Wilhelm Ovat. Jahrak., III 1900, 50; Hitler von Gaertringen
ibid. IV 161.

1291 (post n. 104) = add. 1261 Ex Rossii diario.

ο ε	[τὸν τὸν αὐτὸν]
ΥΔΕΛΤΘΥ	[τούτοις τῷ] οὐδὲντοι
ΑΤΡΙΟΥ	[τούτοις τῷ] οὐδὲντοι
ΣΤΑΚΙΩΝΟΣ	[τούτοις τῷ] οὐδὲντοι οὐδὲν
ΑΦΟΥΥΙΟΥ	[τούτοις τῷ] οὐδὲντοι

1292 (post n. 114) Stela lapidis calcarii, cui cymatium et deus subiecto deo pars fructu, superne mille; anaglyphe hand praece artis ornata, in quo bona aditas solitareorum conversus molieri deusam portigit; postea inter paretes stans ad matrem dextram tollit. Imagines photographicas et apographum misit R. Herzog, qui ante Nisyrū fuisse audierat. Cui lapidem viderat sub platano famosum.

Sub serice actatis inscriptione:

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝΩΣΤΑΣ	Ἀφροδίτης τοῦ
ΑΠΟΛΑΒΙΟΥΤΑΣ	Ἀπολάβιος τοῦ
ΒΑΙΛΑΔΙΑΣ	Βαϊλαδίας τοῦ

—kommen zunächst schwache Spuren von wahrscheinlich nur eozigentia, nicht eingehauen und wieder durch Glättung entferntes Beobachtbar, während nichts ausgingen ist; dann folgt die Rauer der alten Inschrift, die zum Heilf geläufigt (Herzog):

ΔΣΤΕΕΛΛΑΙΤΑΣ	Δ[εσπότης] τοῦ τοῦ
ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΥΤΟΥ	γυναικος αὐτοῦ
ΑΠΟΛΑΒΙΑΣ	Α[πολάβιας]

1293 (post n. 145) = add. 1262 Ex Rossii diario.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΕ	Αντιπάτρη
ΧΡΗΣΤΕ	Χρήστη
ΧΑΙΡΕ	Χαῖρη

1294 (post n. 155) = add. 1263 Ex Rossii diario.

ΣΥΩΔΟΥ	Σύωδην
ΧΡΗΣΤΕ	Χρηστη
ΧΑΙΡΕ	Χαῖρη

1295 (post n. 162) Ἐπειδὴν οὐδὲν (i. e. stola), οὐδὲν διαδῶμα, πλεῖστον τοῦ θεοῦ. Anaglyphum habet viri statutum, spud quem per stat. Nisyrī exercitus Diaklos Adelphos Lindios et eus Styliano Saridakī communicari, rulus ex sebedis eho. Mira litterae P forma: ρ.

ΓΑΙΟΣΡΟΥΕΠΑΦΡΟ	Γαῖος Ρόδιφος Βασιλεὺς
ΔΙΤΟΣΚΗΒΤΑΦΑΝΕΥΣ	Διτοςκῆβηταφανεύς
ΧΡΗΣΤΕΧΑΙΡΕ	Χρηστοῦ Χαῖρη
ΧΑΙΡΕΚΑΙΣΥΓΕ	Χαῖρη καὶ τὸ γῆ

*Ρόδιφος dubitanter supposuit W. Schulze. Dubia enim apographi fidet.

188 (Dittsberger Syll.² 768).

194 (corr.) Deleator vs. 1 [αὐτοῖς], 2 [αὐτοῖς], 3 [τοις] + addenda vs. 4 [τοις].

195c [αὐτὸν ἤβη ἀνθρώπῳ] Wilhelm.

201 (Michel 1174).

212 Ita illa Φίρες [Κλεισθέρος δίκη] — nihil enim refert — supponit M. Franckel epistola m. Ian. a. 1893 ad me data et ad IG IV 148, inscriptum scilicet Epidaurensis oracula disputant quarti a. Chr. n. secundū prouocavit. De stili Atypalensis notata indicare amplexus; propter formam P' a Legrandio indicatione neputum viri Epidaurensi hinc inventum censet Franckel; sed haec forma primum nolo. — Idem excoquavit A. Wilhelm *Hermes* XXXVI 1891, 450.

221 (corr.) Nata legendum εὐθύνειν, τετάνειν. *B* 2 [B] 2¹.

226, 227 (corr.) Fortevis coningendi:

Ἐγράψαντο	τοῦ Διονυσίου
Μαντεῖον	
τοῦ	
[Ἐγράψαντο]	
τοῦ Εὐ...τε	
Μαντεῖον	

241 (O. Hoffmann *Gr. Diel.* III 38, 76).

244 (corr.) Suppendum [αὐτῷ σωμα και τῷ] inscriptum ad rupem + b. coll. Le Bas III 1021 r̄ episcop. h̄ τὸν θύειον γραμματος διέσπαστο τὸ οἰνοχοεῖον κύπελλον τοῦ.

VI.

ANAPHE.

246 (Michel 853; Dittsberger Syll.² 555). Vs. 10 ΧΟΙ ΚΡΥΠΤΑΙΣ ηλικίαις
— Wilhelm lapide inscripto. — 7 Αἴγαρος idem *Gort. G.-Nachr.* 1903,
102. — 10 Λύκη.250, 14 Οὐαίρεις[?] enīcēd. Bodr. alios *Gort. G.-Nachr.* (C. F. Lehmann) I 1901,
219, adn. 6.251 (ex Roscio; Michel 662). Vs. 4 Λύρης Σατύρος Θεούλοις
— Φραγκού restituunt K. Reiß *Boll. Acad. St.-Petersburg* XII 1868
— Melanges Gréco-Romains III 1869/74, 85; cf. E. Premer *Eos* dupl.
Wedgegash 8. — 18 Βρόντε[?] cf. 249, 23.

252 Αἰδηπήληπτος Τεργιθάλεια θεοῖς[?] τοῖς[?] fortasse idem est, qui Αἰδηπήληπτος [Τεργιθάλεια τοῦ Αἰδηπήληπτος] in Epictetas testamento n. 336, 49.

254 (Blatt 8GDI 5146 = vs. 1—26). Cf. A. Wilhelm *Gort. G. A.* 1898,
233. — vs. 18 [τοῦ] αἵρεις idem. — 28 desideratur [τραπεζαῖ]. — 34 in. un-
namus.257 (Michel 1172a). Quinti saeculi vix esse titulum iam B. Hauwoolli
Rev. Et. gr. I 1898, 364 adn. 1 indicaverat.259 Ed. etiam (*Musoxystes*) *Ilic. ArS.* I 1834, 227, 1.263 [Οὐαίρεις] Bechtel *Hermes* XXXIV 1898, 397.272 Primus ed. (*Musoxystes*) *Ilic. ArS.* I 1834, 227, 2.

281 Vidi a. 1900 Athenis in Museo nationali; ostendit A. Wilhelm. Lit-
terae apicibus magnis ornatae; vs. 1—3 maiores a. c. 0,023; 6—9
a. 0,016. Formae Α β Ε Η Θ Μ Π Σ (primitur indicante hiatum Ω).
Vs. 8, 9 ΑΦΗΡΔΙΣΣΕ ΣΥΘΥΜΙΔΑΝ i.e. θύειος προράξεις ΕΩΣ
m̄ Αἰδηπήληπτος.

2897 (post n. 295) = add. 1264 A. 1900 ipse vidi, monstrante A. Wilhelm.
Athenis in Museo nationali. Literae apicibus permixtis ornatae a. 0,02
— 0,025 secundi fere primi p. Chr. n.1 nota Η (sed Ε) et Ρ. Recte ex-
scripti Kunanades.

Τ Α Ι Ο Σ Μ Ο Υ	Παίδει Μετο-
Χ Τ Ι Ο Σ Ε Υ	τρος Ει-
Τ Υ Χ Ο Σ	χεργα
Χ Ρ Η Σ Τ Ε	Ζητει
Σ Κ Α Ι Λ Α Υ Π Ε	τον οὐρανο-
Χ Α Ι Ρ Ε	γούρη.

1289 (post n. 346) = add. 1255 Ipse vidi Athenis in Museo nationali,
nisi detinunt A. Wilhelm. Literae apicibus permixtis ornatae a. 0,02
— 0,025 secundi fere primi p. Chr. n.1 nota Η (sed Ε) et Ρ. Recte ex-
scripti Kunanades.

Αγριανίδης
Ζεττῆς οὐρα-
νούρη
Ζητει.

VII.

THERA ET THERASIA.

Librum peritium quem composuit F. Blaß (Collitz et Rechel *Sammlung der griechischen Denkmäler-Inscriptionsen III. Bd. II. Heft* 1900, p. 145—194, n. 4693—4832) nota SGDI indicavit.

Conspicuum coram lapidum qui nunc in Museo Theraco (in oppido Phere sita) conservantur, sub ealem inscriptionem Theranorum dabis.

De lapidibus hanc paucis quos ego et H. Dragendorff libro *Thera* illustravimus, videlicet hucus operis vol. I p. 404 sqq. II 65 sqq. 328. Ex his ex modo referamus que maxime ostendunt esse videlicet.

Novos titulos annis 1899, 1900, 1902 inventi, quando deus humum Theraram effodi, puerorum a. 1903 uno cum Udalrico de Wilamowitz-Moellendorff addere licuit. Persolutis ex his commissarii et in C. F. Leh-

manni *Betr. alter. Gesch.* I 1901, 212 sqq. et *Jahresbericht* *Musei Alterthumsverwaltung* CXVIII 1903, 149 sqq.; que hoc loco pleniusque regredi, ne similius tardius preberet librorum ludeatores abscondita.

Denique vel hoc loco mones, postquam iam dixi libro *Thera* I 302, commemorari in libro hanc instill *Grafe-Jonas* II 1891, 437 una riche collection épigraphique formée par M. Zosso, quae in vico Menarisi fuerit. Huius Zosi omnia erat lapidem CIL III 459 ex Amorgo translatus, quem in via Asophe videtur L. Ross. a. 1849 Therase videt come de Cigala, ut resiliat ex epistola ad Theodorum Monosensem die XVI m. Febr. a. 1863 data. Amplius nihil de his lapidibus compert. Spero igitur aliquando fore ut doctus illi Gallos, qui editori libri illi suppeditavit, inscriptionem illarum epigraphas in lucem edat.

PARS PRIMA.

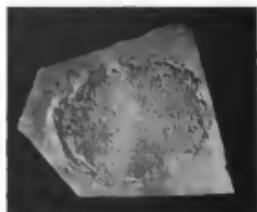
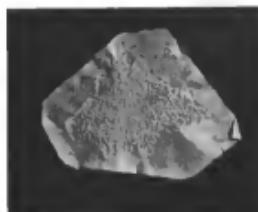
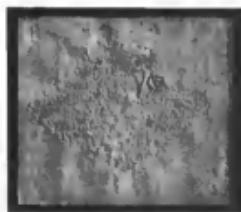
DECRETA ET ALIA DOCUMENTA PUBLICA.

1299 (ante n. 320) Fragmenta quatuor scamariorum aliib. cr. 0,96—0,97. Margo obscurus conspicuus. Literae horne quarti a. Chr. n. sacculi a. 0,01. A l. max. 0,185, a. max. 0,19, effossum a. 1899 in domo magna, quae infra forum est, prope foriam, sed inter terrae strata superficies a foro delapsa. B l. max. 0,20, a. max. 0,17, effossum a. 1899 in ipsius fori parte ea, quae septeentrionaliter inter et eum spectat, ante Basilicam. C l. max. 0,24, a. max. 0,19, effossum ibidem fore ubi B. D l. max. 0,16, a. max. 0,165, a. 1902 ante S. Stephanii ecclesiam, infra ecclesiam antiquorum Archangeli effossum. Exscripti, A et D continuati. Ed. F. Blaß SGDI 1900, 4793a [= A]; b [= B, cf. p. 145]; 4794 [= C] ectypis exemplaribus meis usus. Nunc dubia quedam litterarum vestigia canit.

A et D

B

C

— — — — — ap[er]t[us] — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
5 [— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
10 [— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —

— — — — — am [de — —]
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
[— — — — —] — — — — — — —
15 — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — —
[ter]por[?] g[ra]mme ai — — —
[r]yphale[?]
[Phi]lipp[?], — — — — — — —
b — — — — — — — — — — —

1892 = 321 Lapidus a. 1896 denso exanisato sinistro marginem integrum esse intelluci. Cf. SGDI 4694.

[.....] ani tristitia [ie]
[v]t[er]e v[er]o in h[ab]itu[m]i
[tristia]l[er]e, v[er]o in tristia
ani d[omi]ni d[omi]ni v[er]o
6 ani d[omi]ni d[omi]ni
m[od]o m[od]o d[omi]ni d[omi]ni
[v]t[er]e v[er]o in d[omi]ni v[er]o
10 [v]t[er]e v[er]o in d[omi]ni v[er]o
15

1893 (post n. 321) Fragmentum lapidis calcarii, cuius margo superior et sinistri conservatur; l. max. 0,13, a. max. 0,07, cr. max. 0,10. Literae honestas fore alterior a. Chr. a. secundi, a. c. 0,01. Effodi a. 1900 pavilio infra peribulum, quae prope Apollinis Pythii templum fuit.

Z	A	O	S	E	T	A
E	I	P	E	E	R	F
T	O	S	I	P	E	R
-	-	-	-	-	-	-

Vx. 2. 3 velut [i] d[omi]ni - d[omi]ni - d[omi]ni - d[omi]ni - D[omi]ni].

322 (SGDI 4695). Vx. 2. 3 [- d[omi]ni -] + 3. S[ecundu]s + 7. v[er]o v[er]o
d[omi]ni Blass; litterae E vestigia in ectypo dupli videtur. Verba illa
non ad d[omi]norum, sed ad vespereos pertinent (Blass). Quedam
etiamnam incerta manent.

Vx. 2. 3 H[ab]ITAC[ON].

1894 (post n. 322). Fragmenta duo marmoris albi, inter se coniuncta, a sinistro superiore inferiore postico latere multa; l. max. 0,33, a. max. 0,16, cr. max. a. 0,07; litterae accurate incisae a. 0,007—0,01, (exhaustis fore) successu alterius a. Chr. a. Effodi a. 1900 in clivo occidentali urbis prope forosum.

[Examen vide pag. 283.]

Agitur de *Εστίας Τελέων*, qualis Apollinis Carni (rs. 10) festis fieri solebat (IO XII 3, 335). Confer similia decreta recentioris servi Syrene (XII 6, 659 epp.) et Andri (XII 6, 721) inventa.

Vx. 2 [χρ]ονισμ[η]re [d[omi]n]is? 7 [εργαζ]ιμ[η]re? Wilhelm.

325. 326. Imaginem lapidem dedi Theram I 1899 tab. 14. — 325, 1—11 praescriptionem quasi amborum lapidum; 325, 12—13 est ē Ἰαγγελίᾳ; 326 nā
dūcitur.

326, ss. sq. Revisi.

ΧΡΙ ΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ ΗΜΙΝΔΑΝΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΠΙΑΛΙΟΥ ΥΠΡΕΨΚΟΥ ΠΡΟΣΤΟΦΑΝΕΡΑΤ etc.

Cerum igitur est praesonis comes Pupilli Priac.

327 (Epistola repetiventer Strack Arch. Papyrologica I 1901, 204 ss.; 13; Dittenberger Orient. OIS 59; cf. Strack Rk. Mus. LIII 1898, 404 adn. 1; Mahaffy History of Egypt IV 601.) De tempore annos centianis protuli Festock, für O. Hirschfeld 1903, 92 sqq., ad Philometor annos XVIII, XVII—XXII, i.e. annos 164/3, 164/3—163/50 referens. || Vs. II verba à vix Toscopira, ἀφ' ἦν τὸν πρότονον αἴ-
πειρον γεννήσαντα τονταναις Ἀργείων πα., a Dittenber-
gero ita constituta, testamentum indicare bene monuit E. Ziegler.

In milium catalogo prius vs. 142—238 scripti (m 1), deinde vs. 17—141 (= II), desique vs. 239—313 (= III). Eadem nomine neque repellunt sunt; quater inventariorum Annies (ss. 318 398, 410) et Aprieviorum (ss. 117, 192, 197). Porro Αἰακλίανος Κρητος (144) idem est qui Αἰακλίανος Κα. (ss.). Ad hunc, sicut ad Αἰακλίανος Σαρδίων Θραύσιον τον ἔργον τίθενται, quem Haussouller Rev. philol. XXV 1901, 28 ap. me adveniente indicaverat, epistula data est vel Dittenberger indice.

Præsterre indicio eadem nominis, quae hic occurunt:

140 Διάφορος	{	II 60 Διάφορος
141 Λεγέντος		67 Λεγέντος
141 Λεγέντος		68 Διάφορος
142 Αργείων		69 Αργείων

I 137 Αργείων	{	II 78 Αμαντίς
199 Φοιδρός		82 Φοιδρός
200 Λιμνοῦς		83 Αργείων
201 Κανονιῶν		83 Κανονιῶν
202 Κανονιῶν		84 Κανονιῶν
I 619 Καλλιρρόης	{	II 99 Καλλιρρόης
919 Μισθίδης		92 Μισθίδης Δι.
919 Καλλιρρόητης		92 Καλλιρρόητης

Præterea Διηρέος Αἴθη. (14) Idem est qui γραμματιστής Διηρέος τοῦ Διηρέος (n. 233 = 1296, 7) paler. || Διανομοῦτες (903) et Αἰθηναῖς (99) cf. Aἰθηναῖς διανομοῦτες τοῦ τερρώνος τοῦ Βορρᾶ (n. 1296). || Ad λαγόνες (911), Διηρέος Αἴθη. (99) cf. n. 445 Διηρέος et Αἴθηφος (99) λαγόνες.

328 (Dittenberger Syll. 921 cum docio commentatori.) Vs. 5 σχολη-
μαρτυρίου μέστοι πλεύσεως πρότονος εγν. || 6 [δέοντα] Ditt. || 7 [εἰτε
τι λέσσει] Ditt. || 9 αἰγαλούστοις, εἰτε αἴγαλον εραθεῖται (Corrigenda). ||
10 αἰγαλούστοις πρό ἄντετ. || 16 στρατηγούστοις καὶ τοῦ τερρώνος, τοῦ
οἴνου Ditt. || Λίττεις ad Thermœnum magistratus, sensum, populum
data esse censem Dittenberger. Spectant ad idem argumentum, quod
est in decreto 1291.

PARS SECUNDA.
DECRETA COLLEGIORVM.

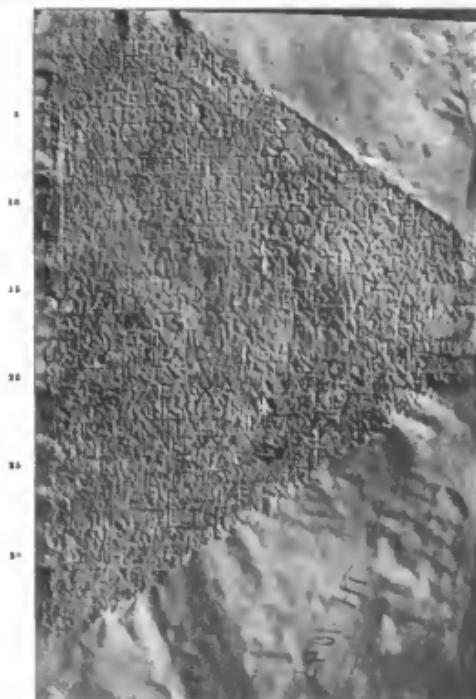
1895 = 329. Commemoraverat Reinach *Inscr. jurid.* II 1, 100. Demus edidi imagines lapidis addita *Festchrift für O. Benndorf* 1898, 226 sqq. — Vn. 10 anni [sic] certum esse videtur; cf. *scrra sive* in titulo Paris IG XII 5, 135.

Tertium decreti fragmenstum a. 1899 effodi in fori parte orientali, eius i. max. 0,135, a. med. 0,08, cr. max. 0,075. Litterae quales n. 329, 8 sqq., a. 0,007—0,008.

Vn. 1 = e [sic] [sic] —, 2 [= τετράποδος Διονύσου], 3 = Ζεύσιμον διον. 4 [= αυτοκράτορος θεόφανης], 5 = potest falsum [= Σωτήραν εἰς αὐτοφίαν Στράτου].

1896 (post n. 329) Stela marioria alibi infra et a superiori parte dextera rotula, cymatio simplici superne ornata; l. 0,327, a. mar. 0,095, cr. 0,10; litterae simplices alterius a. Chr. a. asperuli suis accurate incise, a. 0,006—0,01, quarum totas lineolis indissimilares quadraturae. Effodi a. 1902 prope ecclesiam S. Stephani in introitu urbis nocturnus versus, ubi more medi sevi inserta erat. Exempli. Edidi *Festchrift für O. Benndorf* 1898, 87 sqq. (M. L. Strack *Arch. Papyrologica*, II 1903, 550, 31); cf. U. Wilcken *Ibid.* III 1904, 145.

Ἀρχαιοτέραν Τίγρην τὸν αυτὸν τῷν
Βασιλεὺν ἁ τονίσιν μερικῶν ιερῶν
Ανθεῖς διατετάραπτον Λαζαρέαριον
τὸν τερπινὸν διεύθυνον, ἐταπέσητο
τον ἵππον τὸν Βασιλέαν ὃν θρησκεία
περὶ οὐδέποτε τὸν Βασιλεύοντα
τελέσαι αὐτὸν στρατεύσας εἰς
τοιάσια τὰς αἱρέσεις προτίθεται
τὸν τε τοῦ πρώτης γεγονός τοῦτον τοῦ
10 μάλλον ἢ τοῦ τοῦ προτέρου αντιτίθεται
ἐξερευνώντα τὸν τὸν Βασιλέαν
αὐτὸν τοῦτον τοῦ τοῦ μάλλον αὐτοῦ
καὶ ἀστερούσαν τοῦ τοῦ προτέρου
θεοῦ τὸν Βασιλέαν τοῦ τοῦ μάλλον
15 απόποιαν αρπάζει τὸν τοῦ μάλλον
διεύθυνον αἴτιοντα διεύθυνον τοῦ
θεοῦ τοῦ τοῦ μάλλον απόποιαν
τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ προτέρου αὐτοῦ προ-
20 προστατεύειν τὸν τὸν Βασιλέαν τοῦ
τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυνον τοῦ
τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυνον
τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-
25 νον τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-
νον τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-
νον τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-
30 νον τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-
35 νον τοῦ τοῦ τοῦ τοῦ μάλλον αἴτιοντα διεύθυ-

Vn. 10 ext. supp. U. Wilcken. 16 datumque suppleverunt B. Keil et W. Schulze. 26 potest falsum [Blaesergermanum]. Quod autem postmodum huius ferri omnino non potest. Imagines vñ. *ibidem* nocturna ex 229, cf. *Bull. Anth.* XIII 1885, 240, 21 *ibidem* ill. viii. vñ. *ibidem* huius vñ. p. 229. Mezquij (N. Hollenbach).

Decr. act. dispensaverant I. I. Ladani et Dionysopoulos etiam in necessariorum catalogo sunt a centris non distincti; cf. n. 327, 23 et 29. Anzi hinc catalogi 164, 3—180, 59. Unde hoc decretum aliquatenus recessit, sed ante a. 146, 5 factum esse videtur, quia Philoxenus Philometor decessit, regnum eius in Graciam insulis colapsum est.

330 Repetitum erat huc juri. II 3, 27 sqq., XXIV cum commentario amplissimo p. 104 sqq.; Michel 1001; SGDI 4706. Cf. Ther I 170 sq. de dispositione; II 239 sq. 255, quo loco H. Dringenberg demonstravit nullum testamento intercedere rationem cum monumento sicutumne conservato pro Evangelio ecclesiam sit; Pauly-Wissowa Realenc. IV s. v. Epikste.

331 (c. add.) Lapidem magni Napoleontis militis inter annos 1790, quo Veronae erat, at 1800 Parisis abdederunt, ubi in Museo communis (Musée des Antiquités) a. 1898 recognovit Ch. Michel. Varias lectiones ad idem Rev. de phil. XXXII, 50 sqq.; totam inscriptiōnē Revol. 1002. Ecclipsi ab eodem misi partim parvam imagine photographica expressi Ther I 1899, 154, unde hic repetit.

Litterae C et P facile confunduntur, quia prioris laetus spatium scilicet angustius dicitur, P quadratum est. Sic vs. 13 ΛΟΙΡΗΣ pro

ΑΟΙΡΗΣ, 14 ΕΡΙΜΕΑΚΙΑΣ pro ΕΩΙΜ.. incisum, || 12 ΚΤΑΚΕΩ
ΡΙΚΕΝ επιστροφής 15/16 ΕΙΣΤΟΡΗΣΑΙΖΚΙΛΚΑΙΗΡΕΛ (linea
supra ΣΚ in ecyp̄to non comp̄p̄ta). 12 quadratis astēt incisus
ΔΕΙΡΗΝΥΣ correxit. || 40 item ΝΟΥΣ ex ΝΟΥΣ. || 40 sq. ΔΟΓΑ
ΜΑΤΩΔΕΑΝΑΙΡΑΠΑΥΑL || 41 primum ΣΤΗΝΑ incisit, deinde
ΣΤΗΝΑ correxit, ac iam laesissima ΑΙΟΙΝΗΝ scriptū quadrata
rit. Consuetus, P portans Γ correctionem. 45 ΓΡΑΣΑΣ pro ΠΡΑ
ΣΑΣ. Versuum loci lineola indicat, scriptura satis accurata; sed
magis singularis litteris quam contentiorum actum curaverat quadratura,
unde nati errores.

Quinque annos gymnasialebus furent Rato, sextos rogatus ut in magistratu remanserit, qui anno undevigintimum regi sequit. Reges Phoenicenses esse iam diu intellexi; annū sex sunt igitur eius XXIV—
XXIX, i.e. 158/57—153/52. (Φωνεῖται Βαῖοντες), qui in catalogo do-
cumentorum n. 257 est, quiss annos XVIII—XXII sunt eidem Phoeniceti,
i.e. annis 164/63—160/59 datus, vel alius Beotius Phoenicē f.
fuisse potest.

PARS TERTIA. CATALOGI.

1897 = 332 (item SGDI 4696).

[Εἰτα . . . . . νίσι] . . . . .
δέσηγματα [ε]γράψατε [Α]θηναίοις διηγένεσοι]
επίβεται αὐτούς τοὺς
λατοτάξιδες [Να]ζητεῖτε [Α]θηναίοις
Η-Σεργείου Κατιάρητος [Α]θηναίοις
Ηαλόκατερ Τ. . . ετούς [Α]θηναίοις||
Ναυπύρης Ναυπύρης [Α]θηναίοις].

Vs. 2 supplevit Blaß, || 4 supplevi ex n. 333 = 1298, v. infra. Quare
vs. 3 Αγίοι Βαΐωνες Αθηναίοις desiderat Blaß, || 6 Τισσυρίτης Βεχτί,
nomine non attīnum, || 7 valdebet Apolloni frater (vs. 4).

1898 = 333 Novum fragmentum a. 1893 effodi extra murum peristylum, qui fori partem orientalem vesterat, pacies passus euromotum ver-
sus, l. max. 0,29, a. max. 0,26, er. max. 0,43. Ambobus compositis univara longitudine efficit 0,435. Atque etiam prioria fragmenta lelio
accutissima examinata et emendata est, quoniamque totam inscriptiōnē infra repensi. Ex schedia meis ed. Blaß SGDI 4697.

III 333	fragmentum eorum
ΡΥΘΙΜΝΑ - Σ Ν Ο Ε	Σ
ΤΡΟΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΙ Τ ΑΙ	
ΒΟΝΩΣΣΕΥΜΗΧΑΝΟΥ Υ Ζ Ε Ι Δ Ε	
ΑΥΣΙΜΑΧΟΥΜΙΑ Ζ Σ Σ Ι Ο	
ΡΡΥΤΑΝΙΣΣΙΜΟΥ · Ι Α Σ Ι Ο Σ	
Ο Ι Δ Ε Α Ν Ε Γ Ρ Α Ε Ν Υ Ρ Ο Γ Ε Ρ Α Η Α Τ Ε Σ	
Α Θ Η Ν Α Ι Ο Υ Τ Ο Υ Α Ι Ο Φ Ε Α Σ Σ Ζ Υ Ε Κ Ε Τ Α Σ	
Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ο Σ Κ Α Ε Υ Η Ν Α Α Κ Ν Δ Σ Ι Ο Σ	
Τ Ρ Ο Ε Ε Ν Ο Κ Α Ι Κ Α Ι Σ Ζ Σ Ζ Ε Τ Α Σ	
Ι Π Ο Λ Α Ι Ν Ι Ο Σ Ζ Ν Ι Κ Α Μ Α Ρ Ο Υ Α Η Ν Η Λ Ι Ο Σ	
Α Τ Ι Α Σ Χ Β Ο Υ Α Σ Ν Ο Χ Α Η Ν Η Λ Ι Ο Σ	

[Οὐδὲ περιπέπτει δεὶλη γραμματική]
[τοῦ δέοντος περιπέπτει]

Η-Σεργείου Κατιάρητος

επίβεται αὐτούς τοὺς

λατοτάξιδες Ναζητεῖτε

Αθηναίοις Μαζητεῖτε,

α. Ηπειρών Σάπει [Μαζητεῖτε].

Οὐδὲ περιπέπτει δεὶλη γραμματική
Αθηναίοις τοῦ περιπέπτει περιπέπτει

Αθηναίοις Κλειστούρη Κλειστούρη.

επίβεται αὐτούς τούς περιπέπτει

Αθηναίοις Ναζητεῖτε Αθηναίοις,

Αγίοι Βαΐωνες Αθηναίοις.

Agias Brückner à Thera Kirchner iudice non ante annum + 70 a. Chr. n. florisse potest, quia haec duo epistles tum primum coeientes sint, cum Agias Nicarchi filius Euonymensis Demosthenis Balonis Pessinensis filius in matrimonium duxerit (IO II 1385). Agias huius filius fuit Bulo (II.), v. eundem titulum. Cuius Balonis surer Xenocrate Agias Euonymensis filius inter ipsestiones Demosthenia nemo, i.e. fere 94/93 a. Chr. a. recensetur. Quod si Agias prosumens Theran huius Balonis filius, Agias prioris nepos fuit, floruit circa annum 70 a. Chr. n.

Aερισμένος Ναυάρχος Αθηναίος si idem fuit qui *Αερισμένος Ναυάρχος Κύπρου Στρατηγός* anni 97/96 a. Chr. n. (IO II 985 D 15), illa setate annexa fere sanguinarioris fuisse potest.

Quae si a Kirchnero acute et probabilitate disputata sunt, restat tamen spatiis aliquant annorum et vel decenniorum. Potest Xenostre Balose fratre vel tristigmate amnis minor fuisse, ita ut Bulo anno 94/93 iam qu-

dragatis vel quinqaginta. Agias eius filio iam plus viginti fuerit. Ac satis erit demonstrare, iam ante Sulla dictatorum protetos hos nominari possuisse. Quamquam vel anterior serum praeferebam et proprie litterarum indebet et quis seribus *Δέσμους Δερψεως* filius esse videtur eius qui inter (Ptolemaei successores) enumeratus annis 164/63—160/59 a. Chr. n. (n. 337, vide p. 283; cf. *Thera I* 166), nisi forte cum Kirchnero aliud stemma fragimus hanc le modum:

Αερισμένος I.

<i>Διηγής</i>	[<i>Δέσμος</i> II.]	a. 164
<i>μετεπενταύριος</i>		
<i>Διηγής</i> II.		a. 151

<i>Διηγής</i>	[<i>Δέσμος</i> III.]	a. 98
<i>μετεπενταύριος</i>		

1299. 1300 (post n. 334) Parastades due lapidis calcarii, A (n. 1299) a destra, B (n. 1300) a sinistra fracta. L. max. A 0,32, B 0,25, n. 1,735 et 1,75, ex. 0,57 et 0,58. Literae apieatas, anni fere 100 a. Chr. n. Effodi a 1910 in situ ineditas, qui murus recentiores setate prope septentrionalem fari introitum extrectus est.

1299 (A)

1300 (B)

1299

1300

A 1 Ο ΤΑΙΔΟΝΟΜΟΣ ΚΟΧΧΑΛΟΣ ΛΑΕΞΙΜΑΧΟΥΚΑΙΟ ΓΥΜΝΑΧΙΑΡΧΟΧ ΥΤΕΡΕΙΔΗΣ ΘΡΑΧΥΛΕΩΝΤΟΧ ΚΑΙΤΑΜΙΑΙ ΔΑΜΟΔΑΜΑΣ ΤΕΔΙΕΠΙΧΑΘΥ ΙΩΟΕΧΙΑΝΔΕ ΦΙΑΟΔΑΜΟΥ ΣΑΙΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΙΟΝΙΟΣ ΑΝΕΓΡΑΤΑΝ ΓΕΤΟΝΟΤΑ ΣΥΕΡΓΕΤΑΝ ΙΧΙΔΡΟΝ ΟΕΓΝΟΧ ΣΥΡΑΚΟΣΙΝΟΝ 16 20 24 ΒΑΚΧΕΝΟΥΧΚΑΙΑΣ ΙΑΙΛΕΞΙΟΒΟΣ ΧΑ ΖΟΑΡΧΟΜΚΑΛΑΒ ΚΑΙΤΡΟΣΣΗΝΟΙ ΑΝΤΙΙΟΙΟΧΑΒΡΙΔ ΑΚΡΙΧΙΟΣΥΤΕΡΓΕ ΑΡΙΧΤΟΕΛΗΧΘΕΥΔ ΗΙΟΙΡΙΧΟΣΤΙΛΙΠΤ ΗΙΩΝΤΑ ΔΑΣΧΕΙΝΑΤ ΗΙΩΝΝΟΟΩΣΙΣΕΡΗΟΤΑ ΗΙΩΝΑΤΙΤΠΟΧΕΡΝΙΟ ΤΩΣΙΤΕΝΗΣΙΩΧ	B Ο Πελοπόννεος Καρπάσος Αλεπούδησ τοι ἐ ^τ φυσιοτέργε Τετράδες Θρακίας με τρεις Διαβάσεις Πάνω, αντί ι. μεταξύ δι Φαλακρού, [εζώ] Δερψεως Καισαρίας άντραρθεν- γερεσια- γερεσια- ειργυρα- λειδορη- θίασος Χαρακίσιου.
16 20 24 28 32 36 40 44 48 52 56 60 64 68 72 76 80 84 88 92 96 100 104 108 112 116 120 124 128 132 136 140 144 148 152 156 160 164 168 172 176 180 184 188 192 196 200 204 208 212 216 220 224 228 232 236 240 244 248 252 256 260 264 268 272 276 280 284 288 292 296 300 304 308 312 316 320 324 328 332 336 340 344 348 352 356 360 364 368 372 376 380 384 388 392 396 400 404 408 412 416 420 424 428 432 436 440 444 448 452 456 460 464 468 472 476 480 484 488 492 496 500 504 508 512 516 520 524 528 532 536 540 544 548 552 556 560 564 568 572 576 580 584 588 592 596 600 604 608 612 616 620 624 628 632 636 640 644 648 652 656 660 664 668 672 676 680 684 688 692 696 700 704 708 712 716 720 724 728 732 736 740 744 748 752 756 760 764 768 772 776 780 784 788 792 796 800 804 808 812 816 820 824 828 832 836 840 844 848 852 856 860 864 868 872 876 880 884 888 892 896 900 904 908 912 916 920 924 928 932 936 940 944 948 952 956 960 964 968 972 976 980 984 988 992 996 1000 1004 1008 1012 1016 1020 1024 1028 1032 1036 1040 1044 1048 1052 1056 1060 1064 1068 1072 1076 1080 1084 1088 1092 1096 1100 1104 1108 1112 1116 1120 1124 1128 1132 1136 1140 1144 1148 1152 1156 1160 1164 1168 1172 1176 1180 1184 1188 1192 1196 1200 1204 1208 1212 1216 1220 1224 1228 1232 1236 1240 1244 1248 1252 1256 1260 1264 1268 1272 1276 1280 1284 1288 1292 1296 1300	

1301   R   Η ΟΥΔΑΣ ΣΙΧΘΕΝΟΥ
       ΠΗΓΑΡΕΥΣ
35   ΚΑΧΟΥΔΗΝΗΑΙΩ
       ΔΡΙΚΟΥΜΑΔΙΟΣ
       Ε ΣΙΘΕΚΟΥΤΗΝΙΟΣ
       ΛΗΣΙΔΑΛΟΥΙΑΤΑ^τ
       ΡΑΝΟΡΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΟΣ

40   Υ ΤΟΓΡΑΜΜΑΤΙΟ
       Ε ΝΟΙ
       Α ΚΤΙΟΣ
       Σ ΑΓΟΡΑΣΤΙΔΑΥΡΙΟΣ
       Υ Χ ΚΝΙΑΙΟΣ

45   Ι ΝΟΥΆΡΚΕΣΙΝΕ^{την}
       Ι Α Τ Α Σ
       Ο Υ Ζ ΆΡΚΕΣΙ Β Υ Ζ
       Α ΤΟΥ Ζ ΆΡΚΕΣΙ Ν Υ Ζ
       Ν Ι Υ Ζ ΆΡΚΕΣΙ Ν Υ Ζ
50   Ο Ν Τ Ο Ζ Α Ι Γ Ι Α Ε Ι Ζ
       Τ Ρ Ι Ο Υ Μ Α Ι Ο Σ
       Ο Π Λ Ι Ο Υ Ρ Ν Μ Α Ι Ο Σ
       Τ Ρ Ν Τ Ο Ξ Κ Σ Ι Κ Η Ν Ο Σ
       Δ Ρ Ο Υ Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
55   Ο Υ Ν Α Χ Ι Ο Σ
       Κ Τ Α Ν Ν Ι Α Τ Α Σ
       Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
       Ρ Ο Υ Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
       Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
60   Η Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
       Γ Ο Ρ Τ Ν Ι Ο Σ
       Ο Ρ Α Μ Α Λ Ι Ο Σ
       Ι Χ Ο Υ Κ Δ Ι Ο Σ
       Ι Α Σ Π Ν
65   Τ Ρ Α Τ Ο Κ Α Ε Ο Υ Σ
       Ε Κ Ι Δ Ι Ο Σ
       Α Ρ Ι Τ Ο Κ Ρ Α Τ Ν Ι
       Μ Α Κ Α Ρ Ε Ρ Χ
       Κ Ο Ι Ο Σ

A (n. 1299) vs. 5. Τετράδες θρησκίασται et in Epictetas testamento commemoratur c. a. 200 a. Chr. n. et ταρίφεται αινού πριν p. Chr. n. a. 340, το οπ. || 21 Αύγουστος θρησκίασται a. 1297, 1298. Astas igitur a. 100 a. Chr. n. est. || 25 homo Therse mortuus; vide inter monumenta sepius.

1301 = 335 A fragmentum marmoris Parii, cuius l. max. 0,18, a. max. 0,155, cr. max. 0,05. Attulit nobis m. Iulio a. 1899 Constantinus Messenius villicus. Delinens.

B (SGDI 4698).

[Όλα θερησίφατα ήντι γραμματικά]
|- - την δαστούδεια[α]
|- - Νεήραστη

35   - - - ποτέρη Αθηναία[α]
|- - Λεύκανος Μιλαρ
|- - Διεζίδης Τόνες
|- - λευ Τίθεις Τίθε[α]
|- - Ειρηνίαρη Γαρίσσας

40 [Όλα θερησίφατα ήντι γραμματικά]
|- - πρεζίτην
|- - σ. Καΐτη
|- - ποτύρη Καλαίρα[α]
|- - τε Καΐτης

45   - - - έντι Δραγούδι[α]
|- - - ίατης
|- - - τε Αρμενού[α]
|- - - κύριος Δραγούτης
|- - - αίσιος Δραγούτης

50   - - - επίτιτος Αρμενού[α]
|- - - τρίτη Νιλατε
|- - - Ειρηνής Φοντού
|- - - ρ φίρες Κυβαντίες
|- - - αιρήρης Σαρινίες

55   - - - τε Καΐτης
|- - - Καλεντίνης
|- - - Εργασίας
|- - - γε Εργασίας
|- - - Εργασίας

60   - - - Εργασίας
|- - - Γερμανίας
|- - - άρη Μιλαρ
|- - - έρη Καΐτης
|- - - ίατης

65   - - - [Σ]εργασίας
|- - - [Κ]αΐτης
|- - - Αργεντίνης
|- - - Μαντρίδης
|- - - Καΐτης

A	B
- - δ	
- - δ	Θ[ε]ρησίφατα -]
- - 120	Περιπογγεί -]
- - 101	Δευτερ - -]
- - 110	Ηαδανόγχα -]
- - 235	Κεφαλ[η] -]
- - 290	Κλα - - -]

1502 (post n. 336) Stria lapidis calcari superne frons, cui dens subest, l. 0,63, a. max. 0,675 sine dente, 0,76 cum dente, cr. 0,065. Effodimus a. 1899 paucos passus a forica inferiore septentrionem versus. Litterae diversae vs. 1—5 malis et senioris artatis, a. fere 0,018—0,017; vs. 4—15 parvae, a. c. 0,005—0,006, vs. 16 sqq. c. 0,01 bonae alterius a. Chr.-n. seculi, quorum extremae partes paulo largiores factae sunt. Exscripti. Ed. et multilatram emendavit F. Blaas *SGDI* 4702 ecstero usque

ΣΙΑ ΠΛΑΧΤΡΙΤΡ ΑΟΣΚΑΙ ΔΩΝΙΚΑΡΙΟΝ ΔΙΟΥ ΣΟΜΑΘΗ ΠΡΟΔΙΣΕΥΧΑΡΙΔΑ ΦΙΛΙΝΘΗ ΕΥΤΥΧΙΔΑ ΠΗΓΑΙΝΑ ΔΩΝΙΑΝΔΙΟΥΧΟΣ ΕΥΝΟΗΙΑΝ ΚΑ ΑΡ Μ Ε Ν Ι Ο Ν Τ Ε Ι Α Ν Ο Ρ Κ Α · 46 Ε Υ Λ Ο Γ Ο Ν Δ Ρ Ο Μ Β Α Κ Λ Ε Υ Ν Α Ν Δ Ρ Ο Σ Ι Π Ο Ρ Ι Α Ν Ν Ι Ρ Ο Τ Ε Λ Δ Α Τ Ι Ο Χ Ι Δ Α	
8	ΟΝΟΣ ΤΟΥΤΕΙΧΙΩΝΟΥ ΛΔΔΑΜΕΛΕΞΒΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΙΔΑΙΔ ΤΥΛΙΡΔΙΑΝ ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣ ΑΡΜΟΝΙΑΝ 58
	ΧΟΙΚΕΤΑΣ ΤΟΡΓΟΣΕΩΝΗΣ ΤΑΡΤΕΩΝ ΕΝΤΩΙΑΓΡΟΝ ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣΚΟΤΤΑΒΟΝ
10	ΓΟΝΓΟΡΙ ΙΩΔΑΛΑΔΑ ΙΑΣΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ ΑΡΤΗΣΕΥΠΟΡΟΝ ΔΙΑΧΑΡΟΔΙΣΙΑΝ
	ΑΓΗΣΙΤΙΜΟΤΗΑΙ ΙΣΟΘΕΡΙΣ ΕΥΟΥΜΟΝ
12	ΟΦΕΟΣΑΠΟΛΔΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΕΥΡΟΣΥΝΗΝ ΦΟΡΗΓΙΩΚΤΗΣΙΔΑ ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΣΕΣΤΗΡΙΔΑ ΤΕΛ ΕΥΦΟΣΕΩΝ ΙΣΟΝΔΙΣΠΟΥΔΑΙΑΝ.
	ΔΙΡΟΣΕΟΣΑΙΡΕΞΙΝ
14	ΦΙΛΙΑΓΚΑΛΗΣΑΡΙΤΟΝΗΔΗΝΗ ΤΕΙΟΣΠΑΡΝΟΝΙΩΝ 66 ΞΗΡΑΙΝΔ ΡΥΩΙΑΒΑ ΧΑΡΙΝΔΑΦΡΟΣΕΑΝ
	ΤΗΛΕΜΝΑΣΤΑΡΑΞΙΩΝ ΑΡΟΛΑΔΝΙΟΣΣΤΗΣΙΑΝ ΦΙΔΥΑΜΟΝΗΡΙΣΤΟΝ ΕΥΤΑΚΤΟΝΙΠΙΔΑ
16	ΧΡΑΤΗΕΙΑΛΟΧΟΣΙΔΙΟΝ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΣΣΚΙΡΩΝΑ ΠΥΒΙΟΝΙΚΟΣΚΕΡΑΒΝΑ
	ΦΡΟΝΗΣΙΑΦΡΟΔΙΣΙΑΝ 68
18	ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΣΕΕΡΑΡΙΩΝΑ ΠΟΛΥΟΥΧΟΣΡΕΔΩΝΑ ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΣΥΡΙΩΝ
	ΥΠΟΛΟΙΦΡΟΙΘΕΥΝ ΚΑΛΛΙΒΔΑΟΣ ΑΛΕΙΝΟΝΙΚΑΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
20	Η Ν Α Σ Τ Ο Κ Λ Ε Α Α Τ Ι Ο Χ Ι Δ Α Ρ Ι Σ Τ Ο Φ Α Η Ν Η Υ Τ Υ Χ Ι Δ Α ΔΙΟΝΥΣΙΟΔΠΡΟΣΣΕΡΑΡΙΩΝΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΖΗ Ο Ν Α Τ Σ Ν Ι Ε Ι Α Ν
	ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ
22	ΧΑΙΡΕΡΟΙΣΟΝΒΑΙΔΑ ΑΓΛΩΦΑΝΗΣΑΤΑΛΑΝΤΗΝ
24	ΧΑΡΗΝΩΝ

	— — — 2 α Χαζεύτης;
	— — — λας ανι
	— — — λα Χαζεύτης
	[— φιλοπάππη]
	+ (τελείς) Ελαχριώτης;
	[Τελείωτη], Κένυγδα
[— — — λαζεύτης,	Διστόνιον
[τελείς]	Ελασσόνιον
— — — λα Χαζεύτης	Τανάρης απ. (denn)
— — — ελαζεύτης	Δρινόνιον
8 [Επί θρησκευήσαντος]	Κλανιάθρος [Ε]θερίαν
..... τοῦ Τανάρησαν	Νοεράνιον λαντερίδα
[αὐτὸς θρησκευόμενος]	Αργειόνιον Αιρίδαν απ. 'Ιαρίδης[αρ]
[τοῖς μητρὶς ποιεῖσθαι]	Δρεπάνιον Αρανίαν

10	[Καρπεῖς (?)] οἱ τὰ ἄριτα + - - - Γαρροί ... οὐδὲ Αργεῖον[α] ... πάτη Εύρυρ ... αἱ Αργεῖοι	Γαρροῖς Αργεῖοι Χεριτελές Κέρενθοι Αργεῖοι αἱ Ιερόνες Εύθυνοι
11	[δεργίδες] Καλλιάναι Δεμερίς Εύρετον Φερίς Κρενίς Αργεῖον Σαργίδα Ιεράλις Σαρδίδα	Ανεξιτίλας Καρπεῖς - στάται αἱ Καλλιάναι αἱ Νευρίζοντες Σαργίδαι Ταργίζοντες Σαρδίδαι Δεργίδες Αίρησι - - πτερ (?) [Βιβράσιον] Τελεστίνα [Ωνείρα] Αναδίκαια Κρενίδαι Φιληρές Λιραίδαι Ελανίας Ζαΐδαι Φρίστος Αρρενίδαι
12	Φιλαρίτης Σαρτίδαι Ποταμίας Κήφης Καρφεῖον Σαρτίδαι Πετανύρης Βιθύνη Καρπεῖον Θερμή	Σειδάνεις Θεμαί, Καλλιάναι Δασιάναι Δασιρόν Αργεῖον Εύρυχίδαι Αλαράρες δενδρίτρης.
13	Μουρτιάδαις Αναργύρα Διανεύδαις Σαρτίδαι Ονείρας Ναϊδαί Λαγκάρες Βιθύνη Αργεῖον Αναλίδαι Χαράς.	70
14		Μανιλανίας πασσερίπτην vs. διηγ. ex p. 336 suppletum.

1303 (post n. 337) Telaia lapidis calcarii a sinistra et superne molli, ex max. 0,25, n. max. 0,20, ex. max. 0,065, n. 1890 in casa privata quae proxime a foro meridianus versus est effusa. Literas s. 0,01 (—0,018) hand inscribentes incise, seris christiana utique non multo anteriores. Exscripti.

— — — — — - - φορά.
[- - (genitive).] - - - - - ιον Φερίς.
[- - - - - Εύρητος Εύρητοι.
[- - - - - Αργεῖον Εύρυχίδαι].
8 [- - - - - ιον Σαργίδαις ζαΐδαις]
[- - - - - ιον ζαΐδαις]

Maniliorum servorum catalogus esse videatur, sicut n. 337. Generi sunt dominorum. V. 5 Σαρτίδαι accusativus est, v. per errorem bis scriptum.

1304 (post n. 342) Telaia oblonga superne fracta, l. 0,28, n. max. 0,33, ex. max. 0,155. Literas a. 0,01; para eum spicibus parvis ornata. Aetas utique imperatoris Romanorum est. A parte postica radis est lapis; a exteriori illi lapides fuisse videntur, ut in muro cum fuisse pastumadum sit. Effodi a. 1890 prope foricam inferiorem versus occidentem. Exscripti.

Α Μ Φ Λ Α Ν Ι Δ Α	
Φ Θ Υ Τ Ε Λ Α Ν Η Π Ρ Α Χ Ι Σ Ι Η	
9	ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΑΓΑΘΟΦΛΑ Ε Ε Κ Ν Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Ε Κ Υ Τ Μ Ο Κ Ρ Ι Τ Α Ν Α Μ Ο
10	Α Β Α Λ Ο Ν Κ Ε Ν Η Τ Ε Α Ε Χ Α Ι Ρ Η Μ Ι Υ Ν Π Ρ Α Σ Ι Η Ρ Α Κ Α Σ Ι Δ Η Σ Θ Ε Υ Δ Ω Ρ Φ Ι Α Ρ Ι Υ Ν Π Ο Σ Ε Α Ω Ν Ω Ν Ι Δ Α Ρ Ι Υ Ν Δ Ω Ρ Ι Ω Ν Ω Ν Ι Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Σ Α Ν Τ Ι Ο Χ Ο Υ Π Ρ Ψ Τ Α Γ Ο Ρ Α Σ Α Ρ Τ Ε Μ
11	Σ Χ Τ Η Ρ Ε Σ Τ Ρ Α Τ Ο Υ Δ Ι Ο Ν Υ Χ Ι Ο Σ Κ Ε Ρ Α Ω Ν Ζ Σ Χ Ι Μ Ο Σ Ζ Σ Χ Ι Μ Ο Υ Η Ρ Α Κ Α Ε Ι Υ Ν Ζ Α Ε Σ Ι Ο Σ
12	Χ Α Ρ Μ Ι Σ Π Ο Σ Ε Ι Α Ι Σ Δ Ι Η Σ Τ Ε Ι Α Σ Α Π Ο Λ Α Ω Ν Δ Ι Η Σ Υ Α Τ Ο Σ Ν Ι Κ Α Ι Ο Υ Σ Δ Ι Η Σ Φ Υ Ρ Ο Χ Ν Ι Κ Ο Ν Ο Υ

— — — — —	Διαφοριδεῖ — — — - -
	Θεμιστοκλῆς Προβοτήτοις
	Θεμιστοκλῆς Αγαθοφλίτοις
3	Σαρτίδαις Εύρητοι.
	Κήφης Δαμοί.
	Διαφοριδαις Ταδαί.
	Χαράναις Πρεβές.
	Ηρακλίδαις Θευρίζοντεις
14	Φύλαι Πατανίδαις

- disposi^t disposi^c
θέμαται λεπίσει
Πρωτογένειον ἄρχειον
τοπική γραμμή
15 Διονύσιος Κύριος (αρχ.)
Ζευς τοπικός
Ηρακλειος [ΑΡΙ]ΕΙΟΣ
Χαροκόπειος Λαζαρίδης
Γεράσιμος Λαζαρίδης
20 Θεοφάνειος Σαμονίδης
Ιεροτελεστής [Νικόλαος]

1305 (post n. 357) Fragmentum a. c. 0,19, l. max. 0,06, er. max. 0,09, in latero sinistro et advenio quarto a. Chr. a. nucleo inscriptum. Litentes magnitudinis diversae.

In parte sinistra nihil certi nisi vs. 4 [Μ]ενούρας dispicio, in dextera agi videtur de servis maneniois, nunc n. 1302.

Vs. 4 non idem quoniam n. 517 dicit Αὐτορερίαρχος Ταῦτης Καταρρήσεις inq. a mea conseruari posse θεωρεῖται οὐχι προσθέσθαι; Sed proutest de capite eius cogitare.

Vs. 13. 14 inter verba παρει^τ et παρει^τ corona obliterata locis esse videtur in formata littera s. o. ceteris litteris paucis maioria. Unde conclusi potest Protagoram propter aliquod faciens militare hunc studium a communitate bus accepisse.

1306 = 342 Est in posti simoно locum quae in antrum gymnasii sphælicum ducit, supra n. 618.

Ε Γ ΙΩΝΤΟ (c. 15 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Ο Υ Σ Ο Γ Υ Ν Α Σ Ι Α
χ ο ΡΙΦΙΝΟΥ (c. 15 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Ο Θ Ε Ο Υ Κ Α Ο Υ Π Ο Γ Υ Α Ν Α
Σ Ι Α ΡΙΦΙΝΟΥ (c. 14 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Ο Κ Ο Ρ Ο Τ Ο Β Α Ν Ε Ε Ρ Α Τ Α Ν
Τ Ο ΡΙΦΙΝΟΥ (c. 14 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Ι Α Υ Τ Ο Ν Α Ι Α Ω Φ Α Η Ν Η
ε Π Ο ΡΙΦΙΝΟΥ (c. 13 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Α Ν Κ Α Ι Κ Α Λ Α Ι Ν Μ Ν Ο Μ Ν
Ζ Ζ ΡΙΦΙΝΟΥ (c. 13 dm.) ΡΙΦΙΝΟΥ Ο Π Α Ρ Ν Κ Α

οντα

Ἐγένετο ..... ποτε ἐ γεννήθη^{ται}
γένετο φιλοπίρητος λαζαρίδης καὶ ἐ σπέρματος
τούργαρος λαζαρίδης θεοφάνεις αἰρετός εἰτε
τῆς βασιλεύου τοῦτον αἰρετόν λαζαρίδην
5 Ηρακλειον καὶ Ηλείαν καὶ Καλλίστην
Ζεύσιαν καὶ Αρτεμίσιαν
φιλέργαρος
ει φιλέργαρος
λαζαρίδην?

Vs. 1 sacerdos est eponymus imperatoris Romani, cf. n. 517, 325, 18.
339. Nuntius gymnasiorum et hypogeumaniacki ex conjectura supplevit
Intendam enim pater et filium hos magistratus simili generi. 3 Δερβες
Φιλέργαρος est n. 711, 3, 5 Καλλίστην Ζεύσιν cf. Ζεύς Καλλίστην
733, 16, ubi nunc Καλλίστην restitutus. Ηλείαν Ζεύσιν n. 613, 3, 718.

PARS QVINTA.

RES SACRAE.

350—363 (SGDI 4707—4720). Cf. Thera I 149, 283 sqq.

358 In rupe non Δεύτερος sed Διάτερος inservit esse mons Schiff, prohaec illius Doerpfeldio et Wolski, et ipsa a. 1899 intellecti; cf. SGDI 4715. Tamen littere 4 ex loco ratio est nulla, sed error latet. Retinendum igitur Διάτερος.

363 Lectio mea exceptis tribus primis litteris Ιων. a. 1903 Wilanowitzianum et nihil dubius esse videatur.

1309 (post n. 363) Intr. aedificationis 'antiquissimum' in rupe nomen est, quod ita fere legitur:

Ι Η Α Μ ι ο ε
Ι Η Α Μ Ι Α ι ε
Μ Ι Η Α Μ Ι Ο Α

Unde nihil emendavi. Primam lectiorem probavi a. 1903.

1307 Prope n. 356 ad sinistrum paucis litteris ventrigine legi a. 1899.

Ι Η Α Μ Η

μηνι-

364 (SGDI 4721).

365 (SGDI 4722). Post M nullus unquam litteris in rupe fuisse constat. Sed quarta littera, ubi antea lucidas indicavimus, n. 1903 F esse posse nobis via est, ut non deas, sed hemieis nomen esset Βίρι, quod etiam in moito Prophete Eliac elivn (v. infra in parte septima) legitur. Maxime igitur doles, quod Birdia deae nomen deinceps in dubitationem vocati coarctendum est.

1309 = 366 (SGDI 4724). Infra, non extra sedificium perantiquum eoque antiquius est. A. 1902 revisi.

ΜΟΥΤΙΩΙ

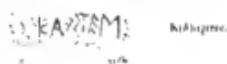
[ΜΟΥΤΙΩΙ]

1310 = 3685 Non ΒΕΡΠΑΝΙ L. s. Ηρακλει, sed ΒΕΡΠΑΣΜΙ L. s. Ηρακλει; legendum esse n. 1899 vidi. Cf. n. 380. Tunc pos. n. 570 transponendus est.

369 (SGDI 4726). 370 (SGDI 4727).

1311 = 371 Non supradicto ΜΑΙΟΥ legendum esse n. 1899 vidi; cf. SGD 4728. Est igitur signe sire Αγαλμα.

1312 (post n. 371). In rupe. Abest a n. 581 3,40 m., a n. 370 3,30 m. notum versus. Exscripta a. 1899. Ad delineacionis meae et recti filiorum descripsit M. Luehke.

1314 (ante n. 389). Fragmenta tria tabulae a pontica parte radios. A B a. 0,50, C supra et infra desertum, a. 0,315. L. A + B a. 1,35, C 0,38; ex. 0,125 (A) — 0,22 (C). Literae bonae, X linea exterioribus paululum extremitus inclinata, a. 0,03 — δ — 0,04, macelli alterius si non tercius accentus a. Chr. a. Omnia fragmenta infra murum altum prope epheborum gymnasium effossa sunt; B fuit in pavimento ardibili seu aenato ibi extenuata. A et B ego a. 1902, C P. Wilck et A. Schiff a. 1900 invenerunt et exscriptaverunt.

Προκλειδας Ευαγγελια
προκλειδαιτο γυμναις
Προκλειδα αγριανηργηται
το ολαινειρας Ερμη αιγι (ερμηνεια) Ημεριδι.

Sed alienum ab Epicteta circa annum 195 a. Chr. a. constitutum contineat inscriptione Epictetas illa uno novo antiquior aut eodem spatio recentior esse videtur. Alterum praefero, postquam litteratram setatis qua Philometor regnauit securius novi. Stemma:

'Εγκλειστας

Προκλειδας — Ιερης (n. 490)

Εγκλειστας II. (n. 330) Αλειφανθης I. (n. 330) Βρεβενη (n. 490)

Προκλειδας II. (n. 330, 490) Προκλειδας (n. 330)
γυμναιστηριονΑλειφανθης II.
στρατηγητηριον.

380 Tractavit etiam Brunet de Prede CR Acad. Inscr. VI 1870, 160
eotypus unus per Schliemannum missus.

390—394 (SGDI 4746—4750).

397 (SGDI 4751).

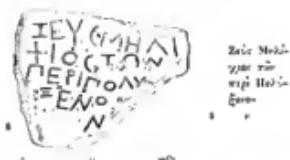
399 (SGDI 4753).

1315 (ante n. 399) Infra Philippidae inscriptionem (n. 326) duas passus a n. 399, in rupe. Litterae a. vs. 1 0,06, vs. 2 0,06—0,07. Totius inscriptionis longitudo 0,84. Exscripti a. 1899.

Ε Ξ Ε Κ Ρ Α Τ Ε Υ	Ἐγερέπει[ε].
Ι Ε Β Σ	Σε[β].

399 (cf. SGDI 4753) Vs. 2 prima littera Ε est, non Τ. Fuit igitur [Α]γερέπει[ε].

1316 (post n. 401) In rupe Laconicum quod est in ephorum gymnasio. Imaginem ex Wilskii eotypu schedulebat M. Loebke.

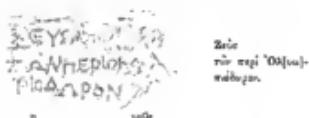

Atatem tituli definire propter formas quae vocantur curvulas difficile est. Tamen tertio a. Chr. n. sacculi utique non recentior esse videtur; immo quarti esse potest.

1317 (post n. 401) A Laconico, quod est in ephorum gymnasio, meridiana versus propa oblongum (L. 0,27, cr. 0,31, profundum 0,015—0,04) regi inclusum, littera bonis sacculi quarti aut tertii a. 0,04—0,06. Effodi a. 1902.

Σ Ε Τ Σ	Ζεύς
Τ Β Ν Π ΕΡΜΟΥ Α Κ Ι Ο Ν	τοῦ τοπίου Αἰγαίου.
+ 0,265 0,31 0,28	

1318 (post n. 401) In rupe prope Laconicum. Exscripti a. 1902.

401—404 (SGDI 4736—4733).

405 Sepulcro adscrribit Blaas SGD I 4813 propter locum. Sed non fuit epigramma. Primum nomen [Μ]ΩΨΙΑΤΤΙ scriptum, sequentibus a sinistra aliud nomen ΘΙΑ, fortasse [ΜΩΨΙΑΤΤΙ]ΘΙ; postea a dextra tertium nomen additum velut in {-στ}ησε, enī ultima littera, cum spatium non sufficerat, suprascripsa est.

406 (SGDI 4732).

408 (SGDI 4754).

1319 = 727 (post n. 409) Ara nigri lepidi e sinistra fracta, a superiore parte margine altiore ornata; L. max. 0,20, a. 0,13, cr. max. 0,25. Litterae bonae tereti ferri a. Chr. n. sacculi, a. 0,025—0,04. Exscripti a. 1899.

Φ Ο Χ
Ψ Ο Ν

[Αγε]ρ[η]σι
[Δαι]μονι.

Olim non intellexi.

1320 (post n. 409) Ara rectangularis cymatia superne et infra ornata L. 0,27, a. 0,35, cr. 0,185, bene excupita. Litterae elegantiae a. 0,045 linea circumscriptae. Effodimus a. 1899 in casa private, quae propter forum meridium versus sita est.

Α Γ Α Θ Ο Υ
Δ Α Ι Μ Ν Ο Σ

[Αγε]ρ[η]σι
[Δαι]μονι.

1321 (post n. 409) Ara (ιερόποιη) a dextro et postica parte fracta, lapidis spongiosi, L. max. 0,175, a. 0,115, cr. max. 0,11. Litterae a. e. 0,02—0,025 sacculi primi vel alterius a. Chr. n. Effodi a. 1900 supra Basileam.

Α Γ Α Θ Ο Υ
Δ Α Ι Μ Ν

[Αγε]ρ[η]σι
[Δαι]μονι.

1322 (post n. 409) Ara cylindrica, infra fracta, superne cymatio ornata; dim. 0,23, a. max. 0,21, litterae a. 0,023. Effodi a. 1900 in septentrionali fori parte.

Α Γ Α Θ Ο Υ
Δ Α Ι Μ

[Αγε]ρ[η]σι
[Δαι]μονι.

1323 (post n. 409) Infra frum in dono meridionali later superiori terre strata a. 1899 effodimus arsan cylindram doborum calvaria levioris sericea ornata, in duas partes fractam. A. 0,23, dim. 0,29. Litterae super sera locis a. 0,009—0,012. Exscripti.

Α Γ Α Θ Ο Υ
Δ Α Ι Μ Ν Ο Σ
Α Γ Α Θ Η Σ Τ Υ Χ Η Σ

[Αγε]ρ[η]σι
[Δαι]μονι.
[Αγε]ρ[η]σι Τυχη.

Dei in hoc tituli netate Romana non antiquore similiter coniuncti sunt atque in quarti sacculi inscriptione n. 436 λέγεται Τυχη Αγερ[η]σι Δαιμονι.

411 Wellii exemplar expressit Michel 783.

411 (SGDI 4735). Possim tractaveri Piegue Soutain 1842, 23.

1384 (post n. 411) In rupe ad viam, quae a fonte Zasobiega usque versus sepolcreum Dzarylo fert. Edidi *Hermes* XXXVI 1901, 134 sqq. Wilkii typope sedetique unus; cf. *Batr. alien. Gotch.* (C. F. Lehmann) I 1901, 216 sq.; Solmen II ad init. dial. act. 27; *Sudnicka Gom. GA* 1901, 545.

Ἀρχαῖς τοῖς πρότεροι ὥραι^{τον} θεοῖς
Κοιράνων τοῖς δεύτεροι, τοῖς πλευραῖς
τοῖς τρίτοις οὐρανοῖς θεοῖς Καρπῶν, i. e. τίκτους της μεσοῦ
οὐρανοῦ Αμφιποτερά.

Nulla dubitatio est de verba Αρχαῖς οὐρανοῖς Αμφιποτερά - λαΐνοις. Reliquis variis modis explicari possunt. 1) Αρχαῖς θεοῖς πρότεροι διείρχεται Καρπὸς Σαδνίκαι; cf. E. Curtius *Ges. Abb.* I 322 sqq. 2) Αρχαῖς διείρχεται λαΐνοις θεοῖς Καρπῶν, i. e. τίκτους της μεσοῦ (Carmel) quo Αρχαῖς σιετοῦ, deo (Apollini Carneo) breviteratum fecit?

Ipsa cogitaverat. Αρχαῖς iam idem essent quod sunt Αρχαῖς n. 452. Αγραντίδι (τοπογρ. τονίζεται λαΐνοις - Αρχαῖς οὐτοί). 3) Πρότεροι τοῖς πλευραῖς λαΐνοις, διείρχεται Καρπὸς Στίω, i. e. πρώτη θεούσιον, εποιησία die XX Carnes παραπλαναται ειναι. 4) Minus bene antea confundaram prae-
terea ὥραις ut 'optimus orator publicus'.

1385 (ante n. 412) Lapis calcarius longus, deformis, a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Theranum translatus. Exscripti.

ΙΔΑΟΣ

[Τετράδεμος].

412 (SGDI 4756).

1386 (post n. 412) In casa meridionali infra forum sita a. 1889 syn-
plegma pueri et leporis(?) effodiens l. 0,40, a. sine pueri capite, quod
postes levissimus, 0,30, in basi littere a. 0,008—0,017 incise sunt,
quae quarti a. Chr. n. secundi esse videtur. Cf. Arch. Ann. 1889, 183.

ΚΛΕΟΔΑΙΚΑΡΤΑΜΙΤΙ

Kleodaios Arrianos.

1387 (ante n. 413) Ara cylindrica quinque bucrania seriatim creata, a. 0,285, dim. 0,20; litterae bonae a. 0,015—0,019 alterius ferre a. Chr. n. secundi. Effodi a. 1900 in mure recendente casse phallū imaginē et ins-
criptione a. 1927 insigne. Cf. Abb. Min. XXV 1900, 462, 2.

ΑΡΤΑΜΙΤΟΣ

Αρριανός.

1388 (ante n. 413) Basis oblonga a dextra et postea parte fracta, cuius
l. max. 0,315, a. 0,07, cr. max. 0,105. In parte superiori formata est
ad immunitandum statuonem val donorion aliquod idemnum. Littere min-
imotae sed apieatas, alterius ferre a. Chr. n. secundi, a. 0,006—0,012.
Effodi a. 1900. Cf. Abb. Min. XXV 1900, 462.

ΕΙΝΟΔΙΑΧΩΤΕΙΡΑΦΟΠΧ
ΑΡΤΑΜΙΚΑΙΧΡΥΣΕΑΙΣ

Εἰκόνις Στέγης Φανερόφερ — — —]

Λέγεται από Ζευσίνη [λεγεται — — —]

Vn. I χρήσις Φανερός exempli gratia U. de Wissowitz, cf. Collin in
Blaa. 239. 2 Ποιητὴς τοῦτον εἶδεν supplevit idem.

1339 (post n. 413) Tabula a sinistra et superiori parte fracta; l. max. 0,21, a. max. 0,205, cr. 0,06. A dextra sibi sicut tatuus fuit. Litterae apicaneae primi fere p. Chr. a. aeculi n. 0,011—0,018. Effodi a. 1909 prope portam septentrionalis arctifeli eius, ut eam philosophicum inventum est (v. infra inter Varia).

[Τ]οῖς Ἀγρινίοις [sc. θεαταῖς τοῖς]
[τραχύαις]
[Ἄργυροις οἱ Σπεῖραι πρέστες Σπεῖραι].

Cf. n. 51516 Θεαταῖς Αγρινίοις. Vn. 3 exempli gratis supplevit Włodzimowicz.

1340 (post n. 415) Caput columnae marmoreum, a. 0,33, dia. inferius 0,275, abeo l. 0,37; a. 1900 ante embolum aliquod in superiori urbis parte effusum, quod cubitulum hanc sibi an aliop ipso attribuire licet. Litterae altero p. Chr. a. aeculi vix antiquiorum. Cf. O. Huber, soñ. Ant. Münz, XXVII 1902, 237. Ad imaginem photographicae exemplar delineavit M. Luecke.

ΒΕΑΝΝΙΔΑΙΩΝ
τέλειον
καὶ Αγρινίον
τελείον
τελείον.

1341 (post n. 413) Ars parvula ruulis cylindrica lapidis rubri volvuntur, evoluta dia. 0,18, a. 0,165, litteras a. 0,03. Effodi a. 1906 in casa phallus insignis et inscriptione n. 1027 insigni.

ΥΓΙΕΙΑΣ

*Typhos.

[Υγιειάς]
[... τελος]

[A]udierōne quod coenacem, coll. Dion. Hal. ant. Rom. IV 15, refutatoris que Wisnowius *Ges. Att.* 6 disservit. [M]elioris Kern.

416 De templo eiusque inscriptione etiam *Thera* I 306 sq. II 255 sq. Studnicka *Ges. GA* 1901, 552. Si monumenum sepulcrale fuit, deinceps Basilea partes quas egerit illustratio exponit a. 870, et aperte hoc Κέρκυρα Κέρκυρα et magis etiam Parthenon illa XII 5, 310, 14 δάλλα τοῦ επανατόν Σωτῆρος καὶ μετανοῶν Κέρκυρα, τοῦ ἀγανάκτητον Κέρκυρα χρήσθη υπότιμο.

417 (*SGDI* 4757).

418 [ipso] se reposi *Thera* I 200, ubi image est photographica (*SGDI* 4758).

419 (*SGDI* 4759). Λεῖψη pro λεῖψις (?) Blatt.

1343—1348 Ariadniorū rūmē. Arce sunt, anaglypha, epigrammatu rupi incisa; quae omnia 21 metron spatiū capiunt. Situm est infra viam, quae a S. Stephani ecclesia in forum ferens. Cf. n. 421, 422, ubi priores libres habav. *Thera* I 190; de arce a. 1895 effusio 2-m̄. regio 1895 sp. 604; *Recl. phil. Wochenschr.* 1899, 1275 sq.; *Arch. Anz.* 1895, 191 sqq. Accuratus describendum *Thera* III. Cf. Dittsberger Orientis GES ad n. 70. Hoc recipi etiam quae iam in priore huius syllēptē parte dicitur. Omnis tertio p. Chr. a. secundo, Ptolemaei Philadelphia maxime et Euterpea etiam attingenda sunt. Imagines ex Panagiote Zorzi delineatione. Röhreri photographica, apographis citoque meis fecit M. Luecke.

[*Thera* vide pag. 296, 297.]

Potest fere monumentorum series ex temporum ordine constitui. Priore duae arce facies sunt, quae, si cum exterior comparantur, paulo alter inlinatae sunt, sed inter se congruent.

1343 = 422 (nisi vide imaginem). Discorvorus arca.

Basis frustig. discorvorum exopt. Στύλοι
Βίγγοις Ἀγρινίοις ἐπονούμενοι Στύλοι.
(Discorvorus poli et stellae)

Cf. H. Usener *Rk. Mus.* LV 1900, 291.

1344 *βαῖος δίδυμος επίφανες εἰς ἀρέα την πατέραν,*
γῆς αρπαγὴ τοῦ φίλου, εἰς ὁρέαν αἰγαίην, τοῦσδε μηδέποτε

Quae alia sequentur eras sunt; vide infra. Ἡρ(α) indicavit H. ab Arsim.

Cum his coniungi possum, quae ad dextram sita sunt:

1345 = 421a—e (vide ibi imaginem) in solitu, prope Hecates lapides et Pripei hermanni, qui perierunt.

α Λαρνακῆς
Λαρνακῆς Βίγγοις.

- b. Κύριον τοῦ¹ Εὐαγγελίου ἀρτεμίδηρος
Φευγόμενος, τὸν πάσιν τὸν χώρον απέγειρε.
Μεταίριον θήραν εἰδεῖσθαι καὶ τὸν
Εἰδέσθαι τοῦ², ἔτεστεν τὸ μὲν τὸν οὐρανὸν ἀρτεμίδηρος.
c. Τῶν Ηράκλεων τῶν δικαιῶν πάσιν
ἡ θεᾶς σερβεῖ, οὐδεὶς μάρτυς φέρει.
d. .... εἰ μάρτυς μὴ μαρτυρήσῃς
πάσιν ταῦτα τὰ τὸ βασιλεῖον Εἴρει.
e. Ἀρτεμίδηρος
Ἄρτεμιδηρος Περρυός.

Deinde Concordiae ora facta est ante n. 1434, sed ita, ut frontis linea paulo altera inclinata sit, quae directiones monumenta postea secunduntur. Vs. 1—8 litteris magnitudinis insignibus incisi quid hinc arce tribuerit Artemidorum demonstrat.

- 1336** Οὐαράνια.
Ἀρτεμίδηρος Ἀπελλαῖον
Περρυός κατ' ἀντίστοι.
Ἄρτεμιδηρος θεᾶς τοῦ θεοῦ τοῦ¹ θεοῦ τοῦ
περρυός τοῦ Βίργης κατ' θεοῦ ἀρτεμίδηρος.

Postea Concordiae ora facta est ante n. 1434, sed ita, ut frontis linea, quam Cabiria, arca dedicarunt, partem epigrammatis supra illam scripsit.

- 1337** Θεῖος Σταύρου²
Ἀρτεμίδηρος
Ἄρεως κατ' Ηρακλεῖον.
Θεῖος ἀράρητος Σταύρου Σταύρου Σταύρου
Περρυός Ἀρτεμίδηρος θεᾶς τοῦ γεγονοῦ.

Ante hanc arcam Fortunae arca premissa.

- 1338** ΤΟΥΤΟΙΩΝ ΜΗΔΑΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΙ
ΤΟΥΤΟΙΩΝ ΜΗΔΑΙΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΙ
Περρυός Ἀρτεμίδηρος θεῷ Τύχῃ θεοῖς[...],
τοῖς ἡρακλεῖοις τοῖς θεοῖς τηλεοῖς.

- 1339** Η lapide oblongo rate Concordiae arca effusa, de quo quem
locum olim occupaverit dubitatur.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΣ ΠΕΡΡΥΟΣ.

Vs. I initio Σταύρος legiisse mihi visus esse; sed obstant symmetria ectypia,
que indebet.

- 1340** Arca humilis ex rupe facta seu basis, in qua parvae statuae
impositae fuisse videntur; e regione capituli Leonini.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΣ
ΑΡΤΕΜΙΔΗΡΟΣ ΠΕΡΡΥΟΣ.

[Π]ρότερον οὐδὲν εἶπεν [το]ποθετοῦσαν·
δεῦτον τοῖν τοῖς θεοῖς γέρεις μεταξὺν νεκρῶν.

Suppedit Vitomovitch; coll. Nicasseri carmine Anth. Pal. VI 225, Ap.
Rhod. IV 1309 sapp. Agri cultura presumat.

Iam posse Concordiae arca stola posita est, cuius denti forenta destinata erat etiamnum complenum, a dextro epigrammati n. 1434, qui in stola dextram sicut de Artemidori metritis et corona ei oblati. Huius vero carnis vs. 3, 4 erat sunt et in coram locum novi versus scripsi, ut iam carmen satis inceptum evaderet:

- 1341** Ήλένη ἀνέσα τρίφοντα μὲν ἀφ' θύειν, σίτα στόλεσεν¹..... = 1334
γῆ τοποτεῖ το φύγον, ταῦτα τούτον, τοῦτον μαρτύριον
τὸ δ' θαύμα Σταύρου χάρην πατεριόνος
τὸ στρέψαντα παρὰ τοῦ οὐρανού μήτην ἀρτεμίδηρον.

Contra omnia bene edent, si hos ultimum duo versus cum priore
carmine contingenimus:

- 1342** Χάσσαντο θεῖον τίτανα θύειται τοῦ² Οὐαράνιου³..... = 1336
περπέλιον τοῦ Βίργης κατ' θεοῦ ἀρτεμίδηρον
τὸ δ' Οὐαράνιον Σταύρου χάρην πατεριόνος⁴ 1341, z. 4
τὸ στρέψαντα παρὰ τοῦ οὐρανού μήτην ἀρτεμίδηρον.

De corona endem ipso etiam a dextro ame prope solius verba fecit:

- 1343** Θεράλη Ιπποτάσσωνος τοῦ Ἀρτεμίδηρος Βασίλεως
Ιπποτοῦ ἀρτεμίδηρος, τοῦ θεοῦ θεᾶς θεοῦ.

Quibus postea additi sunt versus:

- 1344** Δύος ἐρηματιστῶν [ii] θεούς: ἀρτεμίδηρος,
τοῦ στρέψαντος θύειται μήτην θεᾶν πάτερα.
A sinistra huius epigrammatismi, in dextra parte arca, quae Concordiae dedicata erat (n. 1336), frontem incisam est ad recipientium stolas, ubi alterum dextrum de Artemidiōrē scilicet honoribus et mortale inscriptum erat. Ac cum post hoc decesserit non iam Pergaeus sed Theraeas esse Artemidōrōs, dedicatio eius, quibus etiamum Pergaeus se appellat, scilicet nam Diana Pergaeus consecratam a. 1350 et Polenae Energates aram n. 464 non ante a. 245 factum, antiquiores esse claret inscriptione n. 1444. Cris igitur factus est post annos 245 a. Chr. n.

Sequuntur Artemidōrī Theraei dedicatio[n]es, non arce eas quidem, sed monumentis publicis dis et hominibus gestis.

- 1345** Prope aquiloni sauglyphum.

Δια Οὐαράνιον.

Χειρὶ Λέωνεντος αὐτοῦ οὐρανοῦ ἀρτεμίδηρος
ἀνέσα τίτανα μὲν τοῦτον τοῦτον Σταύρον.

Ἄρετος, ὁδούστοις αὖτις ἀράρητος Σταύροι το
θεού, θεῖος ιπρέος τίτανα μήτην ἀρτεμίδηρον.
Μηδέποτε τοῦτον τοῦτον Σταύρον.

- 1346** Prope leonis sauglyphum (a) et infra id (b):

a. Λεωνίδηρος
Σταύροπέρα.

b. Τρίτη[1] λίθος Σταύρος ουρανοπεριεργούσης ἀρτεμίδηρος
τοῦ τοῦτον τοῦτον μήτην θεᾶν.

- 1347** Ηλένη διαλιπον, ποτε φυσιον εστ.

Ηλένης

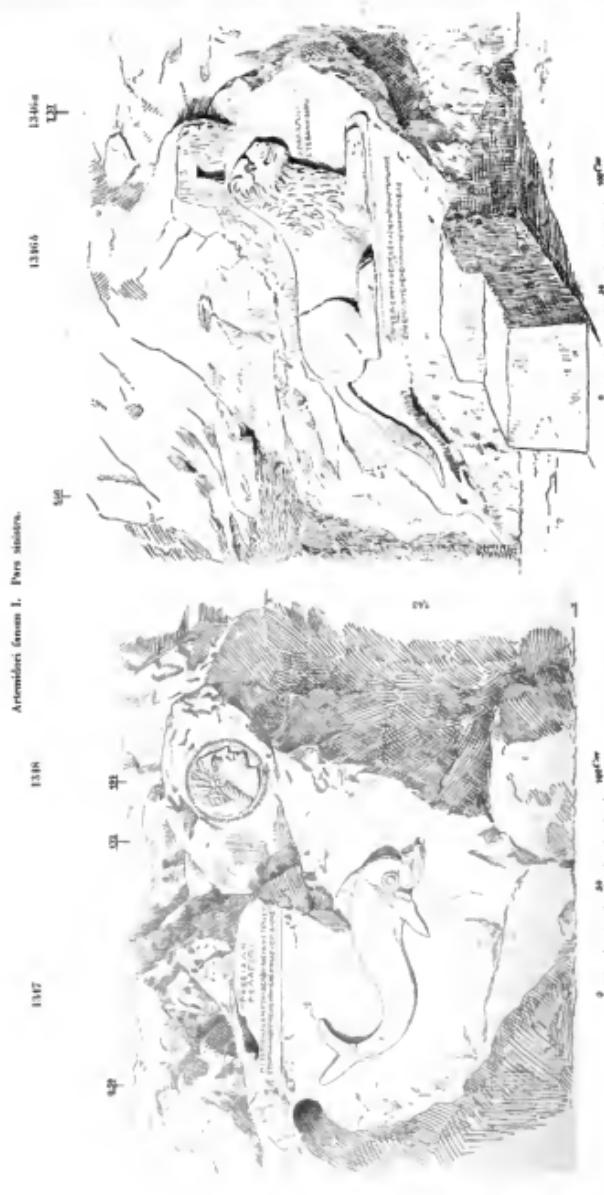
Ηλένης.

Ηλένη τοῦ διαλιπον διαλιπον Σταύρου διαλιπον
τοῦτον τοῦτον μήτην θεᾶν.

- 1348** Κίνα Artemidōrī caput ex rupe σαργόν.

Μουσικόν θήρα, αὐτοῦ τοῦτον ἀράρητον
γῆς θεοποτοῦ τοῦτον τοῦτον τοῦτον θεᾶν ἀρτεμίδηρον.

Verba μουσικόν θήρα appositionis loco cum ἀρτεμίδηρος coniungenda;
caput eius Therae measurementum remansit.

IG XII 3.

Antennaeum facies II. Pars media (dextra pars) videlicet p. 1000 sq. n. 421. 422.

1349. 1350 (post n. 421, 422) Artemidori arae ad viam, quae a lugo Sellada dico in urbem fert. Pris monumentum inter sepolcra ediderunt.
 1349 (= 863) In aliore parte antri arte excavata, prope fornacem rectangulum, ubi anaglyphum votivum fuisse potest.

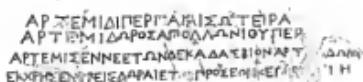

— 2 — 40 cm

Χρημανερεμψοερυδελωσις
φραιουσαωανατον

V. 1 littera ultima inserta; locus destritus. *[Επιγραφή]* Kern, Wilamowitz.

1350

— 2 — 10 — 40 cm

Αρτεμιδιπεργαλισδτερα
Αρτεμιδαρωσαπδαλινουπερ,
Αρτεμιζενεετλαικαδατηιναρτ
ιναλισδτερα, τηλε δ' αλισ δηλι περιθετησησ περιστησ.

Dico ita consonit hunc, quorum sonus ipse et pater eius ferelunt. *[Επιγραφή]* Kern, Wilamowitz.

- 1351 (post n. 421, 422) Basis oblonga a destra fracta, l. max. 0,33, a. 0,14, cr. max. 0,45. Separata latissima paucis excavatum (profundum 0,025) ad recipiens statuum aliquass. Litterae apiculae sevi fere Augustei, a. c. 0,017; quorum locos (ac trium quidam versuum) actes ioculis lineolis sili indicaverunt quadrangulari. Effodi a. 1900 prope Apollonis Pythii quod vocamus templum (ecclesiam christianam) orientem versus.

Π Α Σ Ι Π Π Ο Σ Π Ο Α
Δ Ι Α Γ Ε Ν Ο Υ Σ Δ Ι Σ

Πατερος Πατεροντησησ
δαι γινεται γιανταρησ.

Eodem fere loco Diopurorum pileus stella ornatus iam a. 1896 inventus erat, cf. Thera I 258, ad n. 40, 1. Ηλιούχος Μενίκης ιψεύσιος a. 4—37 p. Chr. n. (IG III 339, 6) fortasse hucus filius fuit.

- 1352 (post n. 422) Ara lapidis vulcani rubri a sinistra fracta, cuius l. max. 0,25, a. 0,12, cr. max. 0,28. Litterae a. c. 0,035—0,04. Effodi a. 1899 in case magna infra forum sine parte superiore.

ΕΡΜΑ

Ἐρμός

— 2 — 14 —

Ἐρμός.

423 (NGDI 4769).

- 1353 (post n. 423) Ara lapidis spongiosi a dextra fracta, a. 1900 effusa in aliore occidentali urbis, prope fornacem (tholos) septentrionem versus.

ΕΣΤΙΑΣ

Ἐστίας.

— C —

Ἐστίας.

- 1354 (post n. 423) Ara (ἰεράπετρα) a sinistra et posterior parte fracta; lapidis rubri vulcani; l. max. 0,27, a. 0,16, cr. max. 0,17, litterae a. c. 0,035—0,04. Effodi a. 1900 in via quae a foro versus Artemidori famam ducit, 17 passus a trivio septentrionem versus.

ΕΡΜΑ

Ἐρμός

— 2 — 14 —

Ἐρμός.

1356 (post n. 423) Ara parvula lapidis volcanici, a sinistra dextra inferiore postica parte fracta. L. max. 0,07, a. max. 0,12, cr. max. 0,09. Effodi a. 1902 ad S. Stephani ecclesiam.

J E A. /
/ A. /
[Err]je
- n -

1357 (post n. 424) Ara (irregularis) lapidis communis, L. 0,34, a. 0,15, cr. 0,34, effossa a. 1900 in urba clivo (Thera III tab. geogr. II C 2). Literarum formae varianti; a. 0,017 (Σ. Ο) — 0,04 (Ε. Β). Alterius fere a. Chr. n. saeculi esse videtur.

'Επιτακται
Ιηνοκες
θηρος
Ερινει μη
δυνει λα-
τηρι.

425 (SGDI 4734).

1358 (post n. 426) 'Elencharistia' L. e. apud S. Marcius ecclesiam. Rosa in diario (a. 1835). Literae evanidas.

Σ Ε Υ Σ Σ Ζ ο.

1359 (post n. 426) Ara oblonga L. 0,32, a. 0,09, a postica parte fracta, max. cr. 0,18. In latere superiore margo est media pars 0,013—0,015 sluit, in medio tantum pars adversa interruptus (sic in a. 1361). Effodi a. 1809 in casu meridionali latre foranea sita. Literae pacie a. fere 0,01 aetate Romana non antiquiores.

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ Αξτρηνυντος.

1360 (post n. 426) Ara oblonga lapidis quasi speciosi, in duas partes fracta, a latere postico mutata. L. 0,39, a. 0,15, cr. max. 0,22. Effodi a. 1809 infra forum proxima a ferula. Literarum imagines delinunt M. Loebke. Ed. Blan SGDI 4762.

Διος Κυ-
ριακη.

1361 (post n. 426) Ara parva (irregularis) lapidis volcanici, effossa a. 1900 in casa ad n. 1357 indicata. L. 0,42, a. 0,18, cr. 0,35. Imaginem photographiam expressi.

Ζεις Κρι(μες)

1362 — 427 Norum fragmentum effodi a. 1900 in casa phalli insignis et inscriptione a. 1027 insigni. L. max. 0,155, a. 0,14, cr. max. 0,06. Unde effector:

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ	Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ	Αξτρηνυντος.

1363 (ante n. 430) Ara cylindrica, cuius a. 0,25, dia. 0,26, literae a. 0,011—0,015; extreme partes largiores factae. Interno Σ litterae exteme paulo extorris indicantur. Effodi a. 1809 in via panile supra portam theatri superiorum.

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ	Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ	Αξτρηνυντος.

1364 (ante n. 430) Tabula sive stela radis, L. max. 0,34, a. 0,45, cr. 0,07, litteris obliter et male locatis a. 0,02—0,05. Effodi a. 1900 prope ecclesiam christianam (templo Apollinis Pythii?) orientem versus.

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ	Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ	Αξτρηνυντος.

1365 (ante n. 430) Tabula lapidis calcarii, superne, a dextra, infra fracta. Max. L. et a. 0,15, cr. 0,065; litterae a. 0,016—0,028. Effossa a. 1900 in cubicula aliquo orientem versus a. via alto, quae via in summa fere urbe a meridie in septentrionem fert. Exscripti.

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ	Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ	Αξτρηνυντος.

430 (SGDI 4763).

1366 (post n. 430) Ara L. 0,18, a. 0,13, cr. 0,13, litteris a. 0,018—0,017, quarum locis linea locis indicaverunt quadrilaterus; saeculi fere alterius vel prius a. Chr. n.; a. 1900 effossa inter casas privatas supra Basileiam occidentalem versus sis.

ΔΙΟΣΠΡΟΤΩΝΤΟΣΧΑΙ	Διος προτωντος
ΑΞΤΡΗΝΥΝΤΟΣ	Αξτρηνυντος.

1367 (post n. 430) Infra fori partem meridionalem in sacro aliquo a. 1809 tabularum inaedificatorum inventarum a dextra mutatis, cuius L. max. 0,21, a. 0,125, litterae bonae alterius fere a. Chr. n. saec. a. 0,038. Fortasse tabularum vetere sunt, quales circa Basileiam multas repertae sunt.

H M.	Had[Siac?] - Siac[?].
------	-----------------------

431 (SGDI 4764).

1368 (ante n. 434) Ara parva L. 0,43, a. 0,18, cr. 0,44, litteris ornata; a. 0,04—0,055. Effodi a. 1900 in situ antiqua, in cubiculo magnarum domus prope occidentalem urbis circum.

H P S T O C

Hypere in lapide est; dubitari potest, utrum Hypere an Hypere volvaticus quadratarius. Hypere, id quod primo obtutum legi, utique non est.

434, 2 Littere A vestigia post HPDN conspicua esse videntur, nade legendum: Hyp[er]o s[ic!] [χ]o².

1369 (post n. 434) Ara (erga ipsa) lapidis sigri volvatoi, L. 0,24, a. 0,10, cr. max. 0,19, affusa a. 1900 eodem loco quo n. 1355. Imaginem expressi photographicae.

Krieger
während.

1370 (post n. 435) Tabula a sinistra dextraque et postea pars fracta, cuius L. max. 0,19, a. 0,10, cr. max. 0,135, littera a. 0,024(0)—0,03 hinc incisa. Effodi a. 1899 infra forum prope fornacem inferiorem.

M N A I O T

[A]miantus?

Forma tabularum illarum est, quales multas in foco et supra id effundimus, rotularem scilicet; cf. n. 413, 414, 415, 417, 427, 428, 433, 441.

442. Quapropter hic quaque dei semen supplicare licet.

436 Rosoli exemplar expositi Michel 715; meum Dittenberger Syll. 630; SGDI 4763; Solmsen IG ad ist. dial. sci. 29.

437, 438 (SGDI 4766, 4767).

1371 (ante n. 441) Lapis radus, cuius L. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max. 0,27. Effudimus paullo infra murum magnum, quin fort pectus orientalem sustinet. Imaginem ad exemplaris mei rectyptique fidem delinquit M. Lurk. Ed. Blaß SGDI 4723.

[Gamma]miant.

0 5 10 15 20 25 30 35 cm

1372 — 441 Fortasse fuit (cf. Thera I 152 ad 54):

[H]ypere [sic!] 'Ier]-
[e]r[er]o[er].

443 (SGDI 4768). Cf. Thera I 250 sqq.; Studien zur Geogr. GA 1901, 532 sqq.; Generale Arch. Jahrb. XVI 1901, 160.

444 (SGDI 4765). Perperam arcipi basina aspa quadrata. Immo arca est cylindrica, infra distracta. Superne absus imponitus est L. 0,45, a. 0,09. Totius arce a. max. 0,52.

445 (SGDI 4769). Cf. 327, 214 Δυρφες Αν. et 327, 211 Λαρηνης.

1373 (post n. 445) In Isidis fano rupi leccium litteris medioevois vidit G. Kern die 30 m. Augusti a. 1899.

I K I Δ O K
ΙΟΝΙΟΣ Κ.

Τριπο.

Nota formam communem pro dorica, quae mercenario alicui placuisse videtur.

1374 (post n. 445) Ara (erga ipsa) lapidis rubri in duas partes fracta; L. 0,17, a. 0,065, cr. 0,10, littera a. c. 0,015. Effodi intra casas privatas supra Basilicam occidentalem versus.

C T P O φ E O C
CL 'Ερμη Στρατοπέδου.

446 (SGDI 4770).

1375 (post n. 447) Ara (erga ipsa) lapidis communis, male habita; L. max. 0,19, a. max. 0,075, cr. 0,14; littera a. 0,02—0,026 secundum fave prius a. Che. n. Effodi a. 1900 supra Basilicam.

T Y X A Z
ΤΥΧΑΖ.

1376 (post n. 447) Ara sive basi oblonga, a dextra et postea pars modista. L. max. 0,11, a. 0,16, cr. max. 0,08, littera a. 0,03, quarum extremitates paullo largiores factae sunt. Nunc est in Museo Theran.

T Y
ΤΥ

1377 (post n. 447) Prope forum meridionem versus in impolio casee privatae a. 1899, arca cylindratissima affudimus cymatias ornata, cuius dm. 0,18, a. 0,33, littera a. 0,012—0,015.

A Γ A Θ Α Ζ
Τ Y X A Z
Αγαθής
Τυχαζ.

1379 (post n. 448) Ara (έργασις) parva lapidis aligi volans, a dextra et postica parte fracta. L. max. 0,21, a. 0,15, cr. max. 0,19. Litterae simplices et profundas a. 0,03 — 0,05. A. 1903 apud Apollinatem Carnet templum inventus Constantium solitum catus.

ΥΓΕΙΑ

ΤΥΠΟΙ[αν] & ΥΨΗ[οντο].

449 (SGDI 4735).

1379 (post n. 449) Ad vicam antiquam, quae a fonte Zemburg ad se-
pulcrenum Duxieller ferretur, cum interrupta, la foco culis aditus nisi
scilicet decessu mala longis adibitis non patet, a. 1800 inscriptionem
rupestrem detegit P. Wilski et excavavit; a. 1902 revisi. Litterae
accurate incisa, a. 0,12.

Va. I ΜΕΤΑ, 2 in. Η Wilski. Notum dedicatio dubium.

1380 (post n. 449) In basi locis marmorei, l. 1,50, a. 0,72. Basis eam
leone ipsius notam efficit lapidem; culus a. 0,075, cr. 0,32. Litterae
crandiae. Effodi a. 1899 ante murum peristylum, qui fori partem
meridionalem sustinet. Delinavit M. Luebke, ex typo eius.

Vestigia dubia; enī pro eo eius (θε) pro Θ θεού, sicut a. 538. Ceteris quam maxime diffido. Lector ut Apollini sacrum fuisse pote-
sus, suadet leo ab Artemidoro Apollini dedicatus.

450 (SGDI 4736). Λουτρό stūm ex a. 1295 invenientur. Va. 3. vnu-
pō Blatt. | 9 [metrōdōrē?] idem. | d [μέτρον διστάσιον?] idem. || 14
[μέτρον δια [διάδοση] και δι [διάδοση] διαμήρησ. Cf. a. 436 Συ-
νομον - εποίηση σύνδεση σύνδεση δια μέτρον δια μέτρον εργα-
τικον. Herodoti VI 57 caput de regum Lacedaemoniorum priviliis
autu in corrigendis.

451 (SGDI 4771).

452 (SGDI 4772). Supra primorum versum a. 1899 O. Kern et ego alii
litterarum vestigia incerta dispergimus rupi incisa. Ad tunc quidem
hac fore legere nulli viens erat: ΦΕΛΛΗΝΙΩΝ; le octype ex ea
quidem amnia video, sed finem solim, eam vero ita: ΝΗΤΩΝ.

1381 (post n. 454) Lapis calcarius cœruleum rufo, cuim l. max. 0,27,
a. max. 0,23, cr. 0,09. A. 1902 circa lugum Σαλαμίνη inventus Con-
stantinus antiquatum catus. Litterae obliter latiss., similiter atque
antiquissime illæ in saec. secundi fere tertii (?) a. Chr. a. Imaginem
delineavit M. Luebke, ex typo aegyptiographie meis mis.

Pertinet ad verbum frōm, cf. Krüger-Blass Greek. Glosses, II 382.
Idem est quod adiuv. (p. 433 — 435), sicut igitur in heros aliquo.

1382 (post n. 454) In orientali monte Prophetae Elias clivo paulo
supra rupem τοῦ Κρόνου ἡ επιγράφη in saec. litteris a. a. 0,11. Ex-
cavata a. 1903.

Ο ΠΟΙ Ι ΝΥ

ἔπος(?)

Quarta littera etiam Ε aut Ε fuisse potest. Rupis enim superficies a
loco deleta est, ut fissura a ductibus vix dilucidari possint.

Paulo infra litterae quadam incisa sunt a. 0,03 — 0,05. Nihil deest.

Ω Ι Φ Α

Propriis a monte radicibus Cerechi nomen incisum est (v. infra).

1383 (post n. 459) Cymatium operum marmoris albi, a sinistra, in-
frise, postica parte defractum. L. max. 0,11, a. max. 0,10, cr. max.
0,04. Litterae a. 0,015. Effodi iofra murum peristylum, qui feri
partem orientalem sustinet. Exscripti.

Η Η Ε ενοφ

[τε - διαδέσ]σει.

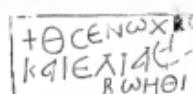
1384 (post n. 461) Io meri magni qui fori plateam medianam eum
versus sustinet, lapide tertia ab angulo septentrionali, l. a. 0,85,
a. 0,38, litteris a. 0,05.

Α ΓΓΕΛΑ Ο Ι

ἀρρενο[α] & ἀρρηνο[α].

Hoc locis vix solita via sepulcralis subest.

1385 (post n. 461) In capite columellæ a. 1899 sentata in agro Pan-
agiotis qui est prope Καστρο inventata, quando illæ poteat effossus
est. Exscripti.

+ Στοιχ. Τριγ.
ανι Ελεν
βωηοι

Caput l. et cr. 0,155, a. 0,07; tota columella a. 0,293. Titulum prepter
argumentum eius ante secundū tertii exitum dedicari eos potuisse me
debet A. Harnack v. el.

PARS SEXTA.

TITVLI HONORARI.

462. De Arisioës Philadelphi titulus cf. Pedrijet *Bull. Ant.* XX 1896, 356, 358; Dittenberger Orientis GIS 34 et *contra Strackum Arch. Papyrographach*, II 540 add. p. 648. Qui vir decessus omnes hanc tabulam votivas lo Cypso (3), Theræ (2), Faro (3, cf. IG XII 5, 261—266), B (I = 16 XII 5, 16), Amnogi (1), Methymnae (1) inventas ut inter se simillimas uno ipsius regnate adhuc superstitio impetu consecratus esse censet, quando Ptolemaei et Arisioës nuptiae facies sunt.

1396 (post n. 462) Tabula votiva nostrarum alibi, a. 1899 in via inter principalem viam et theatrum portum amperiorum, quae in cavaem fert effossa. Margines rudes; l. max. 0,305, a. max. 0,12, er. 0,06. Littere data opera vestigia non tamquam delatas a. 0,013. Ed. M. L. Strack Arch. Papyrographach. II 1903, 546, 13 ex schedis finit.

ΑΡΣΙΝΟΗΣ	Ἄριστρου
ΦΙΛΙΠΠΩΝ.	

De feris Αριστρου cf. n. 1345.

1397 (post n. 462) Ara cylindrica, a. 1900 in superiori parte cassa (Thera III tab. geogr. II C 5) a Wilkko inventa. Littere honeste a. 0,016—0,017, quarum imaginem ex extypo expressi, alteri magis quam tertio a. Chr. o. sacculo concreto videtur; cui constat supplementum mensuraria illa quadam, eis fallit.

[Βασιλοῦ Αριστρου]ου
[Βραχαντοῦ]ου
[Βερνίκης οὐ Στείρη Σωτῆρος οὐ]
[Αριστρου Φιλίππου]
[ά] διοῖν -[πρέπει]ον Βασιλοῦ[α].

Hic admisit aris post Arisioës mortem dedicata est, vix Philadelphio, l. a. inter annos 271/70 et 246/5. Qui dedicavit potest sane filius fulvo Bernice vix Βερνίκης Λυδίος (a. 1290). Altero a. Chr. a. sacculo vixerunt φιλίπποι Βασιλοῦ (n. 327, 243 (a. 164/3—160/50) et Bárros Φιλίππος (a. 158/7—153/2) a. 330.

1398 = 461 Dubia protuli Festele, *für O. Hirschfeld* 1903, 92, quae nunc confirmari atque superius posse spero. Rossii diarium paulo diversa praebat; in editione via, I § 1. n. 2 addidit, in fine II pro II scriptis: 2 στ pro στ, ιθ pro ιθ posuit; 6 extit, έ addidit. Quae unde sumumperit, ignoramus. Si omnia resipiciamus, haec fore efficiantur:

Rossii diarium:	
- -	ΜΕΝΟΣΙΤ - -
- -	ΠΤΥΗΡΑΚΑ - -
- -	ΝΑΕΑΣ - -
- -	ΑΠΟΛΛΑ - -
ι - -	ΚΑΙΓΕΩΣ - -
- -	ΑΦΩΝ - -

[Τέ γιαπάντος [τρι]βής τι καίνοι καὶ τέλος]
[τρι]βήρηται τὸ τέλος μετα—εἰ μη—
[τρι]βήρηται τὸ τέλος Αγριαντο—
[περ] Αριστρουστοις Καρδινά Βραχαντο—
[εις] αὐτοῖς Στείρη Σωτῆρος αὖτε θεοῖς—
[ειδί]κους Στείρης Ιακώβου Βραχαντο—]

Artemidorus sic iam Theræus est visus, quam ob causam non addit Berytus. Cf. n. 1344 sqq.

465 (SGD 4773).

1399 (post n. 465) Tabela lapidis calcarei caserulei, undique rotunda. L. max. 0,37, a. max. 0,15, er. max. 0,025. Littere elegantissime a. 0,012—0,02. Effodi a. 1900; fuit in muro recedente astanti a nobis destruente, qui murus inter ecclesiam et fundationem boscam versus orientem situm apud Apollinis Pythii q. v. et Iudea fana erat. Exscripti. Edisi Herodes XXXVI 1901, 447, V. cf. Festele, *für O. Hirschfeld* 1903, 93 (M. L. Strack Arch. Papyrographach. II 1903, 543 sqq.).

η ο Η Σ
Ν
ΑΙΟΥ
ΜΥ Ν ΔΙΟΣ
Σ Υ ΒΙΔΙ

[Τέρπη Βασιλεὺς Βραχαντοῦ]
[οὐδὲ Βασιλεὺς Αριστρου]
[Στείρη Φιλίππου]
[οὐδὲ τοῦ οὐδὲ Βραχαντοῦ]
[Στείρης Ιακώβου Βραχαντοῦ]

Actas inscriptionis a. 209/5—205/4. Suppleri ex titulo Strack *Dynastie der Phönizier* 235, 28. Vel alia supplementa exiguntur posse monst Strack, quamquam mea haec improbabilita esse excedit. De Myndia auct. a. 197 Ptolemaeum sociis v. Liv. XXXIII 20 (Beloch *Arch. Papyrographach.* II 1903, 281).

1390. 1391 (post n. 466, 467) Non Philopatoris, sed Philopatoris astai (c. a. 160 n. Chr. n.) adscribunt P. M. Meyer *Das Heerwesen der Ptolemäer und Römer im Agypten* 1900, 61 adsc. 205; 67 sq. adsc. 233 et M. L. Strack *Bk. Mon.* LV 190, 189 adsc. 2; *Arch. Papyrologisch.* I 1900, 206, 192; repetitum post hoc Dittenberger Orientis GIS 102 (= 466), 110 (= 467). Ipse fuisse tractavi *Festgabe für O. Hirschfeld* 1903, 93 sqq.

466, 1—e pro nomine eraso aliud nomen in lapide finissimamente *Ave[lline]s Kaptene*, cf. n. 327, n. 146.

467 *nunc ita legendus:*

[Βασιλέως Ηροκαίνου αὐτοκράτορος]
[Καὶ οὐρανοῦ Στράτη Φαραώνα, αὐτὸν τὸν κόσμον]
διαβάσθε [Ηροκαίνου αὐτοκράτορος Αριστοτέλους]
Θεοῖσιν Λαζαρέποις τὸν διαδῆμαν,
εἰ τετραπλάσιοι τοι εἴσισθε.

468 (SGDJ 4774; Dittenberger Orientis GIS 112).

471 Maustr. item autem ediderat *Bull. de l'École franç.* I, IX, 1870, 185.

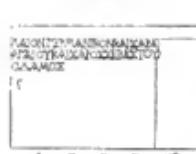
1392—1394 (post n. 471) In theatri scena Romana qui olim fuerant, lapides investi sunt in: 1) L. 0,68, a. 0,43, cr. max. 0,32, effusus ante scenam intra orchestram a. 1800. Imaginem delineavit M. Laubke, estypo apographique eius usus. 2) = 472 L. 0,61, a. 0,38. Delineavit idem; vidi ipse; praeterea nota mecum communivit H. de Villefosse. Nunc intellegimus lapidem prioris simillimum ex theatro abductum esse. 3) L. 0,70, a. 0,425, cr. max. 0,32. Effigie a. 1890 in theatro. Delineavit idem.

(1392)

*Επί τούτου ηγετεύοντος
τούτη η σημερινή θέση
είναι.
α στράτευση σημείον.*

(1393)

*Επί τούτου η σημερινή θέση
είναι η παλαιά θέση της θεατρικής
εξέδρας.
α στράτευση σημείον.*

(1394)

*Αριστοτέλης Καί λαζαρός
[Καλλιτέχνης θεατρικής
εξέδρας].
α δεξιά σημείον.
α αριστερά σημείον.*

Similiter iam supplevit M. Fraenkel *Iustitiae*.
non *Prytaneio* I add. p. 150.

4) Lapis in theatro effusus, eius L. max. 0,64. A destra εL. 5) Alter lapis e dextra fractus, eius L. max. 0,82. A sinistra A.

Ubi Galus imperiorum parentes fuerunt, desideratur ipse Galus. Unde si signorum seriem spectamus, hinc basis efficiens:

+ 0,64	0,70	0,68	0,60	+ 0,62	
ΕL [ΕL]	[Vespasianus] δ δ	Agrippina	[Germanicus] Γ Γ	[Galba] Θ Θ	[A] A

Claudii basis a. 1395 in theatro finissimamente videtur; nec tamen de loco eius constat.

1395 (post n. 473) Basis lapidis caelarii e regione portae, quae in theatri orchestram fert, a. 1800 effusus, e postica dextra sinistramque fracta. L. max. 0,445, a. 0,365, cr. max. 0,23. Litterae apicatae a. 0,022—0,025. Exscripti.

ΕΡΙΟΝΚΑΑΥΔΙΑΙΟΝΚΑΙΣ
Ρ Μ ΑΝΙΚΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤ
Ο Ν Ζ Ε Β Ά Χ Τ Ο Ν
Α Ι Υ Ε Τ Ι Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Κ Ρ Α Τ
5 Ο Δ Α Μ Ο Η

[Τελείων Καίλερ Καΐτηρο]
[Παλαιομάλιον Αύτοκρατορο]
[τελείων Καίλερ]
[μεταίστημα από αριστερο]
ε δεξιότερο

Σεισσος in hoc titulo pro affectivo usurpatum est. Melius concepta est basis n. 473 riundens Claudii. Contra n. 476 Σεισσος — Αγρίππη tenetemus in Hadriani titulo.

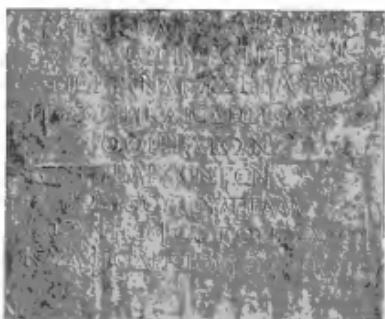
476 Ex CIG repetit Duerr *Die Reisen des Kaisers Hadriani* 1881, 118, 101.

1396 (post n. 477) Basis cylindrica, cuius cymatia superum et inferum olim securum excisata sunt deinceps, marmoris maculatis dm. infera 0,68, supera 0,65, a. 0,77. Litterae magis ema eura incise. H et H prominentes usurpatae, in ligaturis et comprehendit maiores formae adhibentur. A. 0,028—0,045. Effodi a. 1850 in case magna infra forum (unde basis delapsa esse videtur) sive parte superiora. Exscripti.

476 Lapidem sive case Constantiopolis ad S. Ireneae ecclesiam comiter mihi sumisit Mordtasan Germaniae apud Smyrnas proxenus; ediderat etiam P. A. Delbier et A. D. Meidiana Sber. Wiss. Akad. 1864, 92, LXII.

1397 (post n. 480) Basis cylindrica cymatii, que securum excisata erant, nunc carere; a. 0,73, dm. supera non integra (0,56), infera 0,63. In medio littera superiore formam rotundam, a dextra sinistram versus primi et alterius singula profusa formata, sed ea seriore tempore incisa. Litterae elegantes speciem prae se ferunt; a. 0,032—0,058 (q); O vss. 2, 3; 0,01 et 0,016. Versum loco lineatis incisis indicaverunt quadratarum. Effodi a. 1859 in case magnae infra forum, unde basis delapsa esse videtur, sive parte superiora. Exscripti.

Αἰτιαράπερα Καιράπ
Τ. Αδεν' Ἀγραίος Λευκός
Στύλοντες εὐθύνει τὸν ευρύτη
οὐ πέπλητε τὸν αὔτην
4 οἱ Γεῦδοι μετὰ τὸ θεῖον
διεστρέψαντες
πρὸ τοῦ λαζανίου αὐτὸν
διεστρέψαντες
10 Ταρπεῖον τὸ Ταρπεῖον
εργαπτήσαντες τὸ
διεργατόν.

Αἰτιαράπερα Καιράπ
Α. Στύλοντες Στύλοντες
Ηραπόντες Στύλοντες
4 οἱ Γεῦδοι μετὰ τὸ θεῖον
διεργατόν
τοι ἀγραίοις
Εργαπτήσαντες τὸ Ακαδέα
αὐτὸν λαζανίον τὸ Βούλαν
οὐ Αρπαγέτες τὸ Φιλάρητον.
Exstat alter Septimilii Severi titulus n. 480, cuius versus quinque huius inscriptionis versus quinque priores accipiunt. Vidi usque Sponti auctor: usum dicunt est 60 pro 2 versus 5 scriptum, id quod vere debet potest, quoniam haec inscriptione faciliter legitur. Primo igitur obitu eredibus Sponti illam matrem vidisse titulum nostrum diuidisse partem ex terra emicentem. Sed si ipsi loco ubi inventa est hanc tam profunda terra strata superponita erant, ut genitus improbable esset hanc decimo septimo saeculo fuisse aperta. Bis igitur Severus a Thermosum sensu popolare condemnatus hominem scripserit, sicut Marcus (n. 478, 479) et ante eum Claudius (n. 473, 1795).

485—490 (SGDI 4775—4780).

1398 (post n. 480) Basis cylindrica lapidis sacrae, cuius dm. 0,33—0,47, a. 0,35 + 0,15 (cymatum inferum securum excisum). Litterae alterius a. Chr. n. saeculi fere incunabula, a. 0,012—0,01. Effodi a. 1500 post exedras apud forum septentrionale sive versus occidentem.

ΑΙΧΜΑΛΩΠΟΓΡΑΦΙΑΚΑΙ
ΤΕΛΕΣΣΙΓΙΑΚΑΡΑΤΗΞΙΠΠΟΥ
ΤΑΝΟΥΓΑΤΕΡΑΡΧΥΣΘΕΩΜΙΝ
ΟΞΟΙΚ

Αἰχμαλωπογραφία
Τελεσσιγιακάρατηξίπποι
τις Σεπτεμβρίου Χριστού
Σταύρος.

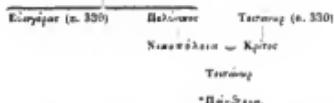
1899 (post n. 490) Basis cylindrica cymatis quae scorsam insculpta erant una carens. Sed unum cymatum fundamento basee quae Romana (Galli imperiorum?) aetate ante scorsam erecta est insertum inventimus. Effidimus n. 1899 in theatri orchestra. Basem a. 0,57, dm. 0,53, lumen simplicis a. 0,015. Ed. Blas SGDI 4781 ex schedis meis.

ΝΙΚΟΡΑΔΙΑ Η ΠΟΛΥ ΚΩΝ
ΤΑΝΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΕΙΖΑΝΟ ΡΟΚΤΟΥ ΧΡΙΤΟΥ
ΟΥΓΑΤΕΡΑΠΑΝΟΚΙΑΝ
ΟΞΟΙΣ

Νικοράδια Ηλεύθεροι
την τεῦ πίσιν Ταντού τοῦ Κρήτην
Συγραφή Ημέρας
Σασίδι.

Krítēs Tantoucēs recessus in Epictetas gente (n. 330, v. 1); ibidem Bohemus aut. Epiptetas si Lachave (330, v. 3) statim post illos. Unde hoc stemma efficiens:

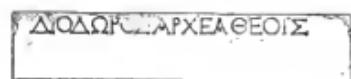
Xanthias (n. 330)

Panthea hic adhuc em; in Epictetas testamento avus eius iurevis fuisse videatur. Unde apparet hunc statim ante medium free alterum a. Chr. n. saeculum iustum non esse.

491, 492 (SGDI 4782)

1400 (post n. 492) Basis lapidis calcaris cymatis carens: L. 1,1/45, a. 0,21, cr. 0,64. Effidimus n. 1899 in more magna esse privata, quae infra forum est, inadmissum.

9 20 30 mm²

Δωδώρεια Λαρχαία Σταύρος.

Cf. n. 1405.

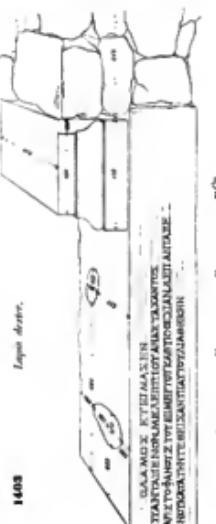
493 (SGDI 4783). Monet iam ediderat Bull. de l'école franç. I, IX 1870, 185; deinde A. Polychronides in ephemeride Θράκη die 13 m. Aug. 1888, ap. 15.

1401 (post n. 493) Infra forum prope columnae basis quae adiit in situ est tabula fragmentum a. 1899 effidimus, colos margo superior et minister integrī, dextra et inferior pars defractae sunt. L. max. 0,155, a. max. 0,18, cr. max. 0,12, lumen bonae alterius ferr a. Chr. n. surculi (?) a. 0,02. Exscripti.

[Lapis sinistri]	[Lapis dexter]
- - - - -	[per Astartes τεῦ - - -]
- - - - -	[nominis τεῦ (s. τεῦ) - - -]
	[στελεῖ]

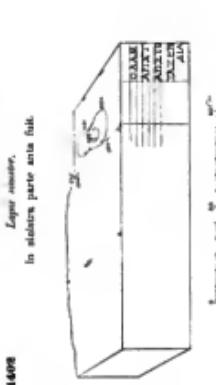
IG XII 3.

1402 (post n. 493) In septentrionali foro parte tres evolutae extinctori sunt, ac primum quidem ea, quae maxime ad inservium virgini. In omnibus hinc evolutae statim puncta erant humerale, quacunq; haec inferiores extinctori. Antiquissima evoluta et hic bello lumen sumit aetate fer Augustae, apiculae, a. 0,017 (0)-0,026 (4). Fons etiam cum lumen, e quibus medius dextr. a. 0,21—0,22, cr. 0,61—0,64. Diametrius P. Zorros, dalmatensis hic et M. Leokhae. Exscripti. Cf. Ad. Min. XXV [1890], 464.

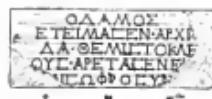
ΔΩΔΩΡΕΑ ΛΑΡΧΕΑ ΘΕΟΙΣ
ΤΑΝΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΕΙΖΑΝΟ ΡΟΚΤΟΥ ΧΡΙΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΙΛΕΙΦΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΑΛΑΙΑ ΑΙΓΑΙΟΝ
ΗΜΙΔΙΑΤΑΤΗΣ ΗΙ ΔΙΑΝΤΗ ΗΠΑΙΔΙΑ ΙΑΙΝΩΝ

Δωδώρεια
Λαρχαία Σταύρος
Αποστολής του Ειλείφου στην Ελληνική θάλασσα
από την Αθήνα την 14η Ιουνίου του έτους 1890

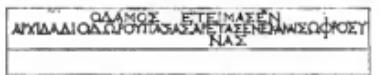
39

1404 (post n. 493) Basis oblonga lapidis calcarii, l. 0,65, a. 0,35, cr. max. 0,33, effossa a. 1900 infra exedram septentrionalis apud forum stiam. Litterae apicatae alterius fere p. Chr. a. secuti, requisitas quamvis putidas elegantiae, a. 0,03—0,043. Exscripti.

'Ο δῆμος
τελείωσεν ἡρῷον
της Θεοτόκου
τοῦ ἀρτοῦ τοῖς[αῖς]
[αῖς] παφρενίσοις.

1405 (post n. 493) Cymatum superius basam magnam, in exedra septentrionali apud forum septentrionale, fractio a dextra; l. max. 1,17, a. 0,22, cr. 0,70; litterae magnae quae Augusti fere aevi adscribendae esse videntur, a. 0,035 (→ 0,065) apicatae et profundae. In superiori latero vestigium est status femininae senae, i. e. vestis magnae. Effodi a. 1900.

'Ο δῆμος τελείωσε
Ἄργυρον Διοβίτην πάτερα ἀρτοῦ τοῖς[αῖς] παφρενίσοις.

Cf. n. 1406.

494—530 Multa ex his commemoravit Blas SGDI ad n. 4783.

505 Et. siam A. Polychronides in ephemeride 6^η ipsa die 13 m. Aug. a. 1888, ap. 15.

511 (SGDI 4786), 'Stab'. Vidi iam L. Ross loco eodem ('edim fer. den Fugrathen'). Inveni inter schedas eius apud Academiam Russicam conservatas.

Unde corrigendum ut. 2 παφρενίσοις -.

512 (SGDI 4784).

1407 (post n. 514) Basis a sinistra et pone fracta l. 0,19, a. 0,21, cr. max. 0,35. Litterae apicatae incunab. fere aevi imperatorum romanorum, a. 0,015—0,025; vs. 1 esterius minus. Effodi P. Wilski a. 1900 es balneis aevi senioris infra ephoreum gymnasium. Eius extypo utor. Vidi a. 1902.

'Ο δῆμος τελείωσε
τοῦ ἀρτοῦ τοῖς[αῖς]
τελείωσεν τοῖς[αῖς]
παφρενίσοις.

Huius frater esse videtur ipse Αὐγούστος δὲ γένος Κυριακίου θεοτόκος n. 516.

1408 (post n. 516) Basis lapidis calcarii infra et supere deorsa; l. 0,99, a. max. 0,15, cr. max. 0,17. Nunc est in casa privata prope forum meridionis versus sita scalae, quae a via meridionali in cubiculum império viennae ducent, iniecta. Exscripti a. 1899.

[τοῦ] Βαζούρδα καὶ ἐ δῆμος τελείωσεν [τοῦ] β'
Ιρίδη Λεωνίδου Κυρού τοῦ γένους
Θεοτόκου Κυριακίου οὐρανού
[αὔτοῖς] οὐρανού τοῖς[αῖς] παφρενίσοις.

De nominibus cf. n. 512—516, 518 et Thera I 152.

529 Tiscum Cerystium confert E. Preuner (Bursian Quest. Euhoecas 1856, 33 — Legrand et Douillet *Bull. Ant.* XV 1801, 406 sqq. 8); A. Boeckeler [Αἰτιονόδεψ] | A. Βαρύστε Θεόβλαχος | και A. (sic) Μαρκίνιον Εἰρηνή | ει και Φειδίανος τὸν τίτλον διέτρεψε θεράποντα θεοῦντος και βιασ.

1409 (post n. 533) Fragmentum tabulae seu bucois a dextra modo integrum, marmoris albi; l. max. 0,18, a. max. 0,14, cr. max. 0,07. Litterae secundū alterius vel tertii p. Chr. n. Inventus a. 1703 Ioh. Balas in porto suo, qui est in regione Kamari, i.e. Oene. Exscripti

(multa destr.)	— — — — —
Α Ρ Ι Δ Ο Σ Κ Α Ι Λ Ο	[τε = Δημήτριον και]
Ι Λ Ο Τ Ε Ι Α Ι Α Σ	[τε και τον πατρινον φιλαράκιον]
vacant	

Vt. I ultima littera dubia. Si recta se habet, aut syllaba media discripta erat aut alias lapis postulandus est, qui finis versuum continuatur.

PARS SEPTIMA.

NOMINA HOMINVM SAXIS MVRISVE INSCRIPTA.

SECTIO PRIOR.

NOMINA ANTIQVISSIMA.

536 sqq. Illustraverunt G. Kalbel *Nachr. Ges. Wiss. Goettingen* 1901, 509 adn. 1; Blasius *SGDI* 4787 sqq. Cf. imaginem totius rugae Thera 1 288.

536 Cf. Kretschmer *Oest. Jahrest.* IV 1901, 143 sq. pro TOPKE TO s. 1902 ΚΕΡΑΣΟΠΕΤΟ legi, minima littera Β interposita, i.e. Κερασοπετο. Blasius verba Κερασοπετο μιντον Αριθμοι αντικειμενοι, invenit
rude dirimit.

537 In valle Blasius *SGDI* 4788; [αι νιν - -] και νιν διατάκτει η Κριπε
τογύλη ακέναντι, Βασιλείου αθετάσι.

1410 (post n. 537) Infra n. 537 nomina posita legimus ceteris distinx
humis atrocondito; cf. imaginem n. 1411 sq. et M. Luchikh delineacionem.

Kλέψυ.

1411. 1412 in 538, 539 *SGDI* 4789. A. 1703 imagines photographicas fecit A. du Bois-Raymond vir huius artis peritissimus.

In margine superiore conspicua est
parte inscriptio n. 537 -νιν
αρεταί etc.

Infra base novus titulus: Κλέψυ
(n. 1410).

Infra base ad sinistram n. 570
auctor vestigile litterarum 1414, ut
iam multo certius sit supplementum
Επερθοδοτης.

A dextra n. 588, in aliis imaginis
vel magis clauso (cf. n. 1412).

In media parte n. 589, auctor a
sinistra litteris 679, i.e. Ηρο[πο], cf.
n. 1414.

Infra base in sinistra parte -ν-

1412

1413 = 540 (SGDI 4790). Il ad sicutam. Vide imaginem Ther. I 288.

N O B M

Inscriptio anglica.

III. Anno 1899 subi et 1903 una cum Edalrico de Wilmowitz nullum tempus consumpimus, ut lectioem certius constitueremus. Legimus **TOMATOININTAPEABTO**

Krasse repente Ser[er]pidae -

quae sequuntur obscura. De nomine Therese Kirschner v. n. 1299, p.

541 (SGDI 4791) Sine fructu tractaverat Fr. Meunier Ans. pour l'enseignement des ét. gr. VII 1873, 87 sqq. || Diákijássz Krenschmer; Bl[et]ter ego Ther. I 157.

542 (SGDI 4798) Sub M 428 fortasse M 210 est, i. e. . . . .

1415 = 545 cum corrigendis titulis n. 599.

n. 545

n. 599

Po Y Mo

Hic endem significari in corrigendis notavi. Quae de vestigia quibusdam incertis ad n. 545 scriptis, or ea quidem proba sunt; certe a. 1899 pro uno M haec fere legere mihi viens erant:

E R M E P O F . . .

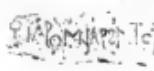
[a]lmost[e]c.

543 Revisi a. 1899; cf. SGDI 4792. Fortasse legendum: **E T A T M** || B 840, l. o.

Bipuncta ipsitri[e] re typis sic -

sed de reliquo tunc male.

1414 (post n. 548) In rupe, 1,50 a. n. 574, 2,00 a. n. 543 distata. Exscripti a. 1899. Ad ectypi fidem delineavit M. Lueke.

W[il]helm | Lueke.

Non diligat ut primo obtusa legi et per errorum repetiti dico. Ans. des Jähr. 1899, 183. Recit habet Blau SGDI 4804.

Interpunctio eadem quae est a. 763.

544 (SGDI 4793).

[a]lmost[e]c.

1416 = 546 (*SGDI* 4800). Lectionem meam relegavit Alardi da Bois-Reymond machina photographica, cuius imaginem praescire confitam infra subiici.

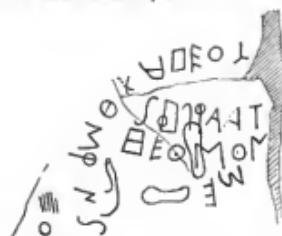
547 (*SGDI* 4794).

551 (*SGDI* 4797). Asperius sicut n. 399. Asperu ad deum referunt Blas.

548 (*SGDI* 4795).

552 (*SGDI* 4801).

1417 = 553 Doctum commentarium ed. P. Kretschmer *Philolog.* 1899, 467 sqq., qui rupem ipsu s. 1896 viderat. Qui ita interpretatus est: *τοῦ πεδὸς αὐτοῦ τοῦ θεοῦ* fuit ut postquam addidit. Littera denou et asperius a. 1899 examinari et paulo plus vidi, quae hinc subiecti, sed nucleare omnino nego.

1418 Prope n. 553 in eadem planicie rupi paulo occidentem versus.

M H T M S A

-- ἀπρ[ε]σι.

554—595 Multa ex his, additis quibusdam tunc ineditis, colligit Blas *SGDI* 4805.

1419 = 554 Melius legi (cf. *SGDI* 4805).

ΜΟΥΛΑ

Ἀγλα, non [H]άγιον.

1 2 3 4 5 6 7 8

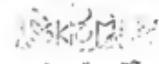
I. Superiora vestigia incerta: fortasse 05108
L. e. *κόστε?* II. vs. I. *αγρε?* or L. e. *Κόλαρες?*
(cf. n. 1450). Littera P et P coniunctae esse videtur;
alterutra omisit homo, deinde addidit. |
2. Rer. *Ἄρχων* (cf. fluvium *Ἄρχων* IG IX 868)
aut, id quod praefero, *Μίλος* οὐχίον, admiso
lapsicida errore.

1420 (post n. 554) In superiori parte domus magna a. 1899 lapidem
roden effidimus, l. 0,43, a. 0,20, cr. 0,19. Imaginem e typlo exemplari-
que meis usus delineavit M. Luebke.

[H]άγιον.

1421 (post n. 554) Lapis rudis, caulus l. max. 0,56, a. max. 0,31, adhuc
stylum primum in mure parietique, qui fori partem orientalem su-
stinet, restaret. Imaginem ad e typlo exemplarique mei fidem deline-
vit M. Luebke. Ed. Blas *SGDI* p. 187 sub n. 4805.

[H]άγιον.

Dilexit Blas, cum aīgīa vix in eis mutari posse censeat.

1422 (post n. 554) Lapis calcarius in Evangelium ecclesiam allatum,
qui mortuus fuisse videntur, deformis, l. max. 0,32, a. max. 0,15, cr. max.
0,17. Imaginem e typlo exemplarique meis usus delineavit M. Luebke.

[H]άγιον.

Potest etiam sepolcralis esse lapis.

557 Malo *σερ[ε]ρού* (gen. masc.) quam *σερ[ε]ρη* (nom. fem.), quis
mulieres hic ruris sunt. Cf. *SGDI* 4805.

1428 (post n. 567) A. a. 256 unius metri spatium eurostum fere versus absit. Excerptimus a. 1903.

M E D S E / M A raud. Arz (deller?).

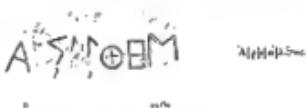
Tertia littera incerta; T non erat; potest S fuisse.

1429 = 560 Recensimus a. 1903; videtur potius

M E O N A L e. Arz.

fuisse.

1425 (post n. 562) Lapis in ipso muro antiquissimo, qui furi partem orientalem sustinet, primum sicut retinens; L. max. 0,51, a. max. 0,27. Imaginem ad ectypum exemplarique nec fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blas SGDI p. 187 sub n. 4803.

De nomine vide Bechtel-Fick Grück. Præservatione 52.

1426 (post n. 566) In muri antiquissimi, qui forum extenstat, pars ex quae ad meridiem conversa est, lapidem rudem a. 1899 invenerimus, eius l. max. 0,68, a. max. 0,43. Imaginem ectypum exemplarique muri usus delineavit M. Luebke.

1427 (post n. 567) Lapis rudis calcarius, qui olim in mure furi per antiquo fuisse videtur, a. 1899 in furi parte meridionali ad viam principalem, ubi mura reverentiori inadmodum arti, effusus. L. max. 0,56, a. 0,44, cr. max. 0,36. Imaginem ad ectypum exemplarique nec fidem delineavit M. Luebke.

Cetera ita. In lapidis ipso Bep[ro]f[ess]o dispicere mihi vides sum. cf. n. 366a.

1429 (post n. 567) Ante introitum delubri Apollinis Carnas ad viam in rupe. Excerptimus a. 1899. Formae essent quae a. 1427 sinistros versus conversae.

M A Z A

Rint.

1429 (post n. 570) Huc fecit n. 1210 = 366b Reparatur. Cf. SGDI 4803.

1430 (post n. 571) Lapis rudis calcarius paulo infra forum a. 1899 effusus. L. max. 0,42, a. max. 0,17, cr. max. 0,23. Imaginem ad ectypum exemplarique nec fidem delineavit M. Luebke.

Interpretatio dubia; legatur = s(?)p[ro]p[er]s(?) -

1431 (post n. 571) Lapis rudis calcarius ante nurus perantiquum, qui furi partem orientalem sustinet, a. 1899 effusus. L. max. 0,52, a. max. 0,28, cr. max. 0,22. Dextra superficie pro postea levigata litteraque, quae ibi fuerant, deleta sunt. Imaginem ad ectypum exemplarique nec fidem delineavit M. Luebke.

Rint. -

1432 (post n. 571) Ante murum perantiquum, qui furi partem orientalem sustinet, lapidem recensatori nostro insertum a. 1899 invenerimus radi opera faciem, 1,01, a. 0,25, bis inscriptum, primus septimo aut sexto anno, alterum auctore Romana. Imaginem ad ectypum exemplarique nec fidem delineavit M. Luebke. Ed. Blas SGDI 4805.

Ectyp. -
Kernus -

Eclipsa probabiliter Blas.

1433 (post n. 571) Lapis rudis, qui olim muri fissiae videatur, cuius l. max. 0,70, a. max. 0,48, cr. max. 0,39. Effodi a. 1899 in superiori parte dominus Iosephus, infra forum sita. Imaginem ectypum exemplarique nec usus delineavit M. Luebke.

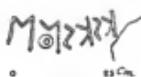

Eclipsa.

1434 = 573 Non *Aymericā* est, sed *MATHIMATA* i.e. *Aymaricā*
(vidi n. 1899; melioris lectioem testis presulat confirmavit A. Wilhelm). Cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 460; *SGDI* 4805.

Infra littera radis saxis imago rupi est incisa.

1435 (post n. 573) Intra aedificium antiquissimum in rupe prope Diocesorum aliorumque denorum nensis (n. 333 egi). Exscripti, imaginis ex exemplari meo expressi M. Luebke.

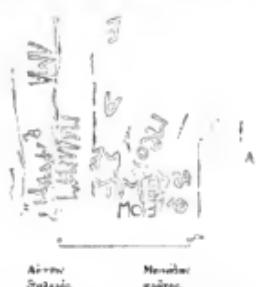
Kluster(s).

2 cm.

Item hunc esse videtur qui n. 552.

1436 = 574 (SGDI 4806). Tertia littera F est; quarta M, sed potest H fuisse. Quare aut Klusor aut Klusor est. Mfipres pressim olim coniceram, cum ante v. littera V desideraretur.

1437 = 581 Denus vidi a. 1899. Ad melioris exemplaria fidem corrixi imaginem M. Luebke. Cf. *SGDI* 4802.

Armen.
Georgic.

Mesopot.
græc.

A litterarum A (in Armen.) et Θ (in Georgic.) partibus dextris dextrorum 0,31 absent litterae R A.

1438 Prope n. 581 versus sedificium parantiquum (v. lemma ad n. 333). Exscripti a. 1899 (I). Litterae a. 0,09—0,12, nemini longitudo universalis. Herkl. a. 1903 eum Wilanowitzio (II). Utramque lectioenem apposui.

I M O Y A Z Δ Σ Φ Σ
II Ψ Ο Y A Δ Δ Σ Φ Σ

Littere quartae Δ aut A, quinta potius Θ (sicut n. 1427) quam Ψ fuisse videtur. An Iēi Λθμασ?

1439 (post n. 583). In elio infra Apollinis Pythii templum, 61 passus ab aula maiori angulo ex quo erucatum spectat, solum versus. Exscripti a. 1899 locum nulli monstrante Constantino Messerunni vilico. Ed. *SGDI* 4805.

M A 1 O Φ Σ Σ

Nobis.

1440 = 584 Mellis legi a. 1899; ed. Blas. *SGDI* 4805.

M A Δ A Ζ Μ Σ Α Η

Messarunni.

Cf. Mařík. *Týd. věd. Archeol.* roč. Olomouc roč. Šestý Praha III 15, 8, qui cum fratribus Cadmi Oedylei Angel heros severat.

1441 (post n. 584?). Lapis calcarius deformis, eius l. max. 0,45, a. max. 0,22, cr. max. 0,40. Sinistra pars superficiali defracta. Litterae a. 0,16 hec incise, in sinistra parte propter concavitatem male leguntur. Ad etypi exemplarium mel fidem delineavit M. Luebke. Lectio certa. Ed. *SGDI* 4805.

[N]e[m]p[er]or a. [Au]g[ust]or (Blas.).

2 4 6 8 10 12 14 16 18 20 22 24 26 28 30 32 34 36 38 40 cm

1442 = 585 Pro Berüdagaz (i.e. Berüdagaz) potius Berüdagor i.e. Berüdagor legendum esse videbatur, quando a. 1903 lapides revisionis Lateti Tarr - scilicet pro Tarr - dictum; cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 406.

1443 (post n. 586) Prope n. 567 in rupe. Exscripti a. 1899.

P O U Y

Habv.

1444 (post n. 586) In rupe, distat a n. 561 circa 1,00 eurotonum versus. Litterae a. 0,09—0,11, sed > 0,04, B.e. 0,06. Exscripti a. 1899.

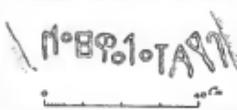
P P O K F B M pala mīgām

B[er]üdag[or].

1445 = 587 Ante littens ΡΡΑΓΟΡΟΜ a sinistra vestigia quedam apparent, quae cum illis conlangu possent, ut iam legendum sit:

Ρ Ρ Ι Ρ Ρ Α Γ Ο Ρ Ο Μ Α[μα]ργ[α]ρος.

1446 (post n. 587). In rupe orientem versus ab aedificio antiquissimo (de quo vide lemma ad n. 350—363). Sinistra hasta litteras M absit ab hasta litterae M illi n. 584 1,50, a littera M n. 567 2,37. Imaginem carta tracida usus datum est. Ed. *SGDI* 4805.

B[er]üdag[or].

1447 (post n. 579) Proxime infra n. 579 in rupe. Exscripti a. 1899. Ad exemplarium mel fidem delineavit M. Luebke.

S[an]ctuariu[m].

2 cm.

Cf. mōnūs, mōnūs.

1448 (post n. 588) In casea private prope forum meridionis versus sitae parte septentrionali a. 1899 lapidem effodimus, quem in antiquissimo fori muro fuisse probabile est, l. 0,61, a. 0,53, cr. max. 0,46. Literarum imaginem ad typi exemplarique mei fidem delineavit M. Lushke.

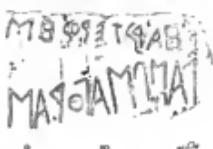
Lushke(n)s[r].

1449 = 589 Prima littera b = a fuit. Igmar [K]iep[er] est pro [K]iep[er] haec scriptum, sicut Kiep[er] pro K[iep]er[us] n. 1512.

[= i]p[er].

1450 = 590 Ad exemplaris mei a. 1899 correcti ectypique fidem denuo delineavit M. Lushke. Reste habeat Blaas SGDI 4803.

shapare[n]t[er]e
Amator[us]p[er].

Superum verbum shapare[n]t[er]e legitur. Littera ♀ praesertim cum χ non dum et X sed Θ χ, non φ sed Ψ significare debet, sed hominis, qui quatuorstatice vice fungitur, errore pro Ψ instead eius videtur. Deinde Θ pro ♀ est. Xapare[n]t[er]e idem est quod Xapriye[sc] (B. Kell); cf. Xapriye[sc]. Quisquama existat nomen Theraneum femininum Xempris Xerine n. 444.

1451 = 593 Lectionem meam addubitari. Videatur legendum

Γ Β Φ Ο Ι

I. e. γύρος (aut Γενί?).

1452—1454 (post n. 595) Prope Artemidorii forum (n. 1533 spp.) versus septentrionem in rupi. N. 1452, 1453 inventum a. 1899. Revisio. n. 1454 a. 1903 addidit cum Vilamowitzio.

1452

Pip[er].

Infra hanc nomen incerta vestigia sunt, e quibus haec fere disposita.

1453

Δωρεά =

Paulo infra a. 1903 legitimus (litterarum a. 0,10—0,11).

1454

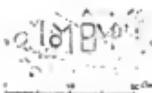

Μέλος.

Μέλος.

Prope hanc multa pedum in rupi inciarum vestigia et pictis (?) image obliter insculpta (cf. Thera III 79 fig. 65).

1455 (post n. 595) Prope Artemidorii forum (n. 1533 spp.) eurosotus versus ad forum aliquod a. 1899 exscripti. Ectypum meum expressit M. Lushke.

— versus (?) .

1456 (post n. 595) In meridionali fori parte a. 1899 effossum. Exscripti.

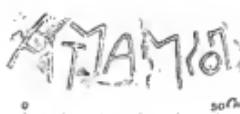
[= i]p[er].

1457 (post n. 595) Fragmentum lapidis calcarii, cuius l. max. 0,16, a. max. 0,11, cr. max. 0,08, infra forum a. 1899 inventum. Imaginem ad typi exemplarique mei fidem delineavit M. Lushke.

— versus —

1458 (post n. 595) Paullo infra S. Stephani ecclesiam versus insula, quae Iudei Christiani appellatur, ad viam quam in Selladum q. v. ducti, in rupi.

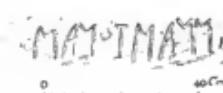
0 50 cm

Blaas[er].

Prope haec orientem versus similis inscriptio, sed nihil nisi 14 euclares.

1459—1460 (post n. 595) Nomina extra urbem in variis locis ad eum versus monitis Prophetae Elias inventa, annis 1900 et 1902 exscripta.

1459 Ad viam antiquam, quam ab iugulo Ξαλλάto dicto ad fontem Ζελέγα feri, in rupi. Locus in tabulis geographicas (Thera III) indicatus. Indagavit et exscripti Wibeli. Ad typi exemplarique mei fidem delineavit M. Lushke. Legitur certa.

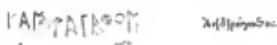

0 40 cm

Meierhofer.

1460—1465 (post n. 595) Ad viam antiquam inter fonsen Zeeberger et necropolem Idygoisae inscriptiones rupi incisa a. 1900 inventa P. Wilski et ipse descripsit; a. 1902 eis revisi, octypa fecit, carta tricolora eius delineavi, exemplaria nostra Lubetio expolienda tradidi. A. 1903 nomina revisi cum Udalario de Wilanowit - Moellendorff.

1460 Est c. 2,60 supra pavimentum vise aliquam.

Transcriptus sicutus Wilski.

1461 Inde septentrionem versus, 4,30—4,70 supra viam; sin. paulum ad dextram, 3,91 supra viam:

1462 Inde septentrionem versus:

et nomes quod seriori aetate esse videtur Δ[αντ]ημο[νί]ς (id quod propositum Williamovit) etc. Ropes a dextra fractio est, postquam inscrip[ti]o inciderunt.

1463 Inde tres passus septentrionem versus duo nomina, sinistru[m] profundis et pulchris litteris, dextrum obliter tantum incisum, et paululum modo supra viam antiquam emissa.

M[...]-B[...]

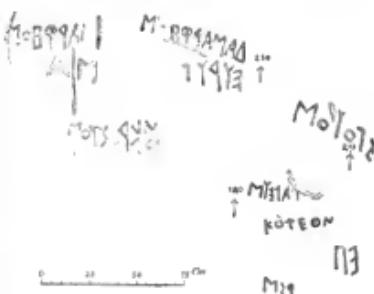
M[...]-B[...]

M[...]-B[...]-M[...]-M[...]- a. 1902, M[...]-B[...]-M[...]-M[...]- a. 1903 legi.

Cf. Hayth. nippes = φύγων, Pass. II 25, 4 Nippes prope Epidaurum (Pape-Benseler s. v.), ubi editores M[...]-B[...]-M[...]- habent.

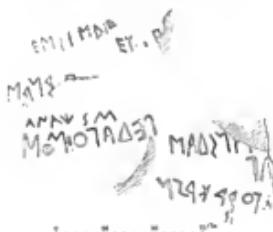
IG XII B.

1464 Inde septentrionem versus:

Kämpf[er] M[...]-B[...]-M[...]-M[...]-

1465 Inde paululum septentrionem versus:

Incerta:
ar. v. -
[k] - p[er] i[n] u[er]o
Av[er]g[er]
Eduard[er]
- n[on]
[A]ly -
Kämpf[er] -

[H]ayth[er]i, coll. 'Υρωθέ, 'Υρωθέ Argivorum, B. Kell.
Av[er]g[er] seriore aetate quam extera incisum. Antiquum h[abere] habens
n. 1482.

1466 L. 0,45 supra n. 1463.

Hinc septentrionem versus sequenter Agistella inscriptio n. 1324,
c. 3,30—4,00 supra pavimentum vise, et aliquo spatio distans, loco
item adhuc perdiffinito est, sellarum dedicatio n. 1379, quae inter sacra
recepit.

1467 Infra Agiotellis varvas, plus 2,00 supra viam a. 1903 legimus:

M
Y
I
N
E
A
R
H

Ab initio aliquid deesse potest. Littera quarta potest
b. i. e. E fuisse.
Legitur λαθενέον αινε - αλαθενέον.

N
O
V

Sequitur collarum dedicatio a. 1379. Inde deinceps fore metria supra
solum hodie rura.

1468 ΠΕΡΡΑ Βίρρα, i.e. genet. nominis Βίρρας.

1469—1498 In precipitiis axis mortis Prophetas Elias, a regione
ecclesiae S. Stephani, le regione Φασία spicula, nomina multa loca
sunt. Exscripti a. 1902. Enscripti primi leco ex ea, quae maxime
meridem versus loca sunt, deinde versus septentrionem progressus
sum. In parte nominibus hoc maxime est notabiliter, quod, cum
in alto scripta sint, adiutus nisi scalis adhibitis non datur; quam
ob causam nonnequaquam adscripti, quot metra supra solum hodie rura
nomina invenerantur.

1469

Vs. 2 ΡΕΤΟΝ in rupe ipsa legi.
Num [Κ]ατ[η]ρα[ε] Αργεντ[η]?

1470 Litterae parallelae (0,13—0,15) et largae sed obliter scriptae et
corrosores:

M 3 B 4 3
M M M M M M M

Kadz =

1471 In rote plus quam perpendiculari ('überhängender Fels'). Inferior
pars 6,50 supra solum.

M O 4 Y Y M 3
M A 4 0 3 P M 3

Καταδι[η] (ref. n. 536).

[Δε]κάπεντα.

1472 Infra n. 1471, 5,40 supra solum.

M M A 1 2 1

— Kad. —

1473 A. n. 1471 pauculum meridem versus. 'Überhängender, stets ver-
sprühende Fels'. Litterae bene incisa, a. max. 0,11. A. super solo
hodierum n. 5,10.

M A 4 0 3 Δ 3 3 3

Παλαιωνικόν.

1474 'Ein wenig überhängender Fels', 7,65 super solo hodierum. Litterae
a. 0,15 et minores.

M A 4 2 M 2 3 3 3

[Βε]ργέντ (ref. n. 797).

1475 Sinistra pars 6,15, dextra 6,80 supra solum hodierum. Litterae
a. 0,06—0,12 profundae et bonae. Ectypo meo apographique minus
est M. Luebke.

M B N Π Η Ν Υ Α |

[Βε]ργέντ.

1476 Litterae a. 0,07 paulo infra a. 1474, a. 0,07.

M A x M A M V D

Διαβαθμίσεις.

1477 Paulo infra n. 1476, litteris a. 0,10.

P R Γ E Y H I U M M M
reper angulat

φανερός Σ - -

Nam ante = quidquam supplendum sit, incertum.

1478 'Schief nach oben gerückte, schmal vorprgende Felsspalte'. In-
scriptione una supra alteram esse videtur. Est 3,20 supra solum ho-
dierum.

M W Δ M 3 4

Sensus dubius.

1479 Ectypo meo ei apographo adhibitus delineavit M. Luebke.

[Θε]ραπεύεις. Σ - -

1480 Litterae a. 0,10 et 0,22. Inferior versus est 2,35 super solo
hodierum.

[ΙΗ]Ιυδαιούσιον

E - - -
Κάρπε.

1481 Astre rupium precipitatum, c. 15,00 ab n. 1480 orientem versus et
allo satis oblique.

Ε Γ Α Γ Ο Ρ Ζ Δ Α Μ
ΘΕΟΦΑΝΕΙΑΝ Μ 2 1 Θ Μ

Εικονοθάνατος
— ητ., ε[γ]ι.

1482 Litterae magnae lapidi acuto inciso leto felici, a. 0,12—0,30,
10,00 supra solum hodierum. Delineavimus ego (et M. Luebke).

Άστροι.

CC n. 1465.

1483 A destra inscriptionis a. 1482, c. 8,00 supra solum hodierum.
Litterae a. 0,10. Lectio certa, nec quidquam dresse rati condicio ne
dovuit.

M Y 4 6

[Β]εργέντ.

Littera δ primo onus postea addita. Prima littera olim era anni-
qua forma littera Β, sicut est n. 1426 ap. Cf. nomen delphicum 'Βερ-
γέντ' et n. 363.

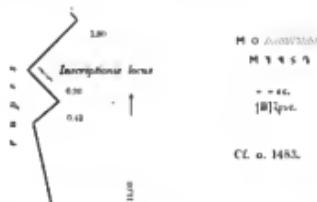
1484 Varia nomina; multa legi non posunt.

a. 9 7 M S 1.00	a. 0.07—0.08.
0.16	+ MMV S P
A P A X M S Y P A M M M M M	a. 0.08, l. 0.48.
a. 0.08	SKP ex SKA correction.
Y Q 1 A	a. 0.28—0.32, o. 0.09; l. 0.38.
0.18	
M S 1 M A A	a. 0.12—0.16 (5), l. 0.44.
	Quod = X[er]o[er?]. 'Armeniq[er?]. 'Al[er?]. dum[er?].

1485 Litterae corrosae, a. 0.22—0.16, super sole hodierno c. 5.90.

M O A Y A / [Δ]er[er]o[er?].

1486 A n. 1482 septentrionem versus, litteris a. 0.13—0.15; 11.00
super sole hodierno in loco infra adumbrato.

1487 Litterae a. 0.16—0.17, 4.50 super sole hodierno.

I E S M M M M M M / [T]er[er]-
M A Y A M M M M M M / [y]er[er].

1488 Infra n. 1487, l. 1.00, litteris praegrandibus a. 0.30—0.37, a ni-
nistrum 0.26. Ante A priori nulla littera fuerit.

M A I X 3 Δ M A 'Ard[er]o[er?], non [B]er[er]o[er?].

1489 Infra n. 1488, paululum meridiem versus; litteris a. 0.13, supra
solo c. 1.50.

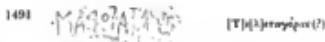
Ч А А О К 'F[er]o[er]o[er?].

Nomen virile.

1490 Prope militis scuto et hasta armati figuram rupi incisam, litteris
a. 0.07 male et obliter sculptis.

A M I K J 1.00 'A[er]o[er?].

1491-1492 A rupe fere 10.00 abest. Delineavit M. Loskob ectypo
apographaque meis adhibitis.

Vix potest fuisse [A]gri[er]o[er?], id quod ipse voluerat et B. Keil non
desiderat.

1493 (post n. 595) In rupi loco qui via decimam horae partem a
sudine mox Prophetie Elise abest, versus orientem, proxime a via
quae in urbem antiquam fert. Saxum ibi paulo eminet, et locus
est quasi ovatus. Exscripti a. 1002.

A A N O M I M 'A[er]o[er?].

599 delendum; vide n. 1415 = 545.

SECTIO ALTERA.

NOMINA RECENTIORIS AETATIS.

Nomina ex his (n. 630—740) excorpiis et notis instruxit Blas SGDI
4807.

deinceps exercitii minus sette, sed tamen propter industrias lundus
discipulis Argivius Polychronides Thessalus et al. in ephemerede θρη
die 13 m. Aug. a. 1888 ap. 15.

Inscriptiones iam a prioribus editis n. 622, 634, 636, 649, 662 l. 682

L. NOMINA PROPE EPHEBORVM GYMNASIVM INCISA.

(Cl. n. 606—693.)

618 Passas litteras excorpias m. Apr. anni 1870 Mamet, qui ed. Ex-
-Bull. de l'École frang. I, IX 1870, 185.

1494 (post n. 619) Prope Laccaicum orientem versus in rupe. Ex-
-scripti a. 1902.

Α Γ Λ Ο Ο Δ Ω 'Aργούδε[per]
Δ - - - - -

40*

1495 (post n. 621) Fragmentum marmoris caerulei Thersei, l. max. 0,16, a. max. 0,13, cr. 0,15, inventum a. 1909 in aedificio infra murum magnum situ. Inter vas I et 2 cynatum eminet (0,008). Delinavit P. Wilski. Revit a. 1902. Habeo etiam ex Prouti scholis.

+ τροπ· =
[ε] - λιν·
[Α]γρειαγρ· -
+ αρει[α]
[Θ]ηρειαγρ· -
+ οι[α] - -

1496 (post n. 621) Lapis oblongus calcearius, l. 0,515, a. 0,27, cr. max. 0,24. Literae variae, a. n. 0,03—0,035, vs. 5, 6 medias incise. Effudit P. Wilski a. 1902 infra murum magnum prope ephorum gymnasium. Scilicet ectypus assyriacus uter.

Λ Ι Η Σ ·
Ε Υ Η Ν Ε Ρ Ο Ι
Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ
Α Δ
• Τ Ε Λ Ε Σ Χ Α Γ Ο Ρ Α Ξ
Τ Ε Λ Ε Σ Χ Ι Ω Δ Ο Υ

Α[γ]ια[ρ]ιδ[α?].
Κίναρος
Διοφόρος.
Ἄδ.
6 Τελεμηρίης
Τελεμηδίας.

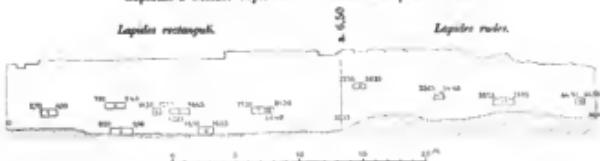
5 O in rastre. Sub linea superiori litterae F quid ab ali velut linea quadam verticali, dubium.

1497—1519 (post n. 623) Nomina primo fere at altero p. Chr. n. saeculo in uno magno, qui prope Apollinis Carni templum et ephorum gymnasium est, inclusa. Ex his n. 1502 (= 624) iam a Rossio, n. 626 a me a. 1896 exscripti sunt; aliae plures a. 1898 indagavit locos dimensiones servit formam delinavit A. Schiff. Quam formam infra exhibet. Omnia annis 1899, 1900 donec examinavi; a. 1902 cum inferiorum nomi partem in rupi ipsa conditam effodere, nova quaedam invensi.

Lapidem a Schiffio exploratorum formam discripsit M. Luebke.

Lapis rectangularis.

Lapis rotundus.

Murus prope ephorum gymnasium. Ex Schiffii forma et imagine photographica expressit M. Luebke.
Numeri indicant lapides inscripti (1—11 = 1497—1508).

1497 Litterae magnis, vs. 2 omniisib; 3 tensibus; a. 0,05—0,07.
T. 60
Τ Κ Α Β Ε Ι Τ Ο Μ Α Χ Ο Κ
Μ Η Ν Ο Κ

+ τω· -
Καρνιαγρ·
+ μετ.

Vn. 2 T ad insequeas nostrem non pertinet.

1498 Litterae a. 0,06.

Κ Ο Ι Ρ Α
Α [Γ] Α Ζ

Καιρο[ν]
Α[γ]ια[ρ]

Vn. 2 omnia praeferit A. incerta.

1499 'Graffito, nicht eingeschlossen, sondern mit einem spitzen Instrument, wohl mit einem Stein, eingerieben, nach rechts aufrecht laufend, hinter ver- schwommener Dacta' (A. Schiff).

30

Fortasse ΣΩΡΙΧΔΩΝΝ. Nomina incisa esse, antequam lapis muro inaedificetur, conicit Schiff, cum summa litterarum partes nunc inversae essent. Sed potest hanc ipsa inversio latibili pars esse; sunt enim nomina alia radem sive acetate vel a dextro ad sinistram scripta.

1502 = 624 Lapis I, 15, a. 0,63—0,65. Dextra superficie pars sinistra fere 0,08 altior est. Litterarum altitudo varia: nominis ΑΙΓΕΥΣ 0,062—0,065, ΕΠΙΤ 0,04, dextrorum nominum 0,02—0,03, sinistrorum 0,025—0,032. Vel nomina dextra (res. 1, 2—3, 4—5) diversas manus produnt.

1503 Litterae a 0,02—0,025, b c. 0,03 altior; a simpliciores, b apicaliter.

1504 Litterae altitudinis diversissimae; res. 3—5 praecribunt multo minores.

Κ Ρ Ι Ν Ο Μ Ε	Κρινομε
Κ Α Ρ Ι Ν Ο Μ Σ Ι Ο Ν	[καρινομησιον]
Χ Ρ Υ Ι Ο Γ Ο Ν Ο Υ	Χρυσονο
Ο Ν Ο Σ Ι Υ	[ονοσιυ]
Α Ν Ρ Ν Ι Ο Μ Ο Σ	Ανρηνομος

Præster haec incisa quedam vestigia.
Vna. 2 Η.Μ.Ι.Σ., 3 ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ Schiff. Αντίγραφa Dec. [?] sic
Wilamowitz.

1505 Litterae a. 0,04—0,05.

Π Υ Θ Ο Κ Ρ Ι Τ Ο Σ	Πυθοκριτος
Α Γ Η Σ Ι Ν Ν Ο Ξ Χ Ο Υ	[αγησινωξου]
Ε Ρ Μ Α Ι Ο Σ	Ερμαιος

Cf. p. 611 Illempres. Αρεβλητος (a. 4—57 p. Chr. a.), 339, 16 Εγ-
unice Ερεβ (inuidem aetatis).

1506 Litterae magnae et tenues a. 0,055—0,05.

Φ Ι Α Η Σ Ι Ν Ν Ο Ξ Χ Ο Υ	Φιανηνοξου
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α Σ	Καρτιδαμας
Μ Ε Α Σ Ι Π Π Ο Υ	Μεασιππος

Iidem nominatiss. p. 634.

1506 Litterae a. 0,025—0,03; b alterum 0,06.

Μ Ν Α Ξ Σ Ο	Μενιαξος
Ι Σ Ο	Ισος
Υ Α	Υα

1501 Litterae a. 0,05 (0) et maiores.

1 0 A

1507 = 626 Sigilum potius ita esse observavit Schiff.

Iessae igitur præter φΛΥΠ etiam littera ΓΕΙΟΤ.

1508 Lapis I, 0,70, a. 0,06. Litterae a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,065 etc. Littera literis subductis indicatas non vidi; sed ex Schiffi exemplari deponsum.

Ε Π Ι /	Ε Π Ι /	Ἐπι/
Ε Π Ι Ο Γ Χ Ο Σ	Ε Π Ι Ο Γ Χ Ο Σ	Ἐπιογχος
Σ Α Ρ	Σ Α Ρ	Ἐσαρ
Σ Ο Ι	Σ Ο Ι	Σοι.
Σ Τ Κ	Σ Τ Κ	Στοι.

1509 Infra a. 691. Exscripti a. 1899.

Φ Ι Α Ο Ε Ρ Π Τ Ο Σ	Φιαοερπιτος
Ι Ν Ν Ο Ξ Χ Ο Υ	[ιννοξου]

1510 In ordine lapidum tertio. Abest triginta passus ab angulo septentrionali. Exscripti a. 1899.

Α Ρ Τ	Α Ρ Τ	Ἄρτ
Μ Ι Ο	Μ Ι Ο	Μιο

1511 In eiusdem morti parte cyclopia a. 1902 lectum, in ordine lapidum secundo. Lapidis I, 0,63, a. 0,53; litterae a. 0,04. Abest 6,67 a loco eo, ubi lapides rectanguli esse doceunt.

Τ Ε Α Σ Σ Ι Τ Ε Ν Ή

[Τ]εασσιτενη.

1518 In lapide rudi ordinis secundi. In eiusdem muri parte cyclopia. Lapidis l. 1,05, a. max. 0,50. Absit a loco eo, quo muri structura cyclopia incipit 6,00. Exscripti a. 1902.

Ε Υ Κ Ρ Α
ΧΑΙΡΕΣ ΜΑΝΗ
ΟΡΑΣΥΛΕΩΝ

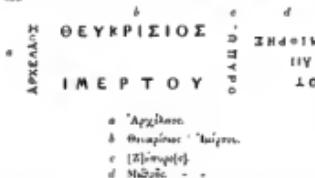
Ειρηνείας
Χαροπό =
Θραυσμού.

1519 (post n. 630) Lapis oblongus, l. 0,28, a. 0,34, cr. 0,13, litteris apieatis a. 0,03. Effodi a. 1902 infra murum magnum apud ephelorum gymnasium.

Ἀριστόδαμον
Χαρτίδαμαν.

1520 (post n. 630) Lapis oblongus l. max. 1,02, a. 0,35, cr. 0,22; a dextra fractus. Contient a) nomen parvius litteris (0,017—0,03), b) sume per magnus (0,035—0,075), c) varia diversorum generum litterarum scriptum. Effodi a. 1902 ante murum magnum, qui apud ephelorum gymnasium est.

a "Ἄρχιδαμον"
b Θευκρίσιος "ταῦρον."
c [Ζ]ητηρίδης
d Μαργάρης - -

1521 (post n. 633) Fragmentum lapidis magai oblongi. Sinistra pars deest. l. max. 0,47, a. 0,30, cr. 0,22. Habet duas inscriptiones, a) in parte adversa litteris magais ut pravis, a. 0,077—0,093, b) in parte inferiore a. 0,028—0,030. Exscripti A. Schiff, qui lapidem a Constantino in clivo infra murum magnum et gymnasium inventum postea Phiraen in Museum transferendum curavit. Ecotypis utor eiusdem.

[Γερραθίνειον.]

638b Typisetae errore (et incaria mea) ut pro numero versus 10 posuit.

1522 (post n. 640) Lapis radix calcarius fere oblongus; l. 0,65, a. 0,34, cr. max. 0,27, litteris a. 0,04—0,05. Effodi ante murum magnum prope ephelorum gymnasium a. 1902.

ΔΙΟΔΟΥ ΗΡΑ
Γ Σ Τ Ι Α Υ

Διοδού
Γερραθίνειον

Cf. n. 335 B 19, 665, p. 733, t.

1523 (post n. 640) Fragmentum, l. max. 0,15, a. max. 0,205, cr. max. 0,10. Effossum apud ephelorum gymnasium a. 1900; exscripti I. de Prost. Cf. infra n. 1537.

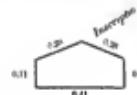
ΔΙΟΔΟΥ

*

Διοδού

Φερραθίνειον? = 339, 10

1524 (post n. 640) Lapis prope ephelorum gymnasium ante murum magnum a. 1902 effossum, litteris magnis accurate incisis a. 0,05—0,06. Forma:

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Διονύσος.

1525 (post n. 642) Tabula marmorea, infra ephelorum gymnasium post diversam novam a Wiski inventa, qui octupum misit; litteris a. 0,006 (0)—0,016. Habet etiam ex Schiffi scheda.

Π Ι Λ Ο Γ Χ Ο Σ	[E]πιλογχος
Π Ι Λ Ο Γ Χ Ο	[E]πιλογχος?
Ρ Ο Φ Ι Λ Ο Σ	[E]φερρος
Τ Λ Χ Υ Ο Σ	[E]περρος

1526 (post n. 644) Tabula marmorea l. 0,10, a. 0,05, cr. 0,03, litteris a. 0,012—0,015; effodit P. Wiski m. Iulio a. 1900 infra ephelorum gymnasium et murum magnum intra sedicium serae astatis mithaque agraphisnum non misit. Habet etiam ex Prostii scheda.

ΕΠΙΦΕΡΟΔΗΝΕΥΣ
= τι Ταύρος
= ρι Αρετήν
= σι Αρετήν
δε - -
- - -

Vn. 3, 4 cf. n. 640, 11, 16 Αραβίδη Α. n. -

1527 (post n. 645) Fragmentum deformis, calix l. max. 0,17, a. max. 0,10, cr. max. 0,12, a. 1902 ex urbe antiqua in Museum Phiraen translatus. Littere medioriter incise. Exscripti. Habet etiam ex Prostii scheda. Videat apud ephelorum gymnasium inventum em.

Ι Υ Ρ Υ Α Ν Α Ζ Η Μ Ε	[E]ρυανθης θεο[γραφη]
Ι Ο Α Α Ι Σ Σ Ο	[M]ιλαρα Σαρανθης
Υ Κ Α Ε Ι Δ Α Σ	[- - ο] ιανθης
Σ Ε Ι Υ Ε	[- - ο] ιανθης (?) Ε - -
π	π - - - - -
τ η	τ - - - - -

Vn. 2 cf. n. 638 Ξερνην Μαζαν. || 4 lectio dubia; ΣΕΡΒ η. Prost. || 5 ποτι idem; fortasse recte.

1582 (post n. 646) Lapis muri, cuius l. max. 0,26, a. max. 0,23, cr. 0,105. Litterae variæ. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope ephborum gymnasium gymnasium.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΣ
ΤΗΛΕΓΙ
Σ Σ Ε Ι Χ Ρ Η Μ Ν Ω Λ Ο Υ
Δ Α Σ Χ Ι Χ Θ Ε Ν

Εὐφρόσυνος
Τηλεγί^[τηλεγί]
Σειχρημνωλού^[σειχρημνωλού]
Δασχίχθην^[δασχίχθην]

647 Έξανδρος pro Έξανδρῳ legendum esse videt A. Schiff.

1583 (post n. 649) Fragmentum a. 1902 ab urbe antiqua in Museum Phareum translatum; l. max. 0,147, a. max. 0,14, cr. max. 0,10. Litterae accurate incise et apicatae, a. 0,01. Exscripti. Halos etiam ex Protasi scribida (a. 1900). Videbat igitur prope ephborum gymnasium inventorum.

ΘΕΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΜΕΡΤΟΥ
ΣΙΧΙΔΡΟΥ
ΜΙΑΟΧΙΡΙΟΥ

Θεοχρίστος
Ιμέρτου^[ιμέρτου]
Σιχίδρου^[σιχίδρου]
Μιαοχίριού^[μιαοχίριού]

Vrs. 1,2 nomina definitissima. 3 P ex E correctum.

1584 (post n. 649) Fragmentum marmoris albi, cuius l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,10, ab unica (A) et dextra parte (B) sole inscripti. Exscripti a. 1902 in Museo Phareo, inventum esse videatur a. 1902 ante murum magnum, prope ephborum gymnasium.

· Δ Α Σ	[Θεοχρίστος]μερτού
· Δ Ο Φ Α Ν Ο Υ Τ	[Αγαθοφάνοιο]
· Ι Α Ι Ο Ρ	[Εριαίδρου]
· Ε Δ Η Η	[ειδηίης]
Β Δ Α	δα - -
ο	ο ε - -

1585 (post n. 652) Lapis oblongus, l. c. 0,30, a. c. 0,39, muro alieno seniori ante murum magnum quid est prope ephborum gymnasium inadfectus. Litterae simpliciores una manu scriptas a. 0,02—0,023. Effodi a. 1902.

Ι Κ Η Ρ Ο Ν Κ Α Ε Ι Τ Ο Ι Σ Ε Ν Ο Υ Φ Ι Ο Ο Π Ρ Α Τ Η Κ Ε Α Ε Ι Τ Ο Ι Σ Ε Ν Ο Υ Τ Ε Ι Σ Α 6 Η Ο Φ Ρ Ο Ρ Σ Υ Λ Α Ε Ο Ν Τ Ο Σ Τ Ε Ι Μ Ν Ο Ν Α Ζ Η Λ Υ Δ Α Μ Ο Δ Α Μ Α Ε Ο Π Ρ Ο Ν Ε Β Ρ Ο Ν Ο Χ ε Α Ο Τ Ε Ι Μ Ο Σ Φ Ι Ο 10 Τ Ε Ι Μ Ο Υ	[Θεοχρίστος] ειδηίης Κλεμέντος πλαστήρα Κλεμέντος Στοίπης Τονίνης ειδηίης Θεοφάνοιος ειδηίης Στοίπης ειδηίης Σαρφράνης ειδηίης Θεοφάνοιος τείμων
---	--

Vs. 1 hinc a. 679 supposo θεοφάνοιος. || 4 Τονίνης Σαρφράνης a. 340, ut alias. || 6 hinc a. 723 restituo [θεοφάνοιος] | Τιμώνας. || 7 vestigia ante 5 conspicua quamquam silihi esse manifestius est, tamen resup.

1586 (post n. 657) In rupe prope Laconicum orientem versus. Exscripti a. 1902.

Κ Ε Ρ Δ Ω Ν
Τ Β Η Μ Ν Ω Δ Ο Υ

Kirphan.
Τιβημνωδούν.

Vs. 2 fortasse ΤΥΧΟΣ locum est.

1587 (post n. 657) Tabula marmoris silihi radice, a dextra deflecta, varipes multa. L. max. 0,135, a. max. 0,13, cr. 0,088. Litterae a. 0,015. A. 1903 in Evangelionem silihi Constantini antiquitatem custos.

Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ Δ
ε ι λ ι - θ
κ α ζ τ θ ρ
ε ε ο φ ι η
φ ι α θ α γ
ε μ δ δ δ δ

[Κορινθίων]
Κορηφ.
Θεοφίλοι
Φιλαθηγίη^[φιλαθηγίη]
ε μη - - -

Vs. 5 potent ΜΕ fuisse.

1588 (post n. 657) Lapis oblongus calcarius, infra mortuus. L. 0,23, a. max. 0,27, cr. 0,18—0,19. Litterae negligenter incise. Effodi P. Wilski a. 1900 prope ephborum gymnasium. Exscriptis A. Schiff.

Κ Ά	Κ Ά.
Α Γ Α Φ Ο Β Ο Υ	Αγαθοφάνοιος
Α Ο Σ	ασε
Α Γ Α Φ Ο Β Ο Υ	Αγαθοφάνοιος
ο δ Σ Ψ ο	ασε
ε Ζ Λ Ο Τ Η Ν Η Θ	Αζαλοτηνηθίη
Α	α-

Nomina λαθούσα littere ΔΕΕ per littera ΑΓΑ nominis λαθούσα littera scripta.

660 defendendum est.

1589 (post n. 662) Lapis muri free oblongus; l. max. 0,32, a. max. 0,17, cr. max. 0,23; a. 1902 ante murum magnum, qui prope ephborum gymnasium est, effusus.

ε Β Α Ζ Χ Λ Α Ο Χ Ή	[ειδηίης]βαζίλειος
Π Ρ Α Τ Η Μ Ε Θ Ν Η Χ	Πρατημένης.
Γ Ο Ρ Γ Ο Σ Θ Ε Ε Η Ν Ο Υ Χ	Γρηγορίηνος.

1590 (post n. 664) Infra ephborum gymnasium et magnum murum a. 1900 inventi P. Wilski et et cypri milihi nisi. Litterae apicatae a. 0,015—0,023.

Ν Ι Κ Ο Μ Η Δ Ι Χ	Νικομηδίη
11 Κ Ο Μ Η Δ Ο Υ Χ	[Νικομηδίης]

1591 (post n. 672) Lapis muri deformati paucis infra Laconicum a. 1902 effusus. L. max. 0,19, a. max. 0,18, cr. 0,05, litterae a. 0,02—0,027.

Ξ Π Σ Α Η	Ξαρον -
Ι Η Ο Χ	αισι.
ε Ε Ο Δ Ο	[ειρηνης]
ε Α Ρ Τ	[καρηνησιας]

1538 (post n. 674) Lapis muri, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,15, cr. max. 0,15, ante murum alium prope ephemerum gymnasium a. 1902 effosus. Literae magnae a. 0,04—0,06; vs. 1: 0,025. Exscripti.

Τ ΕΛΕΞΙ	Τελεξ[ηρνη(?)]
ΑΡΙΣΤΟΚ	Ἀριστοκ[ηνη]
Ρ Τ Ο	[Αρι]στοκράτος

1538 (post n. 680) Fragmentum ante murum alium prope aphelorum gymnasium a. 1902 effosum, l. max. 0,155, a. max. 0,14, cr. max. 0,06. Literae altitudinis diverse. Exscripti.

Φ Ι Α Υ	Φι[αρη]-
Τ Η Σ	τε-
Δ Ρ Π Ο	Δρι[δη]-
Ο Υ	εη-

Cf. n. 711, 2 Διαρύθμος Φιλοπάτερος et 1306.

1539 (post n. 693) Lapis radii, cuius l. max. 0,65, a. max. 0,33; literae a. 0,04—0,06, muro recte eius ubi est n. 696 insertus. Exscripti a. 1899.

Ο Η Ρ Α
Ι Η Ι Α

723 [Διαρύθμος] Τιτανούντες α. n. 1525 sapphos, ubi est Ταῦται
Διαδόσεις.

727 Huc non facit, sed ars est; v. n. 1319.

728 [Γερίζοδε] [Δερίζοδε], cf. n. 1548 "Δερίζοδε" Δερίζοδε.

729, 2 Θρησκευτιστέος, cf. n. 1525.

733, 10, 11 Ζαδε[τε] Καλλ[ίνεια], cf. n. 342 + 618 = 1306.

1538 = 738 (CIG II add. 24769 § 1). Vidimus A. Schaff a. 1898, ego 1899. Distat $\frac{1}{2}$ m. a. 606 septentrionem fere versus. Versus aliud: v. 1 c. 0,02, vs. 2 c. 0,013, vs. 3 c. 0,025, vs. 4 0,025—0,035. Exscripti.

Φ Β Ι Ο	Ελέα[τη]
Λ Ε Σ Ι Π Π Ο	[Κε]ρίζοδε[τε]
Κ Α Λ Α Ι Β Σ Λ Ο Σ	Καλλίνεια
Π Υ Θ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ	Πυθοκράτος
Σ Ν Ρ Ι Ι	Σ -σιστε[ρε]-

V. 2 restituimus Wilhelmi.

1536 (post n. 676) Fragmentum, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,18, cr. max. 0,1. Literae a. 0,017—0,02. Effodi a. 1902 ante murum magnum prope ephemerum gymnasium.

Σ Τ Ι	... τε Τι[αρη]-
δ Ε Ν Ο Υ	[περιβιβλο]-
Κ Ρ Ι Τ Ο Σ /	Κρίτος [Αγη]-
Σ Χ Ι Α Ο Χ Ο	Σ ριχο[τε]-

II. NOMINA ALIIS LOCIS INSCRIPTA ANNIS 1899—1902 INVENTA.

1537 In aedificio ad viam, quae a Ptolemaei tereti arca versus forum fert, a sinistra site, in lapide oblongo elegant illius basiōs (?) nomina incisa sunt litteris bonis. Cf. Theria II 145.

Δ Ι Ο Α Ε Ρ Ο Ι Σ	Διαρηγες
Φ Ι ε αντ	Φι[αρη]-

Fortasse idem est qui diarēper Φιλοπάτερος 339, 10 Ιφιλοπάτερος inter a. 4—37 p. Chr. n.

1538—1544 Lapidés supra basilicam effossi. Exscripti.

1538 Lapis deformis calcarius, qui ulla in muro fuisse videatur, protinus illi vero ad viam aliquam in superiori urbis parte inadieffusus est. L. max. 0,21, a. 0,12. Literae obliterat sed non male incisa tereti aut secundi a. Chr. n. sacrafi, a. 0,02—0,03. Effodi et exscripti a. 1900.

Ο Ι Κ Ο Δ Ο Ν	Οικοδομη[σι] οικοδομη
Ρ Φ Α Υ Γ Ρ	οικοδομη[σι]

1539 Lapis oblongus a dextro fractus, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,23, cr. max. 0,17, effossa a. 1900 in aedificio magno, quod est in superiori urbis parte.

Α Ν Τ Ι Σ Ο Ε	Αντιστοιχία
Χ Ρ Ι Τ Ο Υ	Χριστού

1540 Lapis fere quadratus, l. 0,43, a. 0,46; litterae a. 0,01—0,023 (δι) oblongo circumscriptis. Est in summa urbis parte in muro aedifici longi, cujus pars adversa orientalem versus spectat. Effodi et exscripti a. 1900.

Δ Ε Σ Ι Φ Β Ν	Δεσμοφύλακος
Π Ρ Σ Τ Α Ρ Χ Ι Δ Α Σ	Προστάρχιδας

1541 In porti invenit casee primitare, quae est in urbe parte summa prope ecclesiam parvam versus septentrionem. Lapidés l. 0,21, a. 0,18, cr. 0,01. Literae obliterat et male incisa; pars enim primo obliterata peritanique videtur. A. 0,038—0,042. Inventi a. 1900.

Ρ Ε Ι Ε Ρ Ο Κ	Βιβλίο[τε]
---------------	------------

1542 Lapis fere oblongus, l. 0,25, a. 0,20, litterae a. 0,025—0,03, muro ianuam occidentalem, quae in Areopagō famam (?) fert, inadieffusa. Effodi a. 1900.

Ε Η Σ Υ Κ Ρ Ι Σ Ι Ο Σ Ι	Εισηγητής Ηγεμόνευτος (?)
Η Ε Ο Σ Ι Τ Φ Α	Ηεσιτφα
Η Ε Ο Σ Ι Τ Φ Α	Ηεσιτφα

Θεοφίλος Ιωάννης Ιφιλοπάτερος (a. 4—37 p. Chr. n.) n. 341, 11.

- 1543** Lapis rutilus volucens oblongus, l. e. 0,48, a. e. 0,28, cr. 0,12. Litterae axiles a. 0,04—0,05. Effossus in parte occidentali urbis, hanc procul ab Asclepiorum arce n. 1330. Exscripti a. 1900.

'Ηρακλεων.

- 1544** Lapis oblongus a dextro fractus, l. max. c. 0,75, a. 0,26, cr. 0,35; litterae a. 0,03—0,04. Effodi a. 1900 supra Basileam noctum versus.

ΜΕΝΕΚΑΛΙ

Μενεκαλι.

- 1545—1558** Lapidés in foro aut proxime a foro levanti. Exscripti plorantes a. 1890, paucis a. 1900.

- 1545** Lapis rutilus, qui olim in muro aliquo fuerat. Fuit ut multi alii identidem inscriptus. Unum nomen certo distinguunt per aliud scriptum.

ΣΤΗΣΙΚΡΑΤΗΣ

Στησικράτης.

- Alios similes lapides, qui circa forum haud pauci inventi se unum quidem nomen certo exhibent, quia idem locis bis ter et superius inscriptos est, hic consilio praefero, cum nullus ex his fractus percepit posse.

- 1546** Lapis calcarius rutilus cuius l. max. 0,28, a. max. 0,13, cr. max. 0,31. Litterae in ratura scriptae; a. e. 0,02.

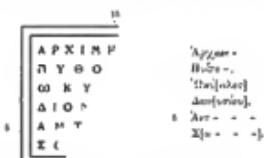
ΣΑΤΥΡΟΣ

Σατύρος
Τάσσασθε[ρας].

- 1547** Fragmentum lapidis calcarei, cuius margo numerus integer est; l. max. 0,19, a. max. 0,10, cr. 0,075. Litterae basiae primi fratre a. Chr. a. sacculi, a. 0,02 (va. 1)—0,017; 0,012. Erant imm. a. 1896 in regione τρίποδος i. e. in foro inventum, sed neglectum; a. 1902 Pharia in Museo exscripti.

ΠΑΓΟΡΑΣ
ΣΥΔΝΟΣ[Αρδ = a. Κόψη] παρημέν.
— — Κόψεται[σ] a. — Συ[ν].

- 1548** Lapis calcarius, qui numeri eleganteris fuerit, a dextro metulus. Margo dierius 0,02—0,03) ferrigatus et passim hemisphaerius est. l. max. 0,17, a. 0,215, cr. max. 0,12. Litterae tenues non male incise a. 0,017.

Vas. 3. 4 cum hoc coniungo n. 728 [Παναγία] | [Δέσμη] τίτλων.

IG XII 3.

- 1549** Lapis rutilus cuius l. max. 0,645, a. max. 0,34 muro magno qui prope Karapoli (vide de eo *Tlaca I* 237 sqq.) septentrionem versus situs terras euentatis inseruit. Litterae sine elegantia incise altitudinis variae. Ed. *SGDI* p. 145 a. 4704a.

ΒΡΑΣΥΚΛΗΣ
ΣΤΗΣΙΚΡΑΤΗΣ
ΑΓΗΣΑΓΟΡΑΣ
ΧΑΡΤΙΔΑΜΑΣΚΛΕΙΤΟΣ ΒΕΝΗΣ
ΙΜΕΡΟΣ ΚΑΛΑΙΚΡΑΤΗΣ
ΟΙΔΑΥΚΟΣ ΓΟΡΓΩ ΠΑΛΗ
ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ

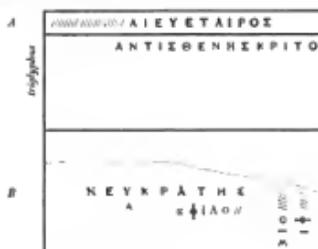
Προταῦθη
Τησαρίης
Ἀγριαρίης
Καρπαθίου. Ἰλιστρίης.
Ιασίας. Καλλιαρίης.
Οιδαύκης. Γεργατίας.
[Αγασικλῆς.]

- 1550** In superiori latere lapidis qui in sedis exedra fuerit in foro ante Bauchi templum effossi, sinus radios 0,63, a. 0,32, cr. 0,65; litterae a. 0,02.

ΑΓΗΣΑΓΟΡΑΣ

Αγησαγοράς

- 1551** Epistylum l. 0,72, a. 0,08, cr. max. 0,24, a postica parte fractum, evus in latere sinistro triglyphis est, in latere advenio superne cymatium simplex, infra rosa magna et later. A. In latere superiori inc. B. Litterae primi foro p. Chr. a. sacculi, A a. 0,02—0,03, B 0,025 (0)—0,035 (φ). Effodi in porta septentrionali fori, ubi muro recessoris setatis in ipsa via erecto insarcum era.

A [- αβο Καταναρας.

Ἀγριαρίης Καρπαθίου].

Ad verba τίτλος φάσεις a. 1027.

B Ναυαρίτης [ταΐζ] φῶ

α(νί) φύλαξ[η]. β[η]με.

- 1552** Lapis frē oblongus qui in muro fuerit, postea recenti ardifice in porta septentrionali feci insertum, l. 0,70, a. 0,25, cr. 0,65; litterae a. 0,04; dextre misiores.

a [Ιαλλαίνοιμος.

ευκρατίαν]

δ Εὐεργέτης

ευεργετίαν

41

- 1553** Lapis, qui in muro fuerat, calcarius fere oblongus; L. 0,68, a. max. 0,275, cr. 0,50, a. vs. 1 0,04, vs. 2 0,015—0,025. Effodi in muro septentrionali ad forum septentrionale.

Η ΡΑΚΑΕΩΝ
ΚΑΚΙΤΑΡΧΟΣ

Ἐρακάεων
κακιτάρχος.

- 1554** In muro ex parvis et rudibus lapidibus extrecto, a regione fornicis publicis superioris (prope thermas sitae) lapidem invicem calcariam, de quo nihil amplius notari.

ΔΩ
ΑΚΡ
ΤΑ

Στρατηγός
+ λόγος
θεού πολιούχος.

- 1555** Lapis calcarius caeruleus, qui in muro fuisse videtur, infra et superne levigatus, a dextra sinistramque radiis. Litterae a. vs. I fere 0,02, vs. 2 0,035. Antes alii nominis lajide scripta fuerant. Invicentur in meridionali Basilicae parte prope fornicem. Schiffili unius exemplari ectypoqua.

ΣΑΤΥΡΟΣ ΔΡΟΣ
Ω
ΠΟΛΥΑΙΓΑΝΗΣ

Στρατηγός
+ λόγος
θεού πολιούχος.

Omnis fere inscrita plurimis nominibus vestigia.
Vn. I ΣΑΤΥΡΟΣΥΡΑΣ Schiff: pro Ω habet & idem.

- 1556** Lapis calcarius, L. 0,36, a. 0,32, muro magni porticus, qui prope thermas versus exornatum est, inadfectus. Litterae a. 0,02. Utur Schiffili exemplari ectypoqua (vn. 1898).

ΧΡΥΣΕΡΜΙΟΥ

Χρυσερμίου.

- 1557** Lapis spongiosus a dextra fractus, a postica parte rudis, cuius L. max. 0,45, a. 0,18, cr. max. 0,25. Effodi in aedificie (publico?) quod inter theatrum et forum ad viam principalem est. Litterae permagnae a. 0,115—0,13.

ΙΑΒΕΙ

'Ιαβεῖ[?], 'Ιαβεῖ[?], 'Ιαβεῖ[?]
σωδεῖ.

- 1558** Lapis, qui in muro aliquem fuerat. L. max. 0,28, a. max. 0,15, er. max. c. 0,16. Effodi a. 1899. Lecum non notari.

Ι Τ Η Σ Α Ν Α
Χ Α Ρ Ι Α Α
Μ Κ Α Ε

[Α]ιτησανγκαν
Καιριανα
Μεκαινα.

- 1559—1560** Lapidis case honeste, quae ad viam principalem a foro meridiani versus sita est (Thera 1 252 spp.) muris inadfecta. Effodi a. 1899, exscripti a. 1899.

- 1559** (post n. 748) Lapis muro cubili maximi insertus. Lapidis L. max. 0,29, a. max. 0,27. Crassitas nominis multa diversis temporibus inscripta. Incertiores doctus omisi.

Κ Α Γ Μ Τ Υ
Ν Β Η Ι Χ
Α Γ Ο Ρ Α Κ Α Ν Ε
Α Ι Ν Η Σ Ε Π Π Ο Υ
Σ Ν Ι Κ Α Σ Ι Μ Μ Ι Ο Υ
Α Θ Α

Κα. + αργέαν.
Νικηφόρος
Ἀγριανέ
Αινησιππού
Σ. Νικασιμού
Ἄθανα.

- 1560** Ibidem in eodem muro in alio lapide, cuius L. max. 0,71, a. max. 0,13. Litterae a. 0,03—0,04.

ΘΕΥΜΑΣΤΟΣ

Θευμαστός.

- 1561** Ibidem in eodem muro in tertio lapide, L. 0,27, a. 0,10.

ΠΙΤΩΤΩΔΑΛΑΣ

[Α]ιτωτωδαλας.

- 1562** Lapis calcarius radis, cuius L. max. 0,38, a. max. 0,15, muro exteriori 0,19 supra vix parvissimum insertum.

ΘΡΑΞΥΛΕΩΝ
ΧΙΟΣ

Θραξυλεών
Χίος.

Uicum quod Therse invenimus pregrati in muro inscripti exemplum.

- 1563—1570** Lapidem infra forum a. 1899 inventi. Exscripti.

- 1563** In eodem cubiculo ubi n. 1543 muro insertus est lapis oblongus simile. Ibi in muro prope viam septentrionalen lapis est, L. 0,18, a. 0,35, cr. max. 0,44, nisi malis litteris hacten incisa sunt:

Ε
Ε Π Α Υ Ρ
Α Κ

Ἐπαυρή-
νη.

- 1564** In eodem cubiculo ubi n. 1543 muro insertus est lapis oblongus, L. 0,305, a. 0,34, cr. 0,20, litteris pessimis a. 0,025—0,065.

Φ Λ Α Ν Η

Φλανη.

- 1565** Lapis spongiosus fere oblongus, qui mortuus fuerat. L. max. 0,29, a. 0,235, cr. max. 0,18. Superior pars semivita. Litterae crassae et profundae a. 0,027—0,062. Effodi prope fornicem inferiorem [cf. Thera III 139].

Ε Η Η Ι Η Η Η
Ε Η Η Ι Η Η Η

Ἐκκανθα.

- 1566** Lapis fere oblongus, L. 0,35, a. 0,34, cr. 0,27, litterae a. 0,025. Invenimus inter rostera a foro delapsa.

Π Ι Τ Η Υ Ρ Ι Ο Ν

Πιτηυριόν.

- 1567** Lapis radis calcarius, qui mortuus fuerat. L. max. 0,35, a. 0,22, er. 0,18; litterae a. 0,04—0,04.

Ι Δ Ι
Π Τ Ε Ι Ι
Ν Ε Α Ρ Ο Υ Ε Ι
επαυρη[?]

Ι Δ Ι
Π Τ Ε Ι Ι
Ν Ε Α Ρ Ο Υ Ε Ι
επαυρη[?]

1568 Lapis oblongus, l. 0,54, a. 0,72, cr. c. 0,20.

Ε Π Α * Ρ Δ / . . .
— Π Α * Ρ / . . .

[Επαρχ[η]-]
[Επαρχ[η]-].

1569 Lapis radix, qui in muro aliquo fuisse videtur. Sunt nomina unum super alterum scripta.

[— = αντίθετος].
Φύλαξ[ημένος].
[— = πρόσεις].

1570 Lapis calcarius radix, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,18, cr. max. 0,23, litterae a. 0,025 — 0,04.

Π Ε Δ Ι Ε Β Σ
Ι Α Χ Σ Σ Ν

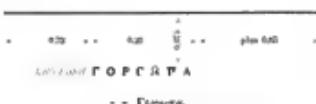
Πεδίον.
Ιερον.

1571 — 1573 Lapidès n. 1960 in Apollinis Pythii quod vocatum fuit sive ecclesia Christiana effossi. Exscripti.

1574 Fragmentum lapidis calcarii, a dextera certe molitum, l. max. 0,19, a. max. 0,22, cr. max. 0,12. Vm. l. 2 maioribus et exaltatibus litteris scripti quam 3. 4. Fuit in muro rectione orientem versus.

Κ Α Ε	Kλε[ω]-
Δ Ρ Ι Σ	κρό[ω].
Π Α Υ	Πε[στ]-
Δ Υ Π	λυτ[ω].

1578 Lapis magnus, qui muri sive bases angulus fuerat, post mortem interioris ecclesie insertum. Litterae basae alterius a. Chr. n. aecculi a. 0,025.

= Γραῦτα.

1575 Lapis deformis, l. max. 0,46, a. max. 0,29. Etireis bonis a. 0,05, posteriori tempore auro alio prope ecclesiam christianam ita inaedificatus, ut pars superior infra sit conversa.

Α Ν Δ Ρ Μ Ι Υ

Ἄνθη - -

1574 — 1584 Lapidès n. 1899 in eass prope forum meridionem versus infra viam principalem sita (Thera III tab. grogr. II B 6 infra ad destr.) effossi. N. 1588 proxime ab ea levensus. Exscripti.

1574 Lapis radix calcarius, cuius l. max. 0,34, a. max. 0,12, usq; septentrionali impulso inedificatus. Litterae a. 0,03 — 0,05. Lapis ut multi illi his inscriptis esse videatur.

Χ Α Ρ Μ Λ Ι

Χαρα[κτ] ε. Χαρα[κτ] ζωής.

1575 In muro viae principali vicino lapidem rudem inedificatum levensus, cuius l. max. 0,27, a. max. 0,14. Litterae a. c. 0,02.

Ξ Ο Ι Ζ Η Ν Ι Δ

Τρίαντα.

Nomen nunc inversione inscriptioni est, antequam lapis muro ineretur.

1576 In alio lapide eiusdem muri ubi est n. 1575.

Etimū hic lapis inversus esse videatur. Continet litteras Α Γ (i) δ Υ.

1577 Radens in alio muri lapide.

Α Ρ Ι Τ Κ Ο Φ Α Η Ν

Ἀρτεφάνης.

1578 In muro sedem 1) lapis radix 1,63 supra solem antequam inedificatus, cuius l. max. 0,32, a. max. 0,10. Litterarum pars superior nunc iofra est. Inscrip̄ta igitur incisa est antequam hic murus adificatus.

Δ Α / * 111 **

2) lapis radix in muro septentrionali c. 1,60 supra solem antequam inedificatus. L. max. 0,25, a. max. 0,12.

Σ Α Ρ Α Π Ι Λ
Α Η Τ Κ Α Τ

Χαρα[κτ] ε. Χαρα[κτ] ζωής.

1579 Columnæ doris abbas ebas hypotricholitis ex uno lapide excipita. Abas l. et cr. 0,385, columnæ dm. 0,26; altitude abas 0,065, exhib. 0,075, totus lapidis 0,29. Litterae a. 0,01 — 0,02.

Α Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Α Μ Ο Ι
Κ Α Ρ Τ Ι Δ Α Μ Α

Ἀριστοδάμος
Καρτιδάμα.

Homonymus, fortasse idem, Traiani imperatoris artista vixit: n. 324, a.

1580 Lapis volcanicus ruber formæ oblongæ, l. 0,97, a. 0,28, cr. max. 0,18. Litterae malas a. 0,03 — 0,04.

Α Γ Ν Ο Σ Θ Ε Ν Η Σ
Κ Ο Ι Ρ Α Ν Ο Υ

Ἀγνοσθένης
Κοιράνος.

Kognom̄s Ἀγνοσθένεος Clandit statuam faciendam curavit n. 473, a.

1581 Lapis calcarius a sinistra dextraque fractus,culus l. max. 0,43, a. 0,12, cr. max. 0,41, a. 1899. Literae a. 0,027—0,03

ΣΥΤΕΡΙΑ. α. η. Τριπλ[ίδι]ι
ΣΦΡΑΓΙΔΕΩΝ α. η. Θρησκευτικ[οι].

Triplite Sphragidion *triplite* *Threskioi*

1582 Lapis calcarius rotulus, culus l. max. 0,38, a. max. 0,23, cr. max. 0,18; literae a. 0,025—0,07.

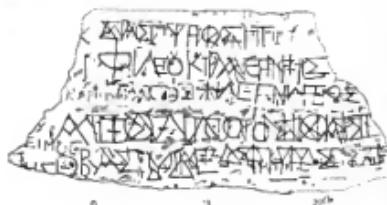
Ε Β Λ
Ο Ρ Ο Ε

Vix fuit [Ξ]ηρά; οὐτε, id quod nihil est.

1583 Lapis calcarius deformat, culus l. max. 0,35, a. max. 0,15, cr. max. 0,26; literae a. 0,02—0,03.

ΘΥΔΩΡΟΣ Θρησκευτικ[οι].

1584 Lapis rotulus, culus l. max. c. 0,59, a. max. 0,27, cr. max. 0,19. Varia nomina unum supra alterum incisa sunt. Imaginem ex ectypo delineavit M. Luecke.

Σύριος Ἀρρενός
Φεραπόντος - επιθυμητού
[Τελείων]
Ἀερολίθου[οι]
εργατικός.

Et alia nomina minus certa.
In eadem case et maxime in muris ipsa multa nomina incisa sunt, quae legi non possunt. Quae non recepi.

1585 In sacro cubiculi septentrionem versus siti lapidem insedificatum inventum calcarium, l. 0,62, a. 0,26. Continet permutia nomina unum supra alterum scripta, quae magram partem legi request. Dispersi in inferiore parte lapidis nomina magnis literis (a. c. 0,03) scripsum

ΠΟ ΚΕΙ ΔΩ ΝΙΟ Σ Ηρεμένεις

et supra minoribus litteris

Ο Υ Υ
Α Λ Ε Σ Σ Α Ν Δ
Ε Ρ Μ Σ Ν

Θρησκευτικ[οι]
Ἄθηνα[οι]
Ἐρμοι.

Littera et incertiora pesetereo.

1586 Columna a. 1,70, dm. supere 0,34, infera 0,38. Literae crassae obliter incise manu impedita; rae quas littere subtulit notari tenet et exiles postea addidit.

ΣΥΛΛΗΙ
ΤΥΧΑΣΙΚ
ΕΥΠΡΟΣΒΟΛΙΟ
ΤΛΥΤΑΥΓΙΑ(ΝΟΙΚΑΔΙ)
ταῦτα θρησκευτικ[οι].

Verba a. 2,02 (l. a. 1,62) — ταῦτα continet hancem hancem eius, qui veteri consimil, existimat. Vocativum nominis propriū Εὐθύη προferat Wilamowitz. Ad nomen Εὐπρόσβολον quod A. Wilhelm verbo οὐ προferat προferit cf. adiectiva συγχρηματοποιητικα συγχρηματοποιητικα.

1587 Lapis calcarius rotulus, qui in sacro fuerit; l. max. 0,49, a. max. 0,16, cr. max. 0,24. Literae tabula ansata inclinata a. 0,048. Prope eum inventus.

ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Dorothaea.

1588 Lapis calcarius a superiore? dextraque parte fractus, culus l. max. 0,39, a. max. 0,215, cr. max. 0,14. Literae a. 0,06. Effodi prope eum ad a. 1,574 supp. indicantur.

Α Φ Ρ Ο

Aphrodite.

1589—1592 In theatro a. 1899 effossis. Exscripti.

1589 Supra orchestrae zonam effosso larenum basis rectangle fragmentum, culus media pars excavata vetera superficie 0,05 profundior est. Literae a. 0,035—0,04.

ΔΟΣΙΟ

Dosis.

1590 In postica parte muri, qui ante scaenam romanam est, lapis est insedificatus, l. 0,52, a. 0,44, cr. 0,22, littera a. 0,01 (9)—0,03 (1).

† ΙΑΟ Ο Τ Π Α Τ Ο Σ
† ΙΑ Α Ζ Ζ

Φιλιππη[οι]
Φιλιππη[οι].

Nomen serpe inventum, v. indirem p. 243.

1591 Lapis calcarius rotulus sive oblongus, l. max. 0,46, a. max. 0,27, a. max. 0,22, litteris crassis obliter insatis a. 0,05. Effodi in theatro cavae superiori.

ΕΥΒΙΟΣ

Eubios.

1592 Lapis rotulus in theatro a. 1899 effossus, qui ex easam paulo supra diaram ruderibus delatus esse videbatur. l. max. 0,32, a. max. 0,11, cr. max. 0,25, litterarum a. 0,02—0,027.

ΠΑΙΔΑΝΙΟΣ

Paidanos.

1593—1601 In orientali orbis clivo iusta sedificium privatum a. 1500 effosum (Thes III 148 sqq. et tab. geogr. II C 5).

1593 Fragmentum marginis cymatii rotundii, cuius radius fere 0,50 sine videtur; l. max. 0,215, litterae a. 0,038.

ΑΝΤΙΚΩΛ

[Α]ντικώλεια

ΣΙΟΚΛΗΣ

Σιοκλης

1594 Lapis deformis, cuius l. max. 0,46, a. max. 0,22, litterae a. 0,025—0,045, muro septentrionali esse insertas.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Διονυσος

1595 Lapis fere oblongus muro insedificatus, l. max. 0,39, a. max. 0,10; litterae a. 0,012 (0)—0,016 oblongo inscriptae.

ΘΕΟΥΤΕΛΗΣ

Θεούτελης

Idem esse videtur, qui l. a. 1598 ibidem inventa commemoratur.

1597 Lapis fera oblongus, l. 0,225, a. 0,17, cr. max. 0,34, litterae magnis. Fuit fortasse in muro, ubi a destra sinistraque vixiles lapides alii litteras continuisse possunt cum hisce coniunctis.

ΚΑΡΤΙΔ
ΙΑ
ΙΠΠΟΚΡ

Καρτίδη
Ια
Ιππόκρ

Litterae Ι Α per verum I et 3 scriptae totius fere lapidis epistum ne-
cipunt.

1598 Lapis rotulus, qui in muro fuerit, cuius l. max. 0,44, a. max. 0,39, cr. max. 0,16. Continet nominis diversi manibus incisa. Vs. 1—3 maioribus, 4 qqq. minoribus et evanida litterae scripta.

ΧΡΑΤΙΝ
ΘΕΥΤΛΗΣ ΠΡΑΞΙΕΤ
ΣΩΚΡΑΤΙΔΑΣ
ΑΙΩΝΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΙΑ
ΛΟΓΟΤΑΞΙΔΙΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ

Κρατην.
Θευτλης. Πραξιετ
Σωκρατιδας.
(evanida incisa)

Vs. 2 T ultimum ex * correctum.

1599 Lapis ruber volcanius, cuius l. max. 0,48, a. max. 0,18, cr. max. 0,16, litterae a. 0,02—0,03. Nunc est mero ita insertus, ut superior pars infra sit collecta; sed vel ante intra murum fasces videatur.

ΠΑΣΙΧΥΝΑΛ

CL a. 1610 παρόντες Ηδερινοί, hand procul inventum.

1600 Columna sive basis cylindrica, infra cymatio ornata; a. 0,46, d. 0,30 et 0,115; litterae a. 0,022, ε. 0,035.

ΣΥΓΓΕΝΙΑΝ
ΠΑΣΙΧΥΝΑΛΚΤΟΣ

παρόντες
Ηδερινοί.

Videatur aliud lapis cum cymatio superiore impositus fasces, qui inscriptione initium continet. Ηδερινοί idem in inscriptione eodem loco laventa a. 1599.

1601 Lapis elongatus, qui muri fasces videatur, l. 0,58, a. 0,27, cr. 0,20, litterae a. 0,035—0,04 simplices et profundae. Effodi in muro holerno supra easam ad n. 1598 sept. indicantem.

Κάεων.
= = =
= = =

1602—1604 Lapidés in casa illa aenioria aenatis (Thes III tab. geogr. B 4 infra) a. 1500 effosum, ubi novissim trigesima nona p. Chr. n. saeculi inventi sunt. Exscripti.

1602 Lapis oblongus, qui in muro fasces videatur, l. 0,30, a. 0,135, cr. 0,19. Litterae a. 0,02—0,04 male incise.

Αριγναστος
= = =
Αινεας.

Vs. 2 incertos; fortasse enim somnia super altero incisum.

1603 Lapis superbus, a dextra et inferiore parte fractus, cuius l. max. 0,23, a. max. 0,22, cr. max. 0,29; litterae simplicibus a. 0,022—0,028.

Σωτελ.
Βαλεντινος.

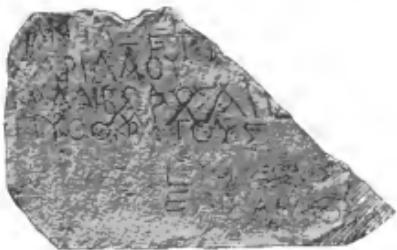
Βαλεντινος Σωτελος est n. 350, et aliquato antiquior.

1604 Lapis, qui in muro fuerit, deformat, a sinistra (dextrisque?) rotundus; l. max. 0,22, a. max. 0,13, cr. max. 0,10. Litterae diverse formae et altitudines.

ΑΙΝΙΖΑΙΤ
ΥΛΕΩΝΙΜ
ΝΙΚΟΣ
ΔΡΙΚΟΣ

- αντιν
[Αρχηζαν], "ια =
[Βαλιζαν].
[Αρβιζαν].

1605 Lapis calcarius excoletus, qui morti fuerat, a dextra moxias, l. max. 0,35, a. max. 0,21, cr. max. 0,21. Effodi a. 1902 apud S. Stephani ecclesiam. Continet nomina diversis temporibus incisa.

[B]ιοντ[ηνος]	E - - -
Χαροπ[ηνος]	[E]π - - -
	Ἀργει[ηνος]
Καλλιθέας	E - - -
Πολυπότας.	Ἐργαζε[ηνος].

Bon[ηνος] codem compendio adhibito cf. n. 666, 1 et 335 B a. 111 (deleta) Μελίτην[ηνος], καὶ νικητὴν δὲ Ἰαννίτην[ηνος] et n. 1403. | Καλλιθέας (potest etiam Χαροπήνη fuisse, media enim pars littera A | Ηλίθεας Πολυπότας = n. 682, s. 729 III, 758.

1606 Fragmentum a. 1902 prope S. Stephani ecclesiam effossum; l. max. 0,92, a. max. 0,36, cr. max. 0,225. Exscripti.

A P A X	Er]ηρά
- A recut	- - -

1607 In rupi ad moxias Prophetae Eliae radens, 0,25 supra campus vicinos litteras angulis a. 0,15—0,16, cr. 0,09. Locus appellatur τὸ Τερψίδον τὸ Μεραρέ τὰ Καρύαι; sparsit versus orientem. Exscripti a. 1902. Imaginem loci habet Thes I 24 fig. 10.

K O P O I E O C	Kαρύαι.
-----------------	---------

Dificile est definire notatum; potest vel alterius a. Chr. n. saeculi esse.

PARS OCTAVA.

MONUMENTA SEPVLCRALIA.

762—817 Multa ex his repedit et commentariis illustravit H. Dragendorff *Thera* II 103—112.

666 (SGDI 4815). Blattio hoc ferre videtur, id quod via credo. Cf. p. 292.

762 (SGDI 4808). Αὐτομήνας non appellavit esse cum nomine "Festivus consanguineus, sed nomen inde cœnabili Blas, quod manus diverse essent.

1608 (post n. 767) In regione Τερψίδον quae vocatur in rupi. Effodi Ther I 1899, 506 (cf. p. 158 adu. 3) imaginem a F. Wiskie delineantem. Anno 1900 ipse vidi et tunc integram esse intellecti.

ΤΑΡΡΩΜ	Ἄργαρος.
--------	----------

763—766 (SGDI 4809—4812).

— — — — —

767e (SGDI 4815).

768, 769 (SGDI 4814, 4816).

774 (SGDI 4817).

787 (SGDI 4818).

771—815 Formulis ex his deponit Blas SGDI 4822, 4823, 4824.

792 (SGDI 4819). Cf. Rechel *Hesperia* XXXIV (1896), 401 adn. 1.

1609 (post n. 795) Tabula oblonga lapidis calcarii, a. 0,40, l. 0,57, er. 0,185. Effudit E. Pöhl a. 1902 in Selladae q. v. fascibus meridionalibus, sub monte *Neračtev*, in sepulcro dacorum puerorum. Ed. idem *Abh. Arch. XXVIII* 1903, 86 fig. 65. Vidi.

Nomina.
Nomen.

Ad nomen Nomen cf. n. 243.

1610 Eodem loco in roupe. Ed. idem I. L. 88 fig. 16. Vidi.

0 40 Cm

Nota B ante v et hic et n. 890 in nomine *Terpejolus* omisum.

796 (SGDI 4820).

1611 (post n. 798) Stela rufa lapidia calcarii in meridionali Selladae clivo inventa. Exscripta a. 1899 m. Iulio.

M O 1 0 9

B D o.

1612 = 799 (SGDI 4821) Lapis est ingens et deformati volcanici, a. c. 1,40, in ipso logo Selladae, proximam clivo montis Proprietatis Eliae. Literae a. c. 0,12 obliteratae linea oblonga circeta. Media pars detrita. Prost Rossum et Weilium primorum vidi a. 1903 una cum Wilmowitzio.

Tertia littera quae literae F species pro se fert apud Rossum, quanquam P interpretatio est ipsa vir doctus, iam in Weilii imagine litterae z similia est, nec potest aliud quidquam nisi z fuisse. Deinde Y Ross, Y Weilii nos nihil nisi lacunam vidimus. Unde *sa[pi]ce* restituere audeo, nomen Therse uitatum.

1613 (post n. 807) Mensa sepulcralis, l. 0,32, a. 0,14, er. 0,22, similia lapidis n. 775, qua de forma cf. Dragendorff *Thera II* 107. A sinistra pes unus, a dextra duo. Inventus n. 1903 in Selladae ingo Potheus Metropoliis et Menses Therae donavit. Exscripti.

X H P S A M Xepis.

1614 (post n. 809) Fragmentum tabulae (mensae sepulcralis rufi?), eius l. max. 0,23, a. max. 0,28, er. 0,105. In Selladae inventum nobis in Evangelium ecclesiam a. 1902 auctis Constantius antiquitatem custos. Imaginem delineavit Luebke, ectypo exemplarique mens eius.

- recto.

0 25 Cm

1615 (post n. 809) In fascibus meridionalibus, quae n. ingo Selladae dicto oritur, infra Artemidorii uram Diana Pergaeum dedicata, stela magna a. plus 1,35, l. 0,75 — 0,80, er. plus 0,90 adhuc in situ est. Exscripta a. 1899. Imaginem ad ectypum fidem exemplarique mens delineavit M. Luebke. Sepulcrum propinquum a. 1900 effudit A. Schiff. Ed. H. Dragendorff *Thera II* 1903, 235.

0 10 20 30 40 Cm

- peripha.

1616 (post n. 817) Tabula (tpicea?) lapidis nigri volcanici oblonga, l. 0,40, a. 0,11, er. 0,32. Effossa est in oppido Φρατού, quando antiquitatem Musei fundamenta facta sunt. Tamen alibi olim delata et postea homo condita esse potest. Imaginem ectypo apographoqua meis usus delineavit M. Luebke.

Hperphane.

0 40 Cm

822—825 Multa ex his habet Blas SGDI 4824.

1617 (post n. 827) Stela rudis, cuias l. max. 0,16, s. max. 0,26, cr. max. 0,06, effossa a. 1900 inter colubrum parvum e regione portae, quae in sedicium magnum (Thera III tab. geogr. II A 6 infra ad dextram) dicit. Literae a. 0,017 non male incise, sacculi fortasse alterius a. Chr. n. sed semidivitiae.

1618 (post n. 827) Stela superne fracta, infra cynatio (cum dente) ornata, l. 0,29, s. max. 0,33, cr. max. 0,08; litterae satis bene incise primi fere a. Chr. n. sacculi, a. 0,01; effossa a. 1900 in sepulcro, quod est in septentrionali moxie Prophoritis Eliae clivo, in regione Ilympos. Cf. H. Dragendorff Thera II 270.

ΝΕΟΠΤΟΔΕΜΟΣ
ΝΕΟΠΤΟΔΕΜΟΥ

Nestorides
Nestoridou.

829 (SGDI 3825).

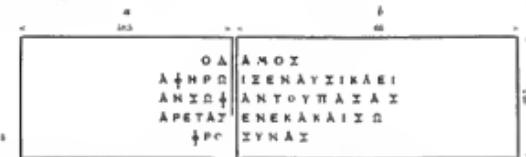
1619 (ante n. 831) Lapis calcarius, a superiori, dextro, inferiore, posito intertusus, l. max. 0,27, s. max. 0,22, cr. max. 0,18; litterae elegantibus alterius a. Chr. n. sacculi, a. 0,025 (2)—0,034; effossa a. 1900 in via, quae a principali via ad sediculum illud in summo monte situm (Polemeseum?) ducit. Exscripti.

832 Lapidem pro Theraco ediderunt Ross inscr. sy. Ined. 2174 (Rangabé dat. Iol. 2002; ega IG XII 3, 632; SGDI 4826); pro Attico contra Pittakio Ep. apgr. 1853, 1525 (Rangabé Ant. hell. 1896); Kumanodes "Terr. frigg. 1809. Theran optimi iure protulit U. Koehler IG II 3098, qui littereum indebet a more Attico diversam dicit. Athenea in Museo Nationali mihi ostendit A. Wilhelmi.

835 Imaginem dedit H. Dragendorff Thera II 68, 27 fig. 228. Epitomae idem facere potest qui Ptolemei Philontetos interrumpitur n. 327, 154.

1624 — 873 Ed. iam Bull. Inst. 1856, 108. Sunt lapides duo oblongi, marmoris caerulei, l. 0,505 + 0,66, s. 0,235, cr. 0,20 et 0,22; litterae apieant a. 0,025. Athenea in Museo Nationali dessu invexit et exercitauit I. de Pruss. Statuue dimidiatu imaginem dedit O. Beuendorf Ost. Jekovici I 1898, 4 fig. 2.

Vx. 2 nos est ἀπορίζει λυθήσαντο. 3 ΠΑΧ correctum; primo ΑΡΕ incisum erat.

1620 (post n. 836) Basis oblonga (?) infra cynatio ornata, l. 0,43 — 0,41, s. 0,28, cr. 0,27. Superice pars excavata est, fortasse recentiore scita, ut lapis albus in usum adhiberetur. Inventa est enim a. 1900 in forica; cf. Thera III 150. Litterae elegantes quarti s. teriti a. Chr. n. sacculi a. 0,016 — 0,023. Exscripti.

1621 (post n. 837) Stela lapidis calcarii supere fracta, infra cynatio ornata, cuius l. 0,28, s. max. 0,20, cr. 0,145, litterae negligenter incisa a. 0,015 — 0,02. Exscripti a. 1895 in agro regionis Ilympos paulo antea effusam.

1622 (post n. 839) Vas fistile a. 0,27 (praeior cupaculum), assibus repletum, litteris simplicibus a. 0,018 — 0,022 obliter incisa; a. 1900 in sepulcro regionis Ilympos ad clivum septentrionalis montis Prophetarum Eliae effusum. Exscripti. Imaginem dedit H. Dragendorff Thera II 270 fig. 161.

ΝΙΚΟΤΕΑΣ Νικοτέας (qua frater in -α).

1623 (post n. 849) Lapis radiis, cuias l. max. 0,47, s. max. 0,215, cr. max. 0,18; litterae obliter incise a. e. 0,05, Y 0,05. Ex regione Seladas a. 1903 in Evangelium attulit Constantinus antiquitatem curios.

ΠΑΟΥΤΙΩΝ Ηλιόπολις.

831 Imaginem dedit H. Dragendorff Thera II 67, 25 fig. 227.

833 Timulus non est sepulcralis; recepi inter marm. n. 1349.

844 (SGDI 4827). Alii commemorant Blas in nota ad hanc inscriptionem.

872 (ex Rosso habet Le Bas Rev. arch. III 18-46, 284).

Ο διάφορος θερανούσας ονομάζεται Σερβίον καί τοπίον αύτης ονομάζεται παλαιόν σημείον.

878 (*SGDI* 4825).879—880 Nonnulla exaripit Blas *SGDI* ad n. 4825.

1625 (post n. 885) Basis oblonga superne excepto latere postio cymatior ornata. L. 0,55, a. 0,54, cr. 0,41; littera a. 0,018, in extremitate paribus paulo crassiores; puncta spiribus ornatæ. Effodi a. 1900 in audi-
ficio, quod est prope istam locum iugis Sellida appellati.

Ο ΔΑΜΟΣ
ΑΝΤΙΒΙΩΝΑΒΡΙΑ
ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΝ
ΗΡΩ

Ο δαμος
Ἀντιβίωναβρίη
Δακεδαίμονιον
Ἥρω.

Idem homo occurrit a. 1299, 21.

1626 (ante n. 886) Lapis rufus calcareus, cuius L. max. 0,74, a. max. 0,23, cr. max. 0,18. Litterae crassas a. 0,04—0,07. Artus fortuisse non tunc sera est quam nonnullæ formæ indicare videantur; immo propter e. in epigraphis scriptis aetate Christiana aliquanto antiquior esse potius est. Inventus est prope locum Kastri in agro, ubi putatur sibi, m. Iulio a. 1899.

Α ΒΑΤΟΝΗ ΗΡΩΙΣ
ΚΑΣΦΕΡΕΒ ο ΑΛΑΣ

Ἄβατον Ἡρώιον
καὶ Φερέβαλας.

Ex hoc monumento concluso inscriptiones a. 453—455, quae Ἡρόες exhibent, sepiusque esse. Unde vel magis probabile sit gravis Ἡρόες in christianum ἀγγελιum commentatio a. 455 facta.

886—932 Peius exaripit Blas *SGDI* post n. 4828.

1627 (post n. 887) Basis oblonga lapidis calcarii calcarei, l. 0,205, a. max. 0,24, cr. c. 0,26. Littera a. 0,032. Vidi a. 1899 in agro regiosis Γαλάθαι dictæ, in septentrionali montibus Prophetæ Eliae silvo paulo aste effossam. Exaripit.

ΑΡΓΕΙΑ
ΗΡΩΣΣΑ

Ἄργεια
Ἡρωσσα.

1628 (ante n. 893) Stola lapidis calcarii exarculi, l. 0,205, a. max. 0,28, cr. max. 0,15; infra fratre, a posterior parte rufa, anaglyphe vici in lecto recubantis et pueris ante lectum stans quae viro palorum (?) porrigit ornatæ. Litteræ minima serua aetatis. Exstat Athenæ in sala Musei nationalis. Ed. et Therse attribuit A. Wilhelm *Eph. d. P.* 1901, 57 sq., cf. *Hermes* XXXV 1900, 670. Exaripit.

ΖΩΩΙΜΟΣ ΜΕΤΑΤΟΝ
ΔΕΣΠΑΤΩΝΤΟΝ ΝΕΝ
ΝΟΝΙΑΜΟΝ ΑΓΗΡΟΙΕΑΝ

Ζωωιμος μετα τον
δεσπατων τον νεν
νονιαμον αγηροιεαν.

Vs. 3 IAMON non FANON (Wilhelm).

893 Imagines dedi Thera I 179.

IG XII 3.

1629 (post n. 896) Stola lapidis calcarii infra delecta aitionem (cum rossâ et tribus aerotribis) et anaglyphe mulieris in lecto recubantis ornata. Ante lectum mensa stat. Sistens L. 0,28, a. max. 0,315, cr. 0,10. Litteræ minima lecta difficiles.

ΣΥΤΥΧΟΣ ΤΗ ΘΕΑΤΡΟΥ
ΘΡΑΗΙΝΟΚΑΙΑ ΚΑΛΛΙΟΠΗ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗ

Εύρυξε τὴν θεὰν περι-
γένετο θεοῖς εὐηγένειαν εἰρηνή-

902 Cf. *Bull. Inst.* 1856, 108.

905, 906 Imagines dedi Thera I 179.

1630 (post n. 932) Stola marmoris albi, altissimæ cum rosa ornata, L. 0,355, a. 0,33, cr. 0,04. Gonos invento a. 1905, a Georgio Karologlio Museo Theræ donata. Exhibet quatuor homines (parenes et duos filios?) in lecto recubantes; ante lectum mensa est. Literæ pessimæ. Imaginem extypo vero vobis delineavit M. Luecke.

αρχαιοτέρη μητρὸς της Θερας

L. e. αρχαια την θεηνηνες γονια?

Marmoratior R. Well.

1631 (post n. 909) Stola marmaria albæ, l. 0,27—0,29—0,31, a. 0,66, cr. 0,08, anaglyphe mulieris sedentis in sinistram partem conversa ornata, sine quam mulierem puer (?) stat mensa mensam perterritus dubius manus tenens. Inscriptiones costant duas, primam, crassis et malis litteris scriptam, alteram ex illibes et minusribus. Exstat Pirae peres Delendas medicis videtur.

ΖΩΩΙΜΟΣ ΜΕΤΑΤΟΝ
ΔΕΣΠΑΤΩΝΤΟΝ ΝΕΝ
ΝΟΝΙΑΜΟΝ ΑΓΗΡΟΙΕΑΝ
Σ Α
ΕΠΑΓΓΑΓΑΟΣΤ
ΑΥΤΟΥΟΙ ΕΠΙ ΑΙΓΑΙΟΝ
ΑΦΡΙΔΙΑΝΑΙΑΝ

* * * * *
[πε]ρι την ιδ[η]-
[ε]γκριμον
[ε]γκριμον
* αρχαια
την
κεραμ[η]ς την
αντην Στην[η]δ[η]μον
λαφιρ[η] = αρχαιαν

Vs. 2 litteræ Σ και Τ redidunt ministræ. 7—9 litteræ angulari pessimæ scriptæ typis male reddidunt.

910 CY. G. Kalbel *Bk. Mus.* XXXIV 1879, 184, 264a, qui verba νέρν
το μεγάλην φέρει] tamquam ex noto aliquo carmine cista prose
orationi media interposita' esse censet, sed unde sumpta sit, nescit.

1632 (post n. 917) Fragmentum haud scis quando et ubi inventum.
Littere crasse a. 0,03—0,05. Exscripti a. 1902.

versus

ΜΥΡΤΙΑΟΣ
ΝΕΥΝΒΙΟΝ
ΓΑΟΣ

Μηρύδας
τρίπλην τούρδας
[τριπλην τούρδας]
[τριπλην τούρδας].

1633 (post n. 919) Stela superne mista, lapidis communis. L. 0,37,
a. mas. 0,35, cr. mas. 0,08 anaglyphe pessimo creata, quod duos
homines in lecto reuelantes et una lectura mensam et aram(?) re-
presentant. Littere malae. Exscripti Phrasē apud Delendas medicī
viduum.

ΖΩΓΗ Η ΠΑΘΕΙΑ
ΥΟΝΑΦ ΙΩΑΝΝΙΚΕ

Ζωη[η]νια . . αιτη . α.
ιωναφ . ιωαννικε.

Vn. I voluit 'Εκ[η]μεν[η]νι vel aliud nomen.

1634 (post n. 921) Tabula marmorea, cuius in parte aduersa inscriptio
recensent est (A), in alia latera reliquiae tituli antiquioris (B) multo
melius incisa. Phrasē apud Albium non Galliam protinus viderat
qui ed. P. Vidal-Labiosa *Bew. arch. XXII* 1870/71, 287.

A ΣΕΜΝΟΣ·ΕΩ
ΤΗΡΙΧΟΥ·
ΝΕΟΣ ΤΕΛΕΥ
ΤΩΝ ΗΡΟΣ
6 ΓΛΥΚΥΤΑΤΕ
ΜΗΤΡΙΕΗ
ΤΥΧΗΔΙ
ΧΑΙΡΕ

A Ξίνει λα-
ρηγόν
οίς τελε-
νός ήρω,
γλυκυτά-
της ητή
τυχήδη,
χαιρ-

B ΧΑΡ
ΣΩΣ
ΗΕΙΡ

B οδοντον.

1635 (post n. 925) = add. 1266 Anaglyphum in duas partes fractum,
superne mistum, artis pravae, quod tres viri stantes exhibet; a. 0,175,
l. 0,31. Emporiū inventum, a Barberego Museo attico donatum. Ed.
v. Sybel *Katal. der Skulpt. Athen* 1881, 813. Edidit ex Welterniū schedit,
qui inventarium societatis archaeologicas graecas et imagines phot-
graphicām adhibuit.

Ι Μ Σ Ι Μ Ο Κ Α Λ Ε Π Ι Κ Η Σ Ι Γ Τ Τ Α
Ξ Δ Υ Τ Ω Ν Θ Υ Γ Ι Τ Η Η Λ Κ Α Μ Ν Η Ζ Α Ν

[Ξ]ινασαι ένειρεν[ε]ινον[ε]ινον[ε]
ξινασαι ξινασαι ξινασαι ξινασαι ξινα-
σαι ξινασαι.

933—973 cf. n. 455, 1056, 1057. Tractavit H. Achelis *Sporren des Ur-
christentums auf den griech. Inseln* (*Zettelche, für die neuest. Wiss.* I 1800,
85 squ.). Cf. Thera I 180 sqq.; III 190; *Festtage, für O. Hirzelfeld* 1903,
87; O. Hartack *Mission und Ausbreitung des Christenthums* 1902, 48f;
H. Dragendorff *Thera II* 68 sq., 209 sq. Imagines lapidum n. 940, 944.
947 a Lubkin delincentes habet Thera I 180; n. 944 Thera II 68, 32
fig. 229.

1636 (post n. 934) Inter Homīi scholas apud Academiam Borussianam
conservatas.

ΑΝΓΕΛΟΣ
ΤΥΧΟΝΟΣ

Μηρύδας
Τυχόνος.

1637 (post n. 937) Inter Homīi scholas apud Academiam Borussianam
conservatas.

ΛΓΓΕΛΟΣ
ΦΩΝΙΚ
Λ Κ

Μηρύδας
Φωνίκ
(λον).

PARS NONA.

INSTRUMENTVM DOMESTICVM.

1638 (ante n. 977) Lapis niger volensium formae ovalis. Pars basi parva deest, sed quis forma aquilina est et congruere facile et satis certa via resitus potest, quia facta calcinatio inservit pristinam pondus 7168 grammatum, quae hodie diuersa, falsa demonstravit P. Winkel. Continet inscriptionem duas, unam antiquioram saeculi fere sexti, et super eam ornamentum simplex linearum curvarum; aliam recentiorum in latere postero. Edidi *Hermes XXXVI* 1901, 113 sqq.; cf. C. F. Lehmann *ibid.* 115 sqq.

Hoc septem minarum pondus indicat ($7 \times 9 = 63$). Mina est antequam: $\frac{7168}{7} = 1024$ gr.

$$B : E = 16.$$

Hoc sedecim minarum pondus significat recessioneum (63 = 1 talentum). Mina est: $\frac{7168}{16} = 448$ gr.

978 (*SGDI* 4829). Cf. *Hermes XXXVI* 1901, 114, 2. Septem minas non sunt pars talenti antiqui, quod novaginta trium minarum erat.

1639 (post n. 978) Fragmentum lapidis calcarii a. 1899 hanc actio quo loco effusum, l. max. 0,16, s. max. 0,115, cr. max. 0,07. Exscripti.

Σ Η Η Η Η

Littera dextra aut Η aut Μ fuit.

Fortasse fuit [Ιερο]ι[α] a. [Αριστο]ι[α] saeculi ιων. I. e. $\frac{9}{12} = \frac{3}{4}$ saeculi τριημερος. *Hermes XXXVI* 1901, 113 sqq.

1640 (post n. 980) Globus lapidis rubri volensi, cuius circunf. 0,43, pondus 3,5 kgr., effusum a. 1899 in cubiculo maiore aedifici magno, quod a Ptolemaeorum gymnasii meridem versus situm est (*Thera II* tab. geogr. II B 8). Littera profunda et simplicia a. 0,033—0,035. Edidi *Hermes XXXVI* 1901, 114, 4; cf. C. F. Lehmann *ibid.* 115 sqq.

T P H C M N ΤΕΡ ΙΩΝ με(ν)

986 (*SGDI* 4830).

1641 (post n. 986) 'Auf dem Boden einer kleinen geometrischen Ölvasche mit Dreiecksverzierung' (n. 0,15). Exscripti a. 1892 in Museo Theran sed iam a. 1896 vas inventum erat.

ΕΙΩ

988 Cf. H. Dragendorff *Thera II* 62 sq. Eg. 216, 217.

990 (*SGDI* 4831). Cf. H. Dragendorff *Thera II* 33.

1642 (post n. 994) Inferior pars vasis rubri, cuis maior pars defracta est, littera habet sinus eleganter incisa, quarum imaginis ad ectypum exemplarique mei fidem delineavit M. Luecke. Effodi a. 1899 in mortuionali theatri caues.

Ιερο[ια] Αριστο[ια] Η

Ιερο[ια] Αριστο[ια]

Ιερο[ια] Αριστο[ια]

Ιερο[ια] Αριστο[ια]

Ιερο[ια] Αριστο[ια]

1643 (post n. 994) Fragmentum vasis coloris rubri, cui linea rubra inscripta sunt. Litterae saepe profundis saeculi fere alterius p. Chr. a. 0,011. Annis a. 1902 Constantinus antiquitatum cusion ex urbe antiquis.

Μ Α Η
ΠΕ Α Ζ ΗΠ

Μεγαλ[η]-
πλακ[η].

995—1004 Amphora bona sylluges consilio vase exclusive proprio operi destinata sunt. Annis 1899—1902 possum inventum: 6 cum ostio sacerdotum Rhodiorum, 5 Cnidias, 3 Amorginas (AMOP), 12 de quibus nihil certi dico. Iam igitur tenetum Theran inventus 7 cusion sacerdotum Rhodiorum, 8 Cnidias, 3 Amorginas, 18 dubius.

1644 (ante n. 1005) Mamelium ερυθρόν supra caput damnosus barball. Commemorav. H. Dragendorff *Thera II* 82.

ΕΙΩ ΤΑΙΩΗ

1645 (ante n. 1005) In mamelio ερυθρόν supra damnosus caput corona hederae ornatum. Effodimus a. 1899 in theatro; cf. H. Dragendorff *Thera II* 82.

Ερυθρόν

Cf. 'Ερυθρόν' Daigv. n. 638 b 9. Post e. vix illa littera fuit.

1646 (post n. 1006) Lucerna felina a. 1900 in urbe effusa ornamento simplicibus et radibus.

Domestis
X O Y.

Perpetua ignis Rossi lectiones veram in *Assumptio* corrixi n. 1006.
Medus circulus ornamentum est.

1647 (post n. 1007) Lucerna felina cum imagine pastoria, qui arietem ad aram ducit, dextram tollit (adornata?). Literarum extremitates metallicis ornatae. Museo Therese a. 1902 donata Sophronius monasterii Prophete Elias leguminos. Exscripti.

Kpērē-
vēt.

1648 (post n. 1008) Lucerna inventa in Nicola Karasolengi agro inter vias Bišávar et Marzrapas supra ecclesiam S. Paraskevas sito. Attulit mali homo quidam. In parte adversa mulier excepit circulo nuda lasson frigida sive cibis repletam ursi (?) porrigit. In parte postica inscriptio

Hip̄is̄au
e.

CL. G. Teclouren *AE* Mysk. Ost. XIV 1894, 31, 70. «auf einer kleinen
Lampe mit oktogonaler Darstellung; gefunden zu Constantia» [i.e. Tomia].
«Im Prinzipiat». «TIEPOOY wohl Hip̄is̄au statt Hippis̄au».

1649 (post n. 1013) Lucerna Empori apud Zachariam demarellum conservata, quae Perisse inventa esse feruntur. In parte adversa image est obscuræ viri et mulieris statutum, et supra eos inscriptio A. In parte postica inscriptio E. Exscripti a. 1900.

A A N A P I
N

M P E I O D Y
M

Asperge L. e. Asperges, Lazarum, nomen femininum.

1650 (post n. 1013) Lucerna a. 1900 in urbe effusa.

T I A
A

D E M O N I A N E
... m. e.

1651 (post n. 1013) Integra ruderis a foro delapes a. 1899 effodimus lateri eocli fragmentum, cuius l. max. 0,06, a. max. 0,25. Interna elatiae a. 0,017—0,02. Exscripti.

T A B
...

CL Schuchhardt *Inscr. von Brynos II* 642 et quae ad Duveldelli commentationem adnoterimus Ther. I 254 ad. 26; III 113.

PARS DECIMA.

VARIA ET INCERTA.

1652 (post n. 1017) Lapis rufulus volcasinus a dextra sinistroque fractus, l. max. 0,18, a. 0,14, cr. max. 0,15. Literarum recti aut quatuor a. Chr. a. asceruli a. 0,10. Inventum Constantiopolis antiquitatem curios a. 1902 apud Christi ecclesiam (vide de ea n. 432). Exscripti.

1653 In superiori urbis parte prope clivum occidentalem a. 1900 effodi fragmentum lapidis nigri volcasini, l. 0,36, a. 0,16, cr. max. 0,19.

— obscuræ —

Sensus obscures.

1654 (post n. 1024) Lapis oblongus a dextra et postica parte fractus, l. max. 0,69, a. 0,11, cr. max. 0,74. Interna horae a. 0,025—0,027, secundæ prime a. Chr. a. non antiquiores. Effodi a. 1902 in mare recentiore prope epheborum gymnasium, infra murum magnum in-sedificationis.

... e. deus.

1655 = 1022 Denus invenimus a. 1900 P. Wilski, a. 1902 ego lota et ante eumtrum Στρέψα quod est a iugo Σελλήνη euonymum versus, sub arduis precipitiis Μεραβίου, prope coemeterium septimilii a. Chr. n. sancti quod effidit Pthli. Exscripti.

a) Litterae magnae a. 0,06 (0)—0,08 in septentrionali parte sniri.

9	16	31	144 cm
M I T O R O	T O X I T O R O M		
B R E C C			

i. e. Μάριος Βίρπι[ο] τοῦ Βίρπ[ο]ν νύσσα.

Unde et nosse conjecturare pars prolatior et Lemanianum frustis, quia illius se vidisse similavit, denus evanescit.

b) Litterae malas a. 0,03—0,045, ante introitum sniri.

N E I X I A
T O T O C

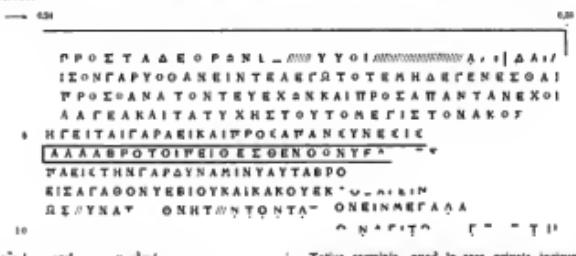
Nauvin
vésus.

c) Ante ante introitum natum versus, "über einer 2,40 lange, 0,30—0,40 breite Erdeunterstzung, mehr als 2 m über dem Boden der Höhle. Darunter schmale Einschlüsse". Litterae magnae et apicatae, a. 0,20—0,25. Exscripti.

½	1	A I	P	Φ. Al.	size	A.	H.
1	72	measured	in mm				

1027 CL. O. Jahr. Arch. Berl. 1847, 149, adn. 129. "Der Inschrift nicht zukenne möchte ich nicht mit Braun (Anhah XIII 19) als eines Epidemien für röm. Zeitalter, sondern als eines wichtigenen Zerf fassen."

1656 (ad n. 1034) A Lapis radix, qui lo more fuerit. L. max. 0,08, a. 0,11, cr. max. 0,30. In superioris lateris parte adversa 0,01 abscons sunt. Litterae bonae a. 0,07—0,01 circa annos 300 a. Chr. a. inclusa non videantur. Vg. 6 in natura scriptus. Formae A et A varianti. Effodi a. 1902 in edificio magno (Thera III teb. geogr. II A 6 infra ad dextram). Fragmentum B iam a. 1806 effodieram in foro et edidi sub n. 1034. Conserui a. 1902 in Museo Therese.

Πρός ταδε ορανι _ με ύπαρχη αἴσιοι πεταῖαι περιφέρειαι
ισονγάρυοωανειντελεγιτοτεμηδαγενεσχοαι
προσταδεορανι
ηγειταιγαραεικαίρροσαμακυνεσικ
ταλλαβροτοιριεσσερεοοντα
ταρικτηνταραψανηντατανταρο
κισαγαδονυτευοντακαικαρογεκ γυναικεια
περιφυνατ σημηνηντοτατ σημηνημεραδα
π Ν Α Γ Ι Τ Π Ο Σ Τ Η Τ Η

Totius carminis, quod in cassa privata incunabula fuisse videtur, cardo versatur in verso Euripideo Troad. 636; εἰ μὲν γνῶθισθαι τὴν Στρέψαντο λίγον (Wiliamowicz). Quidam vestigia fallicia restant. Vg. 1 i sive Lao, deinde 1 (postea inferior pars litterae π fuisse), uno lit., σ leviter, $\gamma\gamma\gamma$, τ (ste Y7), ι (ste 47), 5 litt., Δ certum, littera larga quae potius Θ quam N fuit, $\delta\delta\delta$, $\Gamma\Gamma\Gamma$. Λ est Λ , non Δ neque Σ ; Σ ; 6 littere ante lacunam Λ , Δ , Σ fuisse possunt. $\nu\nu\nu$ το λιγόν το εἰσέρχεται Π . Diels, σην το λιγόν το δημογειρίζεται Π . Keil, id quod reliqua inconspicuit bene correevit. Σ legit et supposuit Π . Diels extypo inspecto. || 10 exempli gratia suppedita Wiliamowicz.

1657 Lapis radix et deformat, cuius L. max. 0,28, a. max. 0,23, litterae a. 0,008—0,055(p), mox prope viam quae in sinuam urbis partem ducit septentrionem versus inadiecatum. Effodi a. 1900.

C I R	Δε-
P K I S	πα-

i. e. aut 'adiuva' aut 'afficio'. Utrumque perirent.

1658 (post n. 1033) Lapis calcarius oblongus, qui lo more fuisse videatur; l. max. 0,79, a. c. 0,45, cr. a. 0,32. In parte adverse phallus alias bipos licetum, qui in parte posteriori faciem habet humaram. Litterae serui imperatorum Romanorum. Effodi a. 1900 in via quae a cassa inscripione n. 1027 instig alcedinem versus dicit. Imaginem delineavit P. Wilski.

Supplementum wiliensis hanc reio quis mihi indicaverit. Neque enim multus significata esse videtur, quanscum habemus Eusebium Thereseum p. 204.

1050 — 1050 Praeter unum fragmentum alterum a. 1902 Phise in Museo inversi, cuius l. max. 0,195, a. max. 0,15.

In cyrillo: res. Θ res.	I res.
In ipsa stola: ΚΜΜΗ επ. Γ εν.	ΑΥ Χ ΑΙΔΗ
██████████ Α-	████████████████████

Unde haec intellegit:

Θ {ε α} /	Ι
λημ[η]μασάτι Τι[η]α]	
— + — τα	
— + A(mαsi-T) —	

1050 (post n. 3267) Lapis calcarius ossiferus a superiori dextra, posterior parte rotundus. Litterae saeculi feci ultimus aut primi inventus a. Chr. n., a. 0,011—0,013. Haec inscriptionem est: Δ in latere averso, Β in latere inferiore. Invenitus iam a. 1896, nunc in Museo depositus. Exscriptio a. 1902.

<i>A</i>	Δ Η Ν Ι Λ Δ Δ Λ Δ Δ Λ Δ Δ ΑΓ Π Ο Σ Λ Σ Α Π Ο Δ Δ Η Τ Ο Σ Α Y Τ Δ	[Δ[εύρειος δε][ιαδέσι?]
----------	---	-------------------------

<i>B</i>	Ε Α Π Υ Μ Μ Ο Α Π Ι Ν Υ Ρ —	Vt. I si p[ro]m. cf. SGD 3195 & 10. Carmen fuit Nymphe dedicata (B. Kell.). 2 μελε[ν?]. 3 Νοσ[θ?].
----------	--------------------------------------	---

PARS VNDECIMA.

THERASIA.

res.

In MVSEO THERAEO quod inde ab anno 1892 Phise est cum hi lapides tunc ali modi asservantur:

1) Ex his quos a. 1898 edidimus: 320—323, 327—329, 333, 335—337, 384—389, 391, 391, 413—415, 417, 424, 426—428, 430, 432, 433, 436—439, 443—445, 450, 451, 459, 461, 462, 466, 467, 469, 470 sinist. 492, 496, 501, 514—516 dextr. 521, 524, 536—539, 533, 625, 635, 637, 664, 674, 690, 694, 696—702, 703 dextr. 704—706, 708, 710—712, 714, 716—719, 721—723, 727, 732, 743, 751, 753, 763, 766, 769, 771—773, 775—788, 785, 788—790, 794—796, 802—807, 811, 812, 816, 817, 821, 825, 833, 850, 851, 862, 915, 928, 931—936, 939, 941, 944, 945, 952, 954, 958, 960, 962, 977—979, 980(?), 983—984

(credo omisit, quiesquam non semper notari). 907, 1000, 1004, 1020, 1021, 1034 et multa et insequensibus fragmenta a nobis a. 1896 effossa. 1050, 1053.

2) Ex lapidibus anni 1899, 1900, 1902 inventis: 1249—1296, 1301—1394, 1314, 1319, 1320, 1322, 1323, 1325—1332, 1352—1355, 1357, 1359—1364, 1366, 1368—1372, 1375—1377, 1380, 1381, 1383, 1385, 1396, 1399—1391, 1401, 1409, 1429, 1441, 1457, 1515, 1519—1521, 1523, 1524, 1527, 1529, 1543, 1547, 1603, 1611, 1613, 1616—1620, 1622. Praeter hos multi lapides quibus sibi nisi oenoma inscripta sunt.

VIII.

PHOLEGANDRVS.

1064 Cf. L. Huskyns Aberdall *Ciss. Rev.* II 1888, 225 qui coniectat vs. 5 ^ 1065 I teste, nomen mulieris sire λα[σά]η[ε] fuit sire Η[αρ]η[ε] desiderat à pro ḥa vs. 6 Ανδρα [μ]ια ιδη[η]την οιδη[η]την οιδη[η]την.

B. Kell.

IX.

MELOS.

[De Blaesi libro (*SGDI*) vide ad titulos Thesaurus p. 290.]

1075 (*SGDI* 4871). Imaginem columnae olim Nannoae, nunc Berolinensis in Museo Regio depositae dedit Watzinger *Arch. des. XVIII* 1903, 29 sqq. Censet in columna fuisse imponitam Minervae statuam coloribus pictam.

1076 (*SGDI* 4873). Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1083. 1084 (*SGDI* 4874, 4875).

1085. Imaginem dedit Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 76 fig. 7.

1086 = 1090 (*SGDI* 4876). Tintili dispositionem ex Bresii exemplari meliora restituit E. Michon *Rev. et. gr.* XV 1902, 31 cf. 25, 26, qui iconum de Veteris Melian origine et de titulis eis ex effossis quoniamque securitatem tractavit (cf. Furtwangler *Sber. Bayr. Akad.* 1892, 457).

ΕΠΙΑΝΑΣ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ
ΟΝΟΜΑΡΧΟΣ ΑΓΗΣΙΜΕΝΗΝ
ΕΡΜΑΙ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΕΙ

Modo tollendo sunt intervalla aut omnia aut erie major corum pars, verbis singulis intericta. Effoduntur a. 1827 Theodoreus Xenos in eisdem (nude) prope locum Veneris, i. e. in gymnas. De lapide traditur: 'J'ai trouvé les pieds d'une autre statue, qui étaient aussi placés sur un nombre plus grand ou moins et portait cette inscription sur le devant' (Xenos).

1091 (*SGDI* 4877). Tractati *Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq. De nomine Ζεύς cf. Bechtel *Hermes* XXXIV 1899, 407 adn. 2. Praeterea vide libros narretos de famosa illa Veneri nostro anno conscriptis et quae infra p. 336 ad n. 1091 adnotantur. Lapidem Parisi delatum esse ex variorum auctorum testimoniis conclusit E. Michon; nunc ubi sit, ignoratur.

1092 = 1092 (*SGDI* 4878). Basis aqua Minerva denso inventa et iam in Museo Louvre Parisie publice exposta est, cunctis enim Herma barbito. L. 0,46, a. 0,285, cr. 0,41. Literae horae quarti a. Chr. n. secundi, quales sunt n. 1090. In superiori basi latere foramen est oblongum, l. 0,205, cr. 0,17. Hermam pars inferior 1. 0,20, cr. 0,17; cunctis ex basi 1. 23. Edd. A. Heron de Villefosse *CR. Acad. Insér.* 1900, 405 sqq.; E. Michon *Rev. et. gr.* XIII 1900, 306 sqq.; cum imagine a Ch. Eimoto delineata (p. 330); S. Reisch *Chronique des archéologues* 1901, 139 sqq. et *Rev. arch.* XLII 1902, 215. Exscripti a. 1900.

ΗΕΩΔΩΡΙΑ ΑΣΤΡΑΙΑ ΙΑΙΑΙ ΧΤΡΑΤΟΙ ΕΡΙΔΙ

[θεό]στροβος Αμαρτέα Τε[μά].

Eid. E. Michon; Τιμη falso ex vestigis & Voutiero indicatis suppleverunt iure iam addubitaverat Blaesi.

1093. 1094 (*SGDI* 4880, 4881).

1095 Cf. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 60 sq. fig. 1.

1096. 1097 (*SGDI* 4879, 4883).

1103 (*SGDI* 4882).

1116 Lapidis originem Meliam addubitavi, cum Parisi monumentorum similier esset; vide ad n. 10 XII 5, 199; Paulus *Istoriæ Metropolitæ* [εἰδοντες αὐτὸν] | Επανοίκησι μετὰ τῆς Σπεριοῦ Ἐκσινού[τα] | Δεξιοπίτης, επειδὴ διετρέψας τὸ Πατέον | λαβόντα Μετροπόλιν καὶ Εκσινού, θαυμαζόντας.

1108. 1112. 1114 (*SGDI* 4884, 4885, 4886).

1119 Cf. S. Reisch *Rev. arch.* XLII 1902, 219.

1120. 1122 (*SGDI* 4887, 4888).

1168 (post n. 1124) Basis oblonga, l. 0,63, a. 0,72, cr. 0,52. Commemoravit D. Mackenzie *Journ. hell. stud.* XVII 1897, 129 sq.

... οὐκ ἀπείρια
ραβδοφόρος τοιούτος.

1125 Caput postea Albrecht inventum. Totius hermae imagines ad. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 74 fig. 6, cf. p. 61. 63.

1126 Herma inventus in mystarum aedificio. Imagines totius lapidis ed. R. C. Bosanquet *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 77 fig. 8, cf. p. 61. Cf. Kahlbaus, Κεράλας τοῦ πλατεῖαν ὅρουσα. 424.

1128—1130 (*SGDI* 4890—4891).

1131 Nomen Βατράχος delendum; est enim pars inscriptionis n. 1132, ut docuit Blaesi *SGDI* 4892.

1132 (*SGDI* 4922a) vide n. 1121.

1167 (*SGDI* 4916).

1133 (*SGDI* 4923).

1168 (*SGDI* 4922).

1134. 1135 (*SGDI* 4925, 4926).

1169 (*SGDI* 4923).

1140 Cf. *MBer. Berl. Akad.* 1843, 251 sqq.

1170 (*SGDI* 4917).

1149—1157 (*SGDI* 4907—4915).

1171 (*SGDI* 4925).

1161 (*SGDI* 4918).

1172 (*SGDI* 4926).

1163—1165 (*SGDI* 4919—4921).

1173 (*SGDI* 4924).

1166 (*SGDI* 4894).

1176—1186 (*SGDI* 4927—4937).

1663—1256 Multa ex his excerptis Blatt SGDI 4939.

1664 (post n. 1207) Stela cui subest deca, l. 0,35, a. 0,75, reperta in regione Käjaan littera magna et longa quarti a. Chr. n. aeculi, a. 0,03—0,04. Excerptis e. 1902 in vico Täverri apud Ennemuul Antonii f. Photonius, ab H. Scheukl et L. Sennic vv. dd. comiter adlatum.

Kritya.
Laiaγη.
Monos.

1665 (post n. 1212) Stela l. 0,30, a. 0,96, litteris bonis quarti a. Chr. n. aeculi a. 0,02—0,03, reperta in regione Käjaan. Excerptis a. 1902 in vico Täverri, apud Ennemuul Antonii f. Photonius, ab H. Scheukl et L. Sennic vv. dd. adlatum.

Nikos
Eptato.

1220 (SGDI 4939).

1666 (post n. 1225) == add. 1267 Anaglyphe a. 1846 Meli inventum. Ed. ex A. Condi schedis, qui Parisis in Bibliotheca nationali (Suppl. grec. 1079 = 17 recto) agraphon videbat.

Eufrosynē.
Nexrē.
Stexaiρē.

1667 (post n. 1225) == add. 1268 Tabula marmorea, l. r. 1,20, a. c. 0,73, tria anaglypha contineat hominem, qui in lectio recubat; sate lectio singuli pater etiam. Opus male factum. Sub anaglyphe sinistro inscriptio. In pavimento ecclesie S. Georgii, quae est in der unteren Stadt Molo (i.e. in porta Thessalonici?) a. 1817 delineavit Haller von Hallerstein. Imaginem apud Alexandrum Conre videt.

1237 (== CIG 9290).

1238 (== CIG 9298) Cf. Ross. *MBr. Berl. Akad.* 1844, 61 sqq.

1239 (== CIG 9289) Ubi vs. 6 [ei sic] n̄ rimor [n̄]r̄ n̄c̄r̄ è n̄o n̄ḡp̄m̄a tempora. Sed desperando est titulus restitutio.

1241 De Veneri statua et hermis una cum ea inventis vide annis imprimis doctiss. dissertationes: A. Héron de Villefosse *CR.Acad. Inscri.* 1900, 465 sqq.; Michon *Ree. et gr.* XIII 1900, 302 sqq.; XV 1902, 11 sqq. Equidem constat statuim Therapeionem 16 VII 1761 (*Hermes* XXXVI 1901, 305 sqq. 6).

Statua Therapeionis:

— — — — — Ε(?)πέρα Με-
[τερραγήλια επι] Μουσείο[ν]
νετράς μετ[έ πρεγόνια]

Statua Melis:

— μερές Μελού
[τερραγήλια επι] Μουσείο[ν]

musici certamvis vicecum, qui codens free tempore, i.e. circa a. 100 a. Chr. n. vieti. Quod si quis fecerit S. Rainach alli) casul deberi conset, non repugno, sed actio greceis peritis viris rem didicendam relinquo. Hidem Robertum secutus, qui iam libello *Fikere durch das archäolog. Museum der Univer.* Halle-Wittenberg 1892 n. 415 (1903 n. 559) rem paucis indicaverat, de Veneri statua eg. Quoniamque da a. 1691 nec nihil affirmare posse es, que Michon (I. L.) et Furtwängler (*SBr. Rager. Abh.* 1900, 708 sqq.; 1902, 456 sqq.) super expousuerat. Eiam si n. 1091 (vra. 2 ἀράβαν!) ad Venerem pertinet, id quod neque arque afflito, tamen aha laus statuaria pars asset, sed exedra circuata ita quae Veneri posita erat. De sententiis mea disseruit Lechat *Ree. et gr.* XIV 1901, 442 sq. atq. 4.

1242 Statua sicut Venus latens est "dona uae nicti" gymnesti scilicet. Cf. E. Machon *Ree. et gr.* XV 1902, 24. 26 ex Theodori Xesi et Brenti epistolis; Furtwängler *SBr. Rager. Abh.* 1902, 458. Falso Syria in se attulitrus E. H. Tschelkens (*Erotes*) *Sondierungen des K. Akademie der Wissenschaften, in St. Petersburg über die Ausgräbe des K. Wirk. Staatslicher Herrn von Koldke auf mehreren auslaend. Bodenkörper des K. Museums zu Berlin* 1852, 32 (inventit L. de Prati). De artifice eg. *Hermes* XXXVI 1901, 160 et IG V 160.

1244 Accurassatione ed. C. H. Bonapart *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 72 fig. 5 et tab. I.

1668 (post n. 1258) Fetet nota columnas alieci in mysterium domi tecum. Ed. C. R. Bonapart *Journ. hell. stud.* XVIII 1898, 78.

† 1 A

1669 Meli in S. Katili agro inter rudera oecidici publici, opere suo ornata, in [stola] marmorea. Ex ephemeride attica *Xapē* exercituum curvit simile miscit H. Schneider.

· Αγάθη Τεχνή.
νέ αυτού την εργασίαν Ε. Η.
Αριστοφ. Ουρανός.

Va. 2 Ε. Η. quid sit, dubium; an [i]n[u]t[er]o[us]?

1270 Bollo anfora di fondo nero con rappresentazioni piccole in bassorilievo d'una corona: sulla pancia del vase P sericeum incis. Ed. Parvanoglou *Bull. Inst.* 1868, 167.

ΤΥΧΩ ΔΙΟΤΕΙ ΕΙΣΙΔΑΙ Τυχώ Δεενδεδέν.

Forma litterarum falsa indicat esse nominativa in illius demissori. Amphora post Alexenrum Philippi facta, inscriptionem non separabilem esse, sed dedicationem (scilicet θεού) docuit Wilamowitz.

X. CIMOLVS.

1250 (Dittenberger Syll. 429; Michel 14; Wilhelm *GG.A* 1900, 14 plura atq.); Vas. 14 sqq. Αγέρα Λίσσα [Djebel-al-]: exponit M. Fraenkel *SBr. Berl. Akad.* 1894, 637 sq. Litteram δι la διπλή propriez quod precedit per assimilationem in e mutatum (ut tertium esse a lapidata) conset Ditt.

INDICES.

Insularum nomina illudem compendii indicata sunt, quibus in indicibus
prioribus usi sumus. Conferas p. 232.

Indices I—XII ad supplementum, XIII—XV ad totum fasciculum
spectant.

Nomina virorum et mulierum.

Quae nulla nota addita enumeratur, nomina sunt Theserae.

- Αἴσαν?* 1438
Αἴροις (Ανθετικοῖς) *f.* Καρπίου
1290, ss. 1625
Αἴρωντας Αγριόδεικος 1528
Αἴρωντες Αργείων Αυτοί *S*
1269, i
Αἴρωντος 1494, j. 1502
Αἴρων (Αυτοί) *f.* Αγριόδεικος *S*
1289, i
Αἴροι - 7 1498
Αἴρονται 1635
Αἴροντες 399, 1434, 1549
Αἴρονται *f.* Κρήτης *M* 1664
Αἴροντες (Κρήτες) *f.* Κλειστός
8 1273
Αἴρωνται 1549
Αἴρωνται 1558
Αἴροντες *f.* Κρήτης 1536
Αἴρωνται *f.* Β. Σπέρια 1505
Αἴρωνται 1495
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴροι - 1556
Αἴροις Βασιλείων πρέσβετοι
1298
Αἴροις 1419
Αἴρονται Επιτρόποι 1324
Αἴρονται 1496
Αἴρονται Βασιλείων πρέσβετοι 1306
Αἴρονται *f.* Θεοτοκοῖς 1304, 4
Αἴρονται *f.* Θεοτοκοῖς [1329]
1408, *f.* Θεοτοκοῖς 1524
Αἴρονται 1392, ss. [1308?]
Αἴρονται Αριποῖς 1440
Αἴροι - 1420
(Άγροις) δελφοί 554 = 1419
Αἴρονται Αιγαίνων 1550
Αἴρονται 1465
Αἴρονται *v.* *ind.* V.
Αἴρονται Κρήτης Αιγαίνων
Κρήτης διά τε όπεις 1406
Αἴρονται Βασιλείων πρέσβετοι
1407
Αἴρονται 1496
Αἴροι 1421
Αἴρονται Ταῦτα 1304, 7
Αἴροι - 1558
Αἴρονται διηγένετος [1297,
ss. 1298, 1299, ss.]
Αἴρονται 1528
Αἴροις 1502
Αἴροις 1602
Αἴρονται 1422
Αἴρονται *f.* Αγριόδεικος 1559
Αἴροις 1437 = 581
Αἴροις 1302, ss.
Αἴροις Βασιλείων 1302, ss.
Αἴροις Εργασίαν *f.* Χρηστίου 1308
Αἴροις Βασιλείων πρέσβετοι
1298, ss.
Αἴρονται 1585

- Αἴρονται* Δυτικοίρια Κρητεσσί *S*
1273
Αἴρονται 1496
Αἴρονται *f.* Κέρκυρας 1299, 8
Αἴροι *f.* Ιηδοίος 1304, 13
Αἴροι 1407
Αἴρονται Ηράκλειον Τερρανομού-
σαρίου 1314
Αἴροι 1484
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴρονται 1304, 1
Αἴρονται 1494
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴροι 1405, 1430, 1482
Αἴροι - *f.* Αἴροι 649, ss. 1529
Αἴρονται Λαζαρίταις, ε. Αγριόδεικος
Αἴροι - 1650
Αἴροις 1496
Αἴρονται? 1460
[Αἴρονται]? 1547
Αἴρονται (Μίλας) 1300, ss.
Αἴροις 1606
Αἴρονται 1620
Αἴροις 1585
Αἴρονται 1594
Αἴροι - 1573
(Αἴροις δελφοί), ε. Αἴροι
Αἴροι 660 = 1424, 8-Αἴροι 419
Αἴρονται Αιγαίνων πρέσ-
βετοι Θεοτοκοῖς 1309, ss. ίδem 1625
Αἴρονται Βασιλείων 1302, ss. 1302, ss.
Αἴρονται *f.* Φιλούρας 1304, 18
Αἴρονται Βασιλείων 1302, ss.
Αἴρονται Κρήτης οἰκουμένης 466 =
1390
Αἴρονται Χαλκίδης Αιγαίνων πρέ-
βετοι Θεοτοκοῖς 1207, 1298
Αἴρονται (Βεργίδης) *f.* Αγριόδεικος
1313 = 1356, 1388
Αἴρονται *f.* Αθηναίοις *N* 1282
Αἴρονται *f.* Εργασίαν 1304, 18
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴροις Βασιλείων 1302, ss.
Αἴροις 1578
[Αἴρονται]? 1416 *oīd.*
Αἴροις 1627
Μάρπεις Αἴροις? 1643
[Αἴρονται] v. Τελετηρίης
Αἴροις 1425
Αἴροις 1602
Αἴροις *f.* *ind.* *M* 1663
Αἴρονται θεοτοκοῖς Αιγαίνων πρέ-
βετοι Θεοτοκοῖς ίδem 1390, 1391 = 468, 467
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴρονται 1561
Αἴρονται Κρητεσσί [1503?], 1513,
1579
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴρονται 1302, ss.
Αἴρονται 1532
Αἴρονται 1564
Αἴρονται Μικρασίας Κάστοι πρέ-
βετοι Θεοτοκοῖς 1300, ss.
Αἴρονται (Βεργίδης) *f.* Αγριόδεικος
8 1274
Αἴρονται Βασιλείων 1302, ss.
Αἴρονται 1302, ss.
[Αἴρονται]? 1306
Αἴρονται Βασιλείων πρέβετοι Θεοτο-
κοῖς 1299, ss.
Αἴρονται Αγριόδεικος Βασιλείων
(ε. Β. Φίλας) *S* 1270
Αἴρονται Επιτρόποι νοῦ Αγριόδει-
κον πρέβετοι ή Βεργίδης 1402,
1403
Αἴρονται Επιτρόποι 1402, 1403
Αἴροις Βασιλείων 1302, ss.
Αἴροις *v.* *ind.* IV
Αἴρονται Αιγαίνων Βεργίδης
(επονεῖ Βεργίδης) 1333—1356,
1358, λέπτη 1345
Αἴροις Βασιλείων 1302, ss.
Αἴροις Επιτρόποις 1304, 18
Αἴροις 1510
Αἴρονται ιδοῦ πρᾶτος 762 *adv.*
Αἴρονται 1650
Αἴροις *f.* Διονύσεως 1409
Αἴρονται 1514
Αἴροις - Βεργίδης 1518
Αἴροις (Ι.) Διονύσεως 1405
Αἴροις (Ι.) Θεοτοκοῖς 1494
Αἴρονται Αγριόδεικος Βασιλείων
(Φίλας) *S* 1274
Αἴροις 1464
Αἴρονται 1476
Αἴρονται Βασιλείων πρᾶτος ή Β. Φίλας
πρᾶτος 1299, ss.
Αἴρονται Ταῦτα 1223
Αἴρονται *f.* Ταῦτα 1325
Αἴροις 1484
Αἴροις *f.* Κρήτης 1304, 8
Αἴροις? 1485
Δι- 1524
Δι- 1501
Δι- 1298, 22
Δι- 1298 (Τρίπολις) 1300, ss.
Δι- 1295 — 1415
Δι- 1340
Δι- 1392, 18
Δι- Λαζαρίταις 1302, ss. | 1302, ss.
Δι- = 1529
Δι- 1602, 18
Δι- Βασιλείων 1302, ss.
Δι- Βεργίδης 1297, ss. 1298
Δι- Βεργίδης (Ι.) Διονύσεως 1409
Δι- Βεργίδης 1516
Δι- 1517 *oīd.*
Δι- Βεργίδης Νέαρχος 1405
Δι- Βεργίδης Μαρκηδίας 1617
Δι- 1584
Δι- Βεργίδης Κάπηλης 1304, 18
Δι- Βεργίδης Θεοτοκοῖς 1298, 13

7. Varia quae ad respublicas graecas spectant.

ἀλεπτηρια 1314, 4
ἀναγράφεις 1298—1300
ἀνατολής Σφρ. 1394, σ. 1392, 1303
ἀνατολής Σφρ. 1302, 7
ἀνδρία μην ἀνατολή 1290, 11
Σεπτέμβριον 1651

γύναι, ιερεῖ δαι 1351, 1406—1409
ἡσπέδη 1402, 1403
ἱεροράκιον, λευκόράκιον *S* 1279
ἱερούλας στάση 1306
ἱερουλας *S* 1270 A 11
ἱερουλας (*Pekine*) *S* 1270 A 11

Ἑλλήν *p* 1271, 8. Ἑλλην 1294, 4
Ἑρμηνεία 1302
Ἑρμηνεία 1291, 19. σ. Διαδημητρίου Αρι-
1296, 27
ἱεροπλαστική της Ηλείας *S* 1270
A 11

νέας ε. πλ. XII
νέων *p* 1291, 1294, 1344
νέωντες 1299, σ. 1402, 1403
ἴσχυρος 1309
φίλοις δι 1298, 1 (Μάλινα)

V.

Res publica Romana.

1. Imperatores et eorum propinquai.

GAIVS CAESAR EIVSQUE PAR-
ENTES
Ἐκτίν Βασιλεὺς Αργείαν μένει
Τοῦ Κοινοῦ Σαλαμῖνος 1392
Ζεὺς Βασιλεὺς Γαρνητίς Κοΐνης
πονηρὶ Τοῦ Κοινοῦ Σαλαμῖνος
472—1393

CLAVDIVS
Τελείως Κλαύδιος Καίτης Γερα-
νίας Ακραπίνης ή γερανίας αν-
θετική μην επονημονία 1295

VESPAIANVS
Ακραπίνης Καίτης Σαλαμῖνος
Οδεσσανίας 1394

ANTONINVS PIVS
Ακραπίνης Καίτης Τ. Αἰδηνούς
Αρμενίας Αρμενίας Σαλαμῖνος
Ειρήνης ή ειρήνη μην επονημο-
νος αύτου 1306

SEPTIMIVS SEVERVS
Ακραπίνης Καίτης Ζ. Σεπτίνας
Σεπτής Βεργίνης Σαλαμῖνος
1307

2. Senatus. Magistratus. Varia.

variet.

3. Tribus.

variet.

VI. VII.

Res sacrae. Collegia.

Ἄλεπον ἡγεμονεύει 1326. Ο. σ. 1381
αὐτούτῳ
Ἀρμενία, — σ. Τούρκη
Ἀρμενίας ο. Ανδριανός
[Ἀρμενία] Αντούλης [προσ.] T 31, 1
† Αρμενίας 1384. σ. τοῦ δικαιού 1636.
1637
ἀργαλόν Στράτη διενέμεται? p. 1314.
Ἀργαλόν θεοῦ διενέμεται?
ἀντίτιτος αργαλός 1345
Αἴσανθος
Αἴσανθος διενέμεται σ. τοῦ ἄνδρα *S* 1270
Αἴσανθος Βαρβαρίας 1362
Αἴσανθος ἡγεμονεύει *S* p. 1271, 4
αἴσανθος Σφρ. 1349
(Αἴσανθος) Λεωφ. 1269, 1270
αἴσανθος 1381. τὸν Αἴσανθον 1379
Αἴσανθος 1389
Αἴσανθος Καρπάθιον 1294, σ. ιερού
τοῦ πονηρού 1406—1408. σ. φοι-
τικῆς [προσ.] Καρπάθιον 1324
(Αἴσανθος ο. Αἴσανθος 209)
Σεπτεμβρίας 1346 (Ιωνε)

Ἀρματα 1326, 1327
Εἰσθία *p* 1328
Βεργίνη Σαλαμῖνος 1350 (Ιωνεία)
Σαραντάς 1326, 1350 (Βεργίνη)
Τραπεζίτης *p* 1329 (ο. Τραπεζίτης
1325)
Φρεστρίτης *p* 1326
Ἀρμενίας
Μερόδην Θεού διενέμεται σ. τοῦ Υπερ-
τανίας 1330
Κερπάθον ο. Ζαΐς
ἀφροδίτης αιδούσα 1624, 1628—1633.
1635
Αρρεπίνη ... σ. εύ 1332
Βεργίνης μηνοί 1296
Βίρης δέκατης σ. νομού Βίρης μηδ. I
Βεργίνη ο. Ερινία
Βίρης ο. Ζαΐς
Βίρης δέκατης 1385
Βίρης ο. εύ
Λαρνακαία 1333

Θανάσιμης 1336
Χαροπίνης δαι 1337
Πανοργεία 1371
Πανοργεία 1451 = 583
Δασίας Αρμενίας 1319—1323, 1366
Δασίαρης μηνού Κάπρης ιερού 418
διενέμεται αργαλόν Στράτη Καρπάθιον
p. 1324
Διάρης (Βεργίνης Βεργίνης) 1347
Διανοργεία 358
Διανοργεία
Βεργίνης μηνοί 1296
εκπεριπολία μηνού προτερού 1296
σ. Ανδριανός?
Διανοργεία
Σαραντάς 1333
ιερεῖς διενέμεται 1351
Χαροπίνης Σαραντάς 1333
Διάρης 1379
Εἰσθία *p* 1333

† Εἴλας 1385
σετ διενέμεται 1336
† Ερντζ 1385
διανοργεία Ανδριανού. Σαραντάς Βεργίνη-
πινίας 1337
Ερμής 1352. Μ. 1092 = 1662. Ερ-
μής μηνού Βεργίνης 1314. (Ο Στρα-
φίδης. Κερπάθον διενέμεται; σ.
πλ. 1 Ερμής)
Ερντζ 1353—1357
Βεργίνη Βεργίνης 1392
Ζεύς 1315, 1305, 1358. Σαρτ 1280,
Ζεύς 1313. Ζεύς 1337 (Ο ζεύς
Μ. 1092 διενέμεται)
Βεργίνης Βεργίνης Καίτης 1393
= 472
Βεργίνης μηνού Καρπάθον 1359
Καρπάθον 1360
Μερόδην την επι τὸν δικαιού 1316,
σ. 1317, 1318
Οδεσσανίας 1345 (τὸν δικαιού διενέμεται)

- 102 1269. οὐρανός **301**
11. προστάτης 169, 8.
καταρπατητός 325, 41. τέ-
ντει 1270 A 18.
- Autorum: Τείχος της Αθήνας 104,
8. περιβάλλοντα 1270 A
από **301**, 163, p 1064-
προσέργησε 34, 1. 35, 8
τριπλός 1119
μηδεδύτης 220, 14. μηδεδύτης
δι- της T 39, 4. Της 390, 211
- Futurum: ἡγεμόνες **301**, 282
Perfectum: ὑπερβασίαι **301**, 28.
επιδιδούσις 300, 28. συντροφε-
γένετος **301**, 28. παραπομ-
πής **301**, 28. παραπομ-
πής 174, 10. προστάτης
προσέργησε 225, 28. προστάτης
174, 10. προστάτης **301**, 48
γραμμής γράμμα 221 B. Λε-
γύνα 228. θρησκεία προ-
τεύει 1065 II

διατελέσθαι **301**, 28. παρ-
εργασίας **301**, 28. πα-
πετεράνης **301**, 28. πα-
πετεράνης 174, 16. πα-
πετεράνης 221 B.

Syllabicus ditieba.

Syllabus non respirationis in epistola
Philippi ad Nicomachum 91, et fidis ap-

gregatae: 436 (από ΙV α, Οκτ. α); 104,
18 χρήσεις.

Prosternon nomen: λογίσμα: λογίσμα
253, ε. **301**, τη. από Σ' ιαννέας **301**,
183.

Alia: μετά παραπομπής 1299. Συν-
άπει 218, 4. πρότυπης 937. Ελ-
ας ε. **301**. Φιλοτεούς 920.

XIV.

Auctores.

- N. CH. ANDORIASIDES Ιθύτης X 1888, 361 (Σ' 104).
Archäologisch-epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich [AEMeth. Oestl.].
I 1877—XX 1897. Vide auctores nomina.
- ΑΒΕΤΑΡΙΑΣ 'Ο Κρητοθεοτόπιο ήδη φακελωπός τιθέμενος, παραπέμ-
πει την τιμήν 1880, 77 ορθ. (5).
- P. BAER v. Spur.
- CH. HARRINGTON Transactions of the Royal Society of Literature N. S. X 1874,
115 sqq. (T) ex Sprattis schedis.
- A. BAVARIETES Philol. IX 1834, 293 (v. Της 903. M 1171).
F. BEHRENS Νεοελληνικά Περσονώναντα. Hermes XXIV 1899, 395—411.
Ident. v. Collitz.
- BENT Journ. hell. coll. VI 1885, 233 sqq. (T).
(Berlin) Beschreibung der antiken Skulpturen 1891 (Tb. M).
- BENI v. την ιδ. 1073.
- F. BESSIS v. Collett.
- (A. BLAETTER) Inscriptiones I 1877, 311 (M 1096). Idem Baugrubis allorum
sectorum (M. pastore).
- A. BOECKH Corpus inscriptionum graecarum I 1828. II 1843, pars XII
inserit. Argos maris cum Rholo, Creta, Cyprus; sectio VII Sphaeræ
diorum. *Mēta* (2424—2441). *Phœnix* (2442—2446). *Tēma*
(2448—2476). *Anapole* (2477—2482). *Antiphona* (2483—2500). Sup-
plementa videlicet p. 1080—1085.
- Idem: Θεοὶ της Ήρας von Probstk in *Thes. oītikōtōs Iaschitikos*
Akad. Berl. 1830, 41 sqq. = *Ges. klass. Schriften* VI 1 sqq.
- R. C. BOSENGTON Journ. hell. Stud. XVIII 1898, 64—89 (M).
- BREIT Bull. Inst. III 1879, 256 (M 1084).
Idem: Bull. Inst. 1830, 195 (M 1242).
- H. BREYER Bull. Inst. XXXII 1860, 61 sqq. (M 1097, 1223).
Idem Geschichte der griechischen Künste I 1859, 2 1889.
Bulletins de correspondance hellénique I 1877 sqq. (Bull. Inst.). Vide aucto-
rum nomine.
- P. CAYER Inscriptiones inscriptionum graecarum* 1883 [*Cancri Delict. V.*
nunc Ch. C.];
- D. CHARAKIAS Εργασία Β' 1876 die XXI m. Apr. (*Inde Rev. arch. XXXII*
1876, 262, 263, 264) (T 83).
- D. CHARAKIAS et E. HÜBL Ost. Jahrest. V 1902, 13—20 (S).
- D. CHARAKIAS et F. HÜBL Ost. Jahrest. VII 1904,
81—92 (S); 93—92 (Testimonia s. Syllophas).
- A. CHARAKIAS Η νέα Φιλολογία 1888.
- C. CHERONET RH. Mus. XLIV 1889, 444 sqq. v. Ant. 173.
- CIMAELLI, COMES DR. Bull. Inst. XXVIII 1856, 130 sqq.
Idem: Inschriften VII 1856/57, 213 (Tb. 739). 260 sqq. (Tb. 526 sqq.). 391 (Tb.
763 alia).
- F. COINTS DE CLARAC Inscriptions grecques et romaines du Musée R. de Louvre
1819 (continet Thesaurus maxime Faurellinus).
- Idem Musée de sculptures antique et moderne.
- Idem Catalogue du Louvre.
- Idem Sur le Forum de Mars 1821 (M 1091, 1241).
- COLAISIN Histoire de la Sculpture grecque II 1897 (M 1091).
Idem Bull. Inst. XIII 1869, 499—500 (M 1096, 1119).
- H. COLLATZ et F. BIECKEL Sammlung der griechischen Denkmalsinschriften. III.
[ΣΩΣΔΙ]. Additii numeri inscriptionum, nos paginamus.
I. 8. Arges (3277 = Cancri 6, 1259) ed. Prellwitz.
- I. 4. *Phlegonides* (3428—3429). *Anopis* (3430—3434). *Astypalais*
(3435—3436). *Teloi* (3436—3436). *Nisaea* (3436—3437) ed.
F. Herdt.
2. 2. *Tiles* (4693—4832). *Mēta* (4871—4839) ed. F. Blaas (z. 1900).
2. 3. *Kroto* (5146 = Δε 244) ed. F. Blaas.
- COLLAZ (et PHILLIPS) Hermes XXII 1887, 136 (Tb. 449).
Corpus inscriptiorum graecarum [CIG].
I. II v. Boeckh.
IV 6819 = Tb. **301**, 8656 = Tb. **341** sqq. 8911 = Tb. 975. 9288—
9290 = M 1287—1289.
- COURET v. ad M 1075.
- E. COUVENT Epigrammata antielegia Palatina III 1890. Appendix nova.
Le Corinthe d'Athènes XIII, die XXVIII m. Febr. 1870 (Tb. 836, 968 sqq.;
G. Costin Bull. Inst. X 1886, 171, 3 (Ad 173).
- CHARAKIAS Assumptione. Ex codice Ricardianus bild. Florentineis ed.
O. Riemann Bull. Inst. I 1877, 136 z. 58; **265** n. 60. 61 Thyraires
e. Tiresias 287 sqq. 62. 63 Asopches.
- H. DIAKOS v. Ρωμαϊκό.
- P. A. DEININGER et A. D. MORDTMANN Sber. Wien. Akad. 1864, 92, LXII
(Tb. 478).
- W. DIETRICHEN Histor. und philol. Aufsätze für E. Corinthus 1884, **202**
(ib. 201, 202) (Tb. 946).
- Idem Sylloge inscriptionum graecarum I 1883 * 1894—1901 [Syl. I].
Idem Orientis graecae inscriptiones selectae I 1908 [Orientis GIS au-
Orionis].
- Idem Hermes XVI 1884, 192, 199 (N 91, 86), 161, I (Tb. **301**, 416).
DORATOS v. ad M 1075.
- H. DRABEKAS Thessalicae Græciorum 1903 = Hiller v. Gaertnerin *Thessal. II*.
L. L. L. DRABEK Catalogus d'antiquités formant la collection de M. le comte
de Clémont-Gallerier 1818. Cf. Ad 173; Thesaurus Faurellinus.
- M. DRABEK Bull. Inst. VII 1868, 62—67, 405—407 Antiphona; 477—478,
I—4 Antiphona; 2. Niçrie.
- F. DUMILLET Act. Nat. XI 1866, 114—119 (Méth.).
- H. DYATCHEVAS Antike Bibliothek in Oberitalien II 1875 (Tb. 918).
DYATCHEVAS Inventariū cūrāntiq. (Arch. des min. scūlū). II, VI 1871) ad
n. 1003, 1247.
- F. DURBECKH et G. RAESCH Bull. Inst. X 1866, **262**, 6 (S 19).
Ἐργασίαι δημοσιεύσει 1837 sqq. [= *Ἐργ. ἡγε.*].
Ἐργασίαι αἰτίας της ΧVIII m. Mart. a. 1879 (M 1064).
- FAYETUS schedula Aeneas (ad n. **261**) et Thesaurus plurimas et Melias
(1210 alias) Parilia in Bibliotheca anticissima ins. fratreo, conser-
vata ibi inservi.
- M. FRATHMLE RG IV 1418 ad Ant. 212 (Tb. 129).
- Idem Inschr. eis. Progenys I add. p. 159 (Tb. 139).
- I. FRANKE Elementa epigraphica grecorum 1840 post Boeckh Corpus (CIG
II) fere negligi possunt; antiquissima Thesera et Boeckh (quem
vide) commentario repedit.
- FRIEDRICH-WOLTERS De Glypticā antīka Bibliotheca (K. Museum zu
Berlin) 1883.
- W. FRIEDRICH Les inscriptions grecques (Musée du Louvre) 1865.
- FESTVIGHOLM斯德哥爾摩の古代彫刻のコレクション 1893, 613. Cf. ad
N 1091, 1092, 1241 coss. sept.
- Z. D. GARALAS Η νέα Φιλολογία 1886 (τάξις της irr. και Ερετ. ιαπωνι-
κή Εζηλίας) 1886.

- H. VAN GELDER. MECENAS XXIV 1896, 251—255, 34—40 (*T.*) 255 sqq.
41, 42 (*N.*) 256—261, 43—45 (*Aer.*).
E. GEMALDI Arch. Intell. Blatt der alig. Litt. Zeit. 1835, 66 sqq. = TA 422.
513, 746.
- Idem *Boll. Inst.* II 1830, 195 sq. (M 1193).
GOMI Inscriptiones antique in Etruria urbibus existentes I 1726 (*T*) 918.
GOMO Thesaurus antiquitatum graecarum VIII, v. ad n. TA 211.
- GÖTTSCHEWSKI v. ad *M* 1075.
- GÖTTSCHEWSKI Corpus inscriptionum graecarum I 1707, v. ad TA 210, 211.
- H. HÄNDEL. *Arch. Intell. Blatt der alig. Litt. Zeit.* 1835, 66 sqq. (N 103).
- G. HENZEL. Ann. Inst. XXXVI 1864, 107 (*T*) 390, 508, 520 ex de Cypria schiedis.
- A. HÄRDE De VILLEFOIX CRAYON. *Inscr.* 1900, 465 sqq. (M 1662).
- R. HEROLD *Betr. alter. Gesch.* (C. F. Lehmann) II 1902, 224 sqq. (N 103).
- E. L. HÜCK A Manual of greek historical inscriptions I 1882.
- Idem *Journ. hell.* et *Ch.* 1888, 90 (An 257).
- F. HÜLKE Von GARRETINGEN. *Schriften*. Berlin 1895, 471 sqq. (N 103).
- Idem *Arch. Anz.* 1896, 24, 45 (N 87).
- Idem *Antiquar. Zeitschr.* O. Bauschay 1898, 222 sqq. (TA 1295 = 210).
- Idem *Arch. Anz.* 1899, 191 sqq. (TA 1333 sqq.).
- Idem *Thes.* I 1899, II 1903, V 1905, V. Drangoroff. III 1904.
- Idem *Hermes* XXXVI 1901, 154 sqq. (TA 1324). *35* (M) 444 sqq. (TA 1291, 1330).
- Idem In C. F. LEHMANN *Betr. alter. Gesch.* I 1901, 212 sqq., v. p. 290.
- Idem Der Ferus der Blauekerne und die Phönizierherrschaft in Thera. *Festschrift* O. Höwischel 1903, 87—99.
- Idem *Judeischer, für Altbürokratienkonservator*. CXVIII 1903 III 149 sqq. Heros recensuit qui super Theran attigerunt.
- Idem et C. F. LEHMANN *Hermes* XXXVI 1901, 113 sqq. (TA 1638 sqq.).
- G. HÜNSCHEL TITULI inscriptio graecarum 1874.
- E. HOFMANN Sylloge epigrammatum graecorum quae ante medium aevum. a. Chr. n. tertium incia ad nos pervenient 1894.
- O. HOFMANN. *Graeco-Byzant. Dissert.* III 38, 76 (An 241).
- I. HOHN TRINACRI. R. Soc. of Lit. V 2, 1856, 25 sqq. (TA), 30 sq. (M) ex Leyestieri schedis.
- TA. HOMMEL *Boll. hell.* I 1877, 44 sqq. (M 1187).
- Idem *Boll. hell.* XVIII 1894, 161 et *ibid.* 1894, 141 sqq. de *TA* 211.
- E. HÜLKE v. Chabanaud.
- O. IARN De antiquissimis Minervae simulacris 1866 (M 1091).
- Jahrbuch des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts I 1886 sqq. [= Arch. Jährl.] et.
- Anzeiger des Jahrbuchs [= Arch. Anz.]. Vide auctiorum nomina.
- Jahrbuch des Österreichischen Archäologischen Instituts in Wien I 1898 sqq. [= Ost. Jährl.] et.
- L. I. F. JANSEN Musei Lugduno-Batavi Inscriptiones graecae et latine 1812—1813, 30, 1077, 1129, cf. *Adiunctorum versiones in base Lugduno-Louvain* (1812).
- Inscriptiones graecae consilio ac auctoritate Acad. R. Borussicae editae I—IV (M 1187). De voluminibus et faciebusque segmentis eis U. de Wilamowitz-Moellendorff. *Schriften*. Berlin 1903, 702 sqq.
- Inscriptions judeenses v. *Rec.*
- F. I. JANDRAS. *Acta Soc. IX.* 1880, 210 sqq. (TA 570).
- Journal of hellene studies* [*Journ. hell. stud.*]. Vide auctiorum nomina.
- P. KARRABIAS. *Davarri rev. Etrenni* Mavroudis. Athenis I 1890—1892.
- O. KARNEA Epigrammata graeca et latinitate cunctis 1878.
- K. (C.) KATI. *Analysa epigraphica et onomastica* 1842, cf. eius nota ad *Ross. Arch. Anz.* II.
- Idem Sylloge inscriptionum boreocretarum ... p. 23 de *TA* 210.
- Idem Philol. IV 1849, 742 et aliis locis in Boehckii et Rossi censuris.
- Idem Philol. II suppl. 1863, 564 sqq. (ad n. 1075).
- Idem *Boll. Acad. St. Petersb.* XII 1868 = *Mémoires Grecs-Romains* III 1869/74 (ds 251).
- R. KERKEL. *Die mähr. Bibliothek in Thessaloniki* 1869 (M 1081, 1098, 1234).
- A. KIRCHHOFF. *Studien zur Geschichte des griechischen Alphabets* 1887, p. 66—74 (Tb. M).
- H. KOEHLER Acta Acad. Petropol. X 255 adn. 812 (TA 522 II).
- H. KOEHLER *Hermes* II 1867, 455 (M 1182, 1186, 1294).
- F. KOEFF v. Schubert.
- A. E. KONTOLEON. *Acta Acad. Petropol.* 1887, n. 3956 et *Kircherianisches* 1887, 29 et *Arch. Mus.* XX 1890, 134 (N 104).
- P. KRETSCHMER. *Arch. Mus.* XXI 1896, 410—433 (TA, M).
- St. KREWINKLER. *Babyloneia* 1865 med. IX m. Sept. (An 281).
Idem *Ep. apgr.* 1870 appendix p. 4 (ad n. 968 sqq.).
Idem *Acta Acad.* VII 1878, 212 (TA 926).
- Idem *Phaistos* II 1862, 211 sq. (M 1081, 1126).
- L. LAPORTE. *De epistolis (hincque illius) imperatoris magistratusque Romanorum quas ab aetate Augusti usque ad Constantium graece scriptas lapides papyri servaverunt* thesis Paris 1902.
- B. LAVYREV. *Revue des Etudes byzantines* XI 1892, 203 sqq. 4, 5 (Act 212, 220).
- Idem *Ad. Min.* X 1885, 128 sqq. 33 (TA 925).
- LEBES. *Travel in Northern Greece* III 1833 (M 1100).
- Le Bas. *Expédition de la Mésie* III 1838, appendix epigraphica p. 47 sqq.—*Java, grecque et latine* V 1839, 208 sqq. n. 280—283 (M).
- MICH. *Voyage archéologique à Kydonieum*, tabulae (TA 762, 769 etc.). III (Cm 1259) = *Le Bas. Eng.*, *sicca*: Le Bas.
- Idem *Rec. arch.* XI 1856, 377 sqq. (Cm 1258).
- C. LINNAEUS. *Thesaurus* v. 1753.
- E. LUDWIG. *Boll. hell.* XV 1891, 629—636, 1—18; XVI 1892, 138—142, 19—25; *Act.* 142—147, 26—36 *Ad.*
- C. F. LEHMANN. *Hiller von Garretingen*.
- C. LUNENBURG. *Ann. Inst.* I 1829, 341 sqq. (M 1085, 1086, 1243).
- F. LUNENBURG. *Ber. akad.* N. S. XI 1863, 124—128 *Indicatio titulorum Phoeniciorum et Cyprioticarum*; v. p. 150 sqq.
- Idem *Variis testiculis inscriptionibus Thermænum sicut Philoi. XXIV 1866, 222 sqq.*
- Idem *De Isocr.* *Amphæta* v. n. 319 n.
- LUTHER. *Recherches pour servir à l'histoire de l'Egypte* 1823 (M 1091).
- E. M. LYCENES. *Journ. R. Geogr. Soc.* XX, 1860, 23 (TA 929). Cf. Hegel.
- E. LOEWE. *Ischyrische Bildhauer* 1885.
- O. LÜDKE. *Die Dynasten des Königtums* 1873.
- S. MAGNI. *Museum Venetum* (1747) v. ad n. 190, 211.
- H. MARÉ. *De insula Thera diss. Insulae 1874.*
- Mem. *Boll. delle scienze*, I, IX 1870, 185 (TA).
- G. MARINI. *Gli atti e monumenti de' festività Attalidi II* 1795, 726 (TA 475).
- F. MEINHOLD. *Acta excorsorum &c.* VII 1873, 87 sqq. (TA 541 suppl.).
- G. MAYER. *Gelehrte Grammatica* * 1896.
- A. MICHAELIS. *Journ. Hell. stud.* V 1884, 155, 25 (M 1113).
- Idem *Arch. Inst.* XXXVI 1864, 251 (ds 269), 255 sqq. (TA).
- CH. MICHEL. *Brevi d'inscriptiones grecopis* 1890 [= Michel].
- Idem *Rec. phil.* XXII 1898, 50 sqq. (TA 211 suppl.).
- E. MICHAELIS. *Le Venus de Milo*. *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 302—320; XV 1902, 11—31.
- Mittheilungen des Kaiserlich Deutschen Archäologischen Instituts, Athener Abteilung I 1876 suppl. [= Adh. Mitt.]. Vide auctiorum nomina.
- TH. MIMENTI (et HUMMEL). *Arch. Mitt.* XIII 1894, 29 sqq. (TA 472).
- Idem *CIL* III 289 = *Boll.* 1063, III 490 — M 1079. III suppl. 14203* — M 1078.
- MILAZZI. *Nomus thessarus veterum inscriptionum IV* 1742 (TA 501).
- MONTFORT. *Siculi Schriftzeichen vñ le Zyprii epigrammate myzæis* 1873, 100 (Cm 1259).
- MONTFORT. *leons Antike I* 1831, 226 (TA), 230 sqq. (Act. Ad.); A. NAVET. *Philol.* IX 1854, 168 sqq. ad Act 174 sqq.
- C. T. SAWYER. *The Collection of ancient greek inscriptions in the British Museum* II 1863 T CUKXLII, M CUKLXV—CUKXLVII.
- S. K. CHAMON. *Descriptio fragmentorum et operum atheniacorum* 1864; v. ad n. 390.
- F. CHANZ. *Sylloge inscriptionum antiquarum graecarum et latinarum* 1834. Huber Thessaloniki Parisius translat. Antiquissimum Bibliolum.
- I. OTERBECK. *Die antiken Schriftzeichen zur Geschichte der bildenden Künste bei den Griechen* 1868.
- PARENT. Ex artis Iustin. Musei W. Froehner minit. F. Lenzensium com-mentandum; v. p. 319 n.
- REPROUR. 1878, 155 N. n. 101.
- CUBO PANCI. *Panep. Brvres descriptione dell' Arcipelago* 1773 = I. Ross. *Graf. Finch son Krause* 1860 (TA 1058, 1063).
- PAVNEA-KNIGHT v. ad M 1075.
- TR. PEREAI. v. ad M 1075.
- E. PERMIK. *Griechische Geschichte* 1891 (TA 981); M 1288.
- PENTAVROUDIS. *Boll. stat.* 1862, 96 (M 1120).
- E. PIAZZENA. *L'Egeo rediviva* 1868, 154 sqq. (Lazaretum, non Scutariense). Cf. p. 5 n. 29 p. 216.
- K. S. PITTMAR. *Ep. apgr.* 1869, 207—216 (N).
- Idem *Ep. apgr.* 1840, 1841. *Antiquitates* 681—697, *Antiquitas* 438—452.

- 475—483, 485—487, 510, 699. *Thesaurus* 429—437, 484, 488—491, 698, 700.
- L. PÖHLER *Abh. Akad.* XXI 1896, 193 (75 766).
Idem *Abh. Akad.* XXI 1896, 220—224 (M).
- W. PRELLETTUS v. Colliz.
- A. PRÜFERREICHES *Opus* 1888, ap. 15 cf. ad n. 439 suppl. et p. 215.
 vos PRAESES-CITATI. *Eius schedias adhucit Borek in Thesauri Melius* v. n. 1190 (*Rö. Abh.* I 1842, 167).
- I. VON PRÜFFT *Lectio Graecorum sacrorum* 1896, I (78 450).
- FRIEDRICH PÜHLER *Ber. Preußiger* 1838, 126 sqq. (78 871).
- A. R. RANGANI *Antiquité hellénique* I 1842, II 1855. *Inscrifiones inscriptions pluriennes ex Rossii IG med. de-praecognitae; Melius mitiae ex Blatti schedias*.
- HARVARDUS *La Thesaur. de Melis*. *Mém. Acad. Inscr. Paris* XXXIV 1, 1892 (M 1092, 1241).
- O. REINHOLD *Abh.* III 1879, 12 sqq. (78 47, 48), 406 sqq. (*Ast* 188), 483 sqq. (*Ast* 211).
- REYERI schedias *Inscrifiones Nigrarium in Museo St. Germanis conservantes* v. p. 17.
- REYERI *des inscriptions juridiques grecques* .. par R. Daresti, B. Haussoullier, Th. Reinach I 1891—1895, II 1894 [= *Recr. jurid.*].
- S. RICCIUS *Thes.* ed. M 1092, 1241 (item suppl.).
 Idem *Recr. Jurid.* ap. 1892, 1122.
 Idem *Recr. Jurid.* ap. 1897, 26 (78 1052).
- TH. REINACH v. REINOLD.
- RÖHMICKUS *Museum für Philologie* I 1842 spp. [= *Rö. Mus.*]. Vide sectio nummata.
- N. RÖTT. *Mém. des Lincei* II 1893, 69 spp. (v. ad 78 394), 270—281 (M). 281—286 (78).
- O. ROBERT v. CYRANUS.
- C. ROSELT *Führer durch das archäologische Museum der Universität Halle-Wittenberg* I 1892, * 1903 (M 1241 suppl.).
- E. S. ROBERTS *An introduction to Greek epigraphy* I 1887 [= Roberts *Intro.*].
- II. ROMA. *Inscriptions grecques antiquissimes* 1882. Melb. (412—435), *Thesaurus* (436—471) [= 10A]. Adhucit Rossii diarium.
- Idem *Imagines inscrifiones graecorum* ? 1884; cum supplemento *Thesaurus* Melis 1898. *Thesaurus* (p. 3—5, 89—91). Melb. (p. 59—69, 92).
 Idem *Abh. Akad.* II 1877, 223, I (M 1117).
- Roma. *Inscr. graecae vetustissimae* 1825, v. ad n. 1075.
- II. ROSS ALEX. *Jahrb.* XV 1843, 322 (M 1057).
- Idem *Konsolidat. Argos*, von Schöner 1835, 362 (Ap. 1083); 1836, 74, 79 (Ap. 250, 262, 269). *Thesaurus* (102); 1837, 103 (78 871).
- Idem *Ann. Inst.* XIII 1842, 13 spp. = *Arch. Antq.* II 415 spp. (78).
 Idem *Inscrifiones graecae Individuae*,
     II 1842. *Lapidés Argoliques* (153—164), Nièvre (165—168), Taf. (169). *Thesaurus* (198—221). *Argolos* (222—225).
- III 1845. *Lapidés Melb.* (226—246). *Thesaurus* (247—255). *Argolodous* (312, 313).
 Confer *commentarii eius*: *Reisen auf den griechischen Inseln des östlichen Meeres* I 1840, II 1843, III 1845, IV 1852.
- Idem *Hellenica* I, 1846, 59—66. 1—9 (7).
- Idem *Antell. Blatt der allgen. Letz. Zeit.* 1838 (Pd. 1063, M 1176, 1226, 1232).
 Idem *Aller. Berl. Akad.* 1844, 277, 78 (Taf. c. p. 276).
- Idem *Über Argolis und Argopisische Inseln*. *Abh. Akad. München* II 2, 1838, 491—550 = *Bon. Arch. Aug.* II 1801, 496—532 (eum K. Keilii mense).
- Idem p. 445—446 = 527—530 *de Phlegandro agisse*.
- SCHATTNERI schedias Bernini in *bibliotheca Musei antiquitatum regii conservataria* v. ad 301. *Thesaurus multa*. Cf. F. Körpp. *Arch. Ant.* V 1890, 129 spp., impressio p. 142.
- A. SCHENKEL *Antiquitatis iuriis publici Cretensium* 1893, cf. *As* 254.
- C. STEPH. JONES, *Arch. and XVI* 1896, 344 (78). *XVII* 1897, I—21 (M 67).
Idem Annual of the Brit. school at Athens II 1895/96, 73 (M 124).
- SOMMER De arbitrio extensis apud Graecos, diss. Göttingen 1898.
- L. STEPH. *Miscellanea eruditiss. antiquitatis* 1685 (78 473, 481 alias: n. 461 ex Balani schedis).
- K. STARCKY *Academie IV* 1875, 13 adn. 52 (78 662).
 Idem *Ball.* I 1877, 124 sqq. (78).
- Idem *Evokes* 1870—1873 (78 663, 668 sqq.).
- M. L. STRACK *Die Dynastie der Phönizier* 1897, Antky. *Sammlung griechischer Philologiehandschriften* p. 219 spp. n. 1—17.
- Addenda: *Arch. Papyrologisch.* I 203—210; II 337—361.
- F. STÜWEN *Arch. Jährl.* II 1887, 151 sqq. (M 1075).
- L. VAN STREEK *Katalog der Steingräber zu Afferde* 1891 (78 873, M 1081, 1096, 1098, 1126, 1224).
- A. TEVRE *Abh. Akad.* XVI 1891, 166—172, I—20 (78).
- CB. THOM. *Ball.* I 1878, 521—523, 1—6 (M).
- E. H. TOKELET v. ad 1242 suppl.
- P. DE TUTTIPIER *Relation d'un voyage le Long 1718. Thessalon et Spone descripta*; cf. 471. *De Melis inscriptione* v. n. 1233.
- TERME *Journal of a tour in the Levant* 1820 (M 1076, 1098, 1113).
- P. VINCENT-LAROCHE *Rev. grec.* XXII 1870/71, 284 spp. (*As* 281), 78 672 alias.
- P. VIEILLAS *Scenes Graecas qui ressent popularité Romana etc.* ou *sunt Graecae*, v. n. 173, 327.
- L'Annee des Veillées. *Mém. Acad. Inscr. Paris* XLVII 236 spp. et alias locis de *Argolides* et *Argolas* (spelunca); v. n. 169, 170, 249; p. 232, 233 de 78 1060, 1062. *De coeli us. bibliotheca Parisiensis* suppl. gr. 1898 v. n. 173.
- P. DE TUTTIPIER *Relation d'un voyage le Long 1718. Thessalon et Spone descripta*; cf. 471. *De Melis inscriptione* v. n. 1233.
- TERME *Journal of a tour in the Levant* 1820 (M 1076, 1098, 1113).
- P. VINCENT-LAROCHE *Rev. grec.* XXII 1870/71, 284 spp. (*As* 281), 78 672 alias.
- P. VIEILLAS *Scenes Graecas qui ressent popularité Romana etc.* ou *sunt Graecae*, v. n. 173, 327.
- P. VIEILLAS *Voyage à l'Asie Mineure*, *Mém. Acad. Inscr. Paris* XLVII 236 spp. et alias locis de *Argolides* et *Argolas* (spelunca); v. n. 169, 170, 249; p. 232, 233 de 78 1060, 1062. *De coeli us. bibliotheca Parisiensis* suppl. gr. 1898 v. n. 173.
- E. VON WENCKEBACH *De Thesaurorum insulis dis.* Berol. 1856.
- R. WETZEL *Arch. Ant.* 1903, 29 spp. (M 1073).
- R. WETZEL *Abh.* I 1876, 243—248 (M). 249—252 (As. II 1877, 64—79; 78).
- WEGELIN *RA. Mem.* I 1892, 207, 11; II 1843, 443 (78 769); VI 1848, 283 (M 1075).
- Idem *Epig. specieleg.* II 21, 5 (66).
- Idem *Syntaxis epigraphicorum graecorum* 1828 (66).
- Ch. WERNER *Rev. grec.* XIII 1865, 245 spp. (78 394).
- V. VON WILHELMSTEIN-MÖLLERNDORFF *Lectiones epigraphicae ind. lect.* Göttingen 1865/66 (ed. Th 792).
- A. WILHELM. *Archiv.* Ost. XX 1897, 66 sqq.; VI 79 spp. XII (As 1086, 177).
- Idem *Arch. Akad.* XXVIII 1903, 449 spp. (*As* 1286—171).
- Idem *Arch. Jährl.* III 1900, 59 (10 104).
- F. WINTER *Arch. Jährl.* XII 1897, 160 (78 1065).
- P. WOLTERS v. Friedreich.
- Idem *Arch. Ant.* XV 1890, 240 spp. (M 1081, 1098, 1126).
- Idem *Ind. XVII* 1892, 7 (M 1086).
- H. F. ZAMMERT v. ad M 1075.

THIS BOOK IS DUE ON THE LAST DATE
STAMPED BELOW

BOOKS REQUESTED BY ANOTHER BORROWER
ARE SUBJECT TO RECALL AFTER ONE WEEK.
RENEWED BOOKS ARE SUBJECT TO
IMMEDIATE RECALL

UCD LIBRARY

DUE FEB 15 1994

FEB 17 1994 RENEW

CC 313062

LL DAVIS LIBRARY LOAN

APR 11 2013

07

MAY 02 2012

TUE Sun

MAY 02 2012

LIBRARY, UNIVERSITY OF CALIFORNIA, DAVIS

D4813 (12/78)